

AKKOR SIRASSATOK ENGEM
Katona Pista összegyűjtött nótái

2. kiadás

ISBN 978-80-89001-48-4

© Katona István

© Csemadok Művelődési Intézete, Dunaszerdahely

AKKOR
SIRASSATOK
ENGEM

KATONA PISTA
ÖSSZEGYÚJTOTT NÓTÁI

Dunaszerdahely, 2010

GYURCSÓ ISTVÁN ALAPÍTVÁNY KÖNYVEK 46.

ELŐSZÓ HELYETT

„A jövő nemzedék számára és elsősorban a Katona család részére írtam le ezeket a gyönyörű nótákat, hogy szívükből soha ki ne haljon a magyar nóta s hogy engem sosem feledjenek el” – írta 1963-ban jegyzetfüzetébe a keszölcési Katona István.

Ahányszor szülőfalumba Keszölcésre látogatok, a falusi és családi ünnepek hangulata jut eszembe. Húzza a cigány, ropják a táncot, a táncok szünetében egy-egy asztalnál nótázó társaság alakul ki. A cigányprímás felfigyel egy-egy jó hangra és hegedűjével kísérni kezdi, a zenekar többi tagja pedig segít neki. Némelyik asztalnál tisztán csendül a dal, többen közelebb húzódnak és csatlakoznak az éneklőhöz, mások gyönyörködve hallgatják őket.

A Katona családban mindenki nagyon szereti a magyar nótát, így volt ezzel Pista apja, Vince bácsi; de nem kevésbé bátyja, Laci és nővére Mariska is. A keszölcési mulatságokon jómagam is gyakran hallottam nótázni Katona Lászlót Varga János bátyámmal, valamint Pénzes Titusz unokabátyámmal. Ha rázendítettek öröm volt őket hallgatni.

Katona Pista azok közé tartozik, akik nemcsak tisztán énekelnek, hanem a dalok szövegét is hibátlanul tudják. Évek, sőt évtizedek óta a falu nótafája, akinek asztaltársaságában öröm részt venni, akit szívesen hívnak vendégségbe, mert jelenlétével jó hangulatot tud teremteni.

Pista a háború alatt a repülősofőknél szolgált Debrecenben, a III. bombázó osztag rádiósaként. Megjárta Franciaországot is, ahol rádiós kiképzést kapott.

Katona Vince és Füle Erzsébet gyermekeként született Keszölcésen. Testvérei László és Mária. Felesége Elek Mária, gyermekei Erzszi, Pista és Márta, unokái Lóránt, Norbert, Szilvia, Tibor, Anikó és Tamás.

Az 1992. július 11-én megrendezett keszölcési falunalálkozáson is örömmel vállalt szereplést. Ezen az ünnepélyen az ő asztalánál ültem én is. Énekeltünk, daloltunk, jóízűen beszélgettünk. Beszélgetés közben

mondta el, hogy a már harminc éve beteg szíve és a magyar nóta iránti szeretete az, ami őt élteti, vidámmá, életerőssé teszi. Ekkor tett említést arról először, hogy rengeteg dalt gyűjtött össze, jegyzett le, amelyeket emlékezetből is ismer dallamával, szövegével együtt.

Nagyon megörültem, amikor kérésemre átadta fekete kötésű nótásfüzetét, melyben négyszázhatvanöt dal szövege volt feljegyezve.

Már akkor eldöntöttem, hogy ezt a dalokból szőtt virágkoszorút sajtó alá rendezem és megpróbálom kiadásra ajánlani, adózva ezzel a Katona család és Pista barátom nótatiszteleetének és szeretetének.

Figyelmébe ajánlom a tisztelt olvasónak, nemzeti ének-kultúránk nem mindig becsült kincseit, és kérem Önöket a magyar népdal szeretete mellett ne feledkezzenek meg a magyar nótáról sem, szeressék, ápolják, ahogy ezt Katona Pista is tette.

Keszölcés, 1992. december 25.

Csóka Ede

A szerző ismerősei körében

1.

Nem való bokréta

Nem való bokréta gyűrött süveg mellé,
Nem való a szép lány szegény legény mellé.
Mit is jár utána kinek nincs módjába,
Fodros rokolyára, selymes viganóra, puccos suhogóra.

És én mégis, mégis csak járok utána.
Rózsabimbó nyílik a lába nyomába'.
Ezrével nyílnak útján a virágok.
Hogy is van, hogy mégis csak utána járok, tövisek közt járok.

2.

Kalapomban piros szekfű

Kalapomban piros szekfű, babám tőled kaptam,
Fizetésül a szívemet neked érte adtam.
Hej, szív nélkül, de szív nélkül nem tudok én élni,
Elmegyek a jó Istenhez egy új szívet kérni.

Visszadobtad a szívemet, nem ismertem rája.
Összetépted, összezúztad, kínoztad halálra.
Ilyen szívvel, beteg szívvel nem tudok én élni,
Elmegyek a jó Istenhez egy új szívet kérni.

3.

Nem hiszek a szerelemben

Nem hiszek a szerelemben, hogy örökké tartson,
Nem hiszem, hogy sírig tartó boldogságot adjon.
Nem hiszek én már senkinek ezen a világon,
Mert a hűség fehér holló, állhatatos napraforgó, délibábos álom.

Amíg hittem boldog voltam, de már hitem nincsen.
Annak aki hinni nem tud boldogsága sincsen.
Addig hisz az ember lelke, forró szerelembe',
Míg az Isten valakivel, hazug szóval, csalfa szívvel nagyon
meg nem verte.

4.

Valamikor úgy szerettem a virágot

Valamikor úgy szerettem a virágot,
Köztük jártam, róluk szedtem sok szép álmot.
Egyszer az a barna kislány rám borult egy forró csókkal,
Göndör haját teleszórtam virágokkal.

Egyszer aztán szerelmünknek alkonyánál
Másnak borult a vállára az a kislány.
Akkor is a göndör haja virággal volt teleszórva.
Nem szeretem a virágot én azóta.

5.

Sújt az átok

Sújt az átok mert szerettelek,
Éjjel, nappal érted szenvedek.
Sújt az átok és a bánat bánt,
Elraboltad szívem nyugalmát.

Elfeledném lelkem kínjait,
Csak ne volnál oly szép, oly szelíd,
De feledni téged nem lehet
Síron túl is érted szenvedek.

Elhagytál hát engem, elhagytál,
Boldogságom véled sírba szállt.
Búcsúcsókod ajkam égeti,
A bús szívem nem tud feledni.

6.

Ne nézzen úgy rám

Ne nézzen úgy rám a fekete szemével,
A szívvel játszani jaj nem szabad.
Ne fogjon úgy át az ölelő kezével,
A szívnek húrja van és elszakad.

Az első csókját én el nem feledem,
Itt állok árván és halálos betegen (mert szeretem).
Ne nézzen úgy rám a remegő szemével,
Egy szívvel játszani jaj nem lehet.

7.

Valahol a Volga mentén

Valahol a Volga mentén élt egyszer egy kis leány,
Nem ismerte a szerelmet, boldog volt ő igazán.

Kis Mariska mi bajod van, arcod mért oly halovány?
Napjaid oly lassan telnek, kicsi szíved fáj talán?

Emlékszem az első csókra, nem volt otthon az anyád,
Azt az első édes csókot lopva-félve adtad át.

Besúgták a jó anyádnak szerelmünket oly korán
És az anyád nagy haragja e szavakkal jött hozzám:

Nézzé uram én a lányom játéknak nem nevelem,
Vegye nőül, vagy kerülje, mert tovább nem tűrhetem.

Én azóta ritkán látlak, hogyha sírsz ablakodnál.
Mért lettem én jogászlegény, te meg szegény kis leány?

Szöke legény megy a partra, keresi a szép leányt.
Ne keresd azt te bús ifjú, elnyelte a Volga már.

Sírját nem jelzi már semmi csak egy árva vízcsapás...
Valahol a Volga mentén minden árva és homály.

8.

Mért nem szabad szeresselek

Mért nem szabad szeresselek,
Mért kell, hogy elfelejtselek téged?
Mért nem szabad rád gondolni,
Amit érzek elmondani néked?
Azt, hogy mindig égő szemed,
Halvány arcod, fehér kezed kívánom,
Hogy lelkemben ezer bánat,
Éjjel nappal csak utánad vágyom?

Mért lakom én messze tőled,
Mért nem hoznak hírt felőled nékem?
Mért hazudnak az emberek,
Mért mondják, hogy mást szeretek régen?
Mondják azt, hogy visszasírlak,
És feledni sosem bírlak míg élek.
Mert én ebbe belehalok,
Mint a virág elhervadok érted.

Mért nem szabad szeresselek,
Mért kell, hogy elfelejtselek téged?
Mért nem szabad rád gondolni,
Amit érzek elmondani néked?
Mindent, mindent másnak adtál,
De hűséget sosem kaptál cserébe.
Hiába, a boldogságod
Nálam nélkül nem találod sohasem.

Estefelé arra járok,
Te meg éled a világod mással,
Nem hiszek a szerelemben,

Nem hiszed, hogy az emberben szív van.
Megkínoztál, meggyötörtél,
Minden álmot összetörtél szívemben.
Mert én ebbe belehalok,
Mint a virág elhervadok érted.

9.

Aki nekem mindenem volt

Aki nekem mindenem volt sose legyen semmije.
Akitől a legtöbbet vár, az nevigye semmire.
A szívébe költözzön be az a sors mit rám hagyott.
Aki nekem mindenem volt százszor legyen átkozott.
Százszor legyen átkozott.

Aki nekem mindenem volt egyszer tudjon hinni még.
Koldus legyen a hitében, rabolják meg a szívét.
Mikor már a szíve felé egy új szív sem intene,
Kárhoztassa el az Isten, hogy én legyek mindene.
(Csak) én legyek a mindene.

10.

Keresek egy régi utcát

Keresek egy régi utcát, keresek egy régi házat,
Keresek egy régi kertben egy hervadó rózsaszálat.
Keresek egy nótát, amit egykor úgy szerettem,
Keresem a boldogságom, amit egykor ottfeledtem.

Azt az utcát, azt a házat, azt a kertet nem találom,
Talán nem is valóság ez, talán csak egy tűnő álom.
Azt a nótát elfeledték, nem emlékszik senki rája,
Az elveszett boldogságom valaki tán megtalálja.

11.

Sirassatok engem orgonavirágok

Sirassatok engem orgonavirágok,
A szülőfalumtól de nehezen válok.
Ha minden lomb rámborulna,
Minden bokor visszahúzna, mind hiába.
Csak egy ablak ki ne nyílna,
Csak egy kislány fel ne sírna,
Csak egy kislány fel ne sírna utánam.

12.

Hull a zápor künn a pusztán

Hull a zápor künn a pusztán,
Cifra szűröm hej de nagyon megázott.
A szélvésszel versenyt futó pej parippám
Hej de nagyon megfázott.
Takard le hát édes rózsám pej parippám,
Futott érted eleget.
Aztán édes öleléssel, forró csókkal
Gyűjtsd lángra a szívemet.

Nincs a pusztán rózsabokor
Neked babám nem adhatok virágot.
Pedig hidd el szerelmedért
Néked adnám ezt az egész világot.
Ez a világ nem az enyém
Néked babám nem adhatok egyebet,
Néked adom mindörökre a szerető,
A hűségese szívemet.

13.

Bort iszunk mi

Bort iszunk mi ugye pajtás,
Nem élünk mi búval mint más,
Mert az Isten borözönnel
Sem egy falut, sem egy várost nem öntött el.

Ne temess a temetőbe
Inkább temess az útszélre,
Hogy tudják meg az emberek,
Itt nyugszik egy jó borivó magyar gyerek.

Ha meghalok majd elásnak,
Miköze van ahhoz másnak.
Csak te pajtás el ne felejtsd
A síromra virág helyett szőlőt ültess.

14.

Haragszik az édesanyám

Haragszik az édesanyám, mért járok a lányok után.
Ne haragudj édesanyám utánad is járt az apám
Minden szombat, vasárnap.

Ablak alá járt az apám, kend lakott ott édesanyám.
Hol kiugrott, hol beugrott, egyszer aztán benn maradt
Néhanapján vasárnap.

15.

A mi öreg Bodri kutyánk

A mi öreg Bodri kutyánk ki szokott a faluvégre járni.
A gazdáját hűségesen minden este oda szokta várni.
Három éve múlt már annak, hogy gazdáját odáig kísérte,
És ezóta minden este kiszökött a faluvégre érte.

A mi öreg Bodri kutyánk még mindig a faluvégét járja.
Jönnek, mennek az emberek, azt az egyet sehol sem találja.
Valahol a Volga mentén piros vérét idegen föld issza,
Gyere haza Bodri kutyánk, a te gazdád nem jön többé vissza.

16.

Édesanyám, lelkem

Édesanyám, lelkem kopogtatok nálad,
Szívemből a hála forrón feléd árad.
Annyi áldozatra sosem voltam méltó,
Hogy azt megköszönjem amit értem tettél
Nincsen olyan szép szó.

Színes tarka virág borítja a rétet,
Ők mondják el amit az Istentől kérek:
Ahány harmatcsepp hull a sok virágszárla
Annyi áldás szálljon az édesanyámra,
Az én jó anyámra.

17.

Este ha lefekszik

Este ha lefekszik álmodozzon rólam:
Aranyhal leszek egy elátkozott tóban.
Eressze hálóját a tó fenekére,
Halásszon ki engem hálás leszek érte,
Szívemből kívánom, hogy legyen szerencséje.

Másnap este ismét álmodozzon rólam,
Prímás leszek én egy fényes mulatóban.
A legszebb nótánál könny hull a vonóba,
Nem gyógyít meg senki, csak a maga csókja.
Reggel, ha felébred ne beszéljen róla.

Harmadnapra újra azt álmodja rólam,
Koldus szegény leszek akárcsak valóban.
Éjfél után várom hangos imaszóval,
Bánatos utcában egy nádas vityillóban.
Hogyha már nem szeret ne álmodjon rólam.

18.

Zöld erdőben kakukk hangja

Zöld erdőben kakukk hangja jaj de szépen hangzik,
Édes hangja a szívembe úgy belenyilallik.
Meggérdeztem mikor még a gyöngyvirág virágozott,
Kakukk madár mond meg nekem, hány évig él a kedvesem?
Kakukk madár százat is kiáltott.

Hallgass, hallgass kakukk madár hazudik a hangod.
Hallottad-e a faluban a lélekharangot?
Száz évig él a kedvesem, azt mondtad te nekem,
Ma délelőtt temették el, kakukk madár nem telt még el
Nem múlt még el száz nap sem azóta.

19.

Csendes ember lettem

Csendes ember lettem, csak egyedül járok,
Megcsaltak a szép asszonyok, meg a jó barátok.
Szép asszonyok a szívemet, jó barátok a pénzemet
Rabolták el tőlem,
És amikor semmim sem volt, kimondták a kegyetlen szót:
Hallani sem akarnak felőlem.
Szép asszonyok, jó barátok
Én már nem haragszom rátok.
Mindent, mindent elfeledtem,
Nagyon csendes ember lettem,
Nagyon csendes ember lettem.

Csendes ember lettem, megnyugodtam szépen,
Én a hangos dáridókból kivettem a részem.
Szerettek a szép asszonyok, és utána mint egy rongyot
Úgy dobtak el engem.
Barátaim összesúgtak, kiforgattak, belém rúgtak
No de én ezt régen elfeledtem.
Szép asszonyok...

20.

Cudar világ ez a világ

Cudar világ ez a világ, nincs benne csak bánat,
Amióta más csókolja a te pici szádat.
Kacagva jársz dorbézoló gazdag urak mellett,
Cifra, rongyos ezüst pénzért eladtad a lelked.
Uraknak nem kellesz mindig csak úgy néha-néha,
Úgy hervadsz el mint ősszel a fehér őszi rózsza.
Jössz te még a mi utcánkba, amikor már senki sem kísérget,
Attól félek, hogy csók helyett pénzt dobok majd érted.

21.

Jaj de bajos a szerelmet

Jaj de bajos a szerelmet titkolni,
Tövis közül az ibolyát kiszedni.
Kiszedném, de megszúrja a kezemet,
Kit szerettem az az enyém nem lehet.
Úgy elmegyek, hírt sem hallasz felőlem.
Párját vesztett kis madár lesz belőlem.
Elszállok egy zöld erdőbe zokogva,
Fészket rakok egy nefelejcs bokorra.

22.

Tüzes ború Badacsony

Tüzes ború Badacsony, az én rózsám alacsony
Mégfürdik a Balatonban.

Réz csobán és Kántlika, a hajában pántlika
(És) úgy fürdik a Balatonban.

Kicsi lábát, kicsi térdét csókolja a Balaton
Huncut betyár hullám foltja,
Tüzes ború Badacsony, az én rózsám alacsony
(S) mégfürdik a Balatonban.

Baltoni nagy icce, fönt lakik a hegyekbe',
(És) bekukkant a Balatonba.
Akkor érzem jól magam, ha tele iszom magam,
S mégfürdök a Balatonba'.
Te meg cigány a kesergő ragyogóját,
Virradatig húzd fülembé azt a nótát.
Tüzes ború Badacsony, az én rózsám alacsony,
Mégfürdik a Balatonban.

23.

Fekete szem éjszakája

Fekete szem éjszakája, hány csillag ragyog le rája.
Hány csillagból van a szemed Rózsikám,
Hogy az egész menyországból ragyogsz rám.
Hunyd le babám szempilládat, majd ezalatt éjfél támad.
Sötét éjfél ha rám veti árnyékát,
Ne tudják meg mikor járok tehozzád.

24.

Tejbe fürdik az én rózsám

Tejbe fürdik az én rózsám ha felkel.
Törülközik fehér rózsza levéllel.
Fehérebb is az orcája a hónál,
Pirosabb is a fakadó hajnalnál.

Hej de félek mikor hideg szél támad,
Hideg szellő ne fújd meg a babámat.
Süss le rája Isten napja ragyogva,
Szállj el madár feje fölött dalolva.

25.

Odahaza már zöldell a határ

Odahaza már zöldell a határ,
Nyiladoznak az orgonák.
Ilyenkor a rét csupa margarét,
Mámorosak az éjszakák.
Muskátlis ablakok, engem ne várjatok,
Többé nem járhatok felétek én.
Ő engem nem szeret, rajtam ő csak nevet,
Érzem, hogy nem lehet soha enyém.
Elesábította őt a pénz a földi kincs
Nekem egy tiszta szíven kívül semmim sincs.
Muskátlis ablakok engem ne várjatok
Többé nem járhatok felétek én.
Mégsem higgye ő, hogy ha visszajő
Elfelejtene ezt neki, mert elfogyott a vágy,
A falumba már haza nem járhatok soha tán.
Itt pusztulok el, meghalok ha kell,
Csak mégegyszer gondolj rám.

26.

De jó volna mindent elfeledni

De jó volna mindent, mindent elfeledni,
Bánatos utcáján mosolyogva menni.
Hogy a legszebb asszony csókja itt égett a számon,
Hej de kár, hogy elmúlt mint egy régi álom.

De jó volna mindent, mindent elfeledni
Fájó, bús emlékét örökre temetni.
Csak búsuljon, némán hagynád csókolni a szádat
Azután ha meg is halok nem sírok utánad.

27.

Szeretnélek újra rózsák között látni

Szeretnélek újra rózsák között látni,
Csöndes alkonyatkor forró csókkal várni.
Szeretném ha jönnél kék karton ruhádba,
Csöndes kis utcádba alkonyodó napfény bíbor mámorába.

Ki tudja kivel jársz rózsák között mostan,
Ki tudja kivel jársz kacagva titokban.
Tudom, hogy nem jössz már, mégis egyre várlak,
Szívem csupa bánat, hazug, csókos csöppség meghalok utánad.

28.

Jaj de messze estél tőlem

Jaj de messze estél tőlem, nem láthatom édes kicsi orcád.
Minden este gondolatban felkereslek, elmegyek tehozzád.
Nézd te is a csillagokat ha kigyúlnak odafönn az égen,
Találkozunk bizonyosan csillagok közt én gyönyörűségem,
Én gyönyörűségem.

Jaj de nagyon homályosak a csillagok ott fön az égbolton
Nézegetem a miénket és a könnyem törülgetem folyton,
Nem jön hír már hetek óta, levelet sem küldesz már te nékem,
Azért halvány minden csillag, mert elhagytál én gyönyörúségem,
Én gyönyörúségem.

29.

Mért is jöttél az utamba

Mért is jöttél az utamba,
Hagytál volna egymagamba jární.
Jobb lett volna néked, talán
Nem kéne a szívednek úgy fájni.
Te voltál a legszebb álmom,
Te lettél a legrosszabb emlékem,
Legyen annyi boldogságod,
Mint amennyi csillag van az égen.

Légy te olyan boldog mással
Amilyen én lettem volna véled,
Szeressen úgy más valaki
Ahogyan én szerettelek téged.
Sose tudd meg mi a bánat,
Az utadat senki el ne állja,
Az én szívem meghasadna,
Ha a szíved tenéked is fájna.

30.

Nem én lettem hűtlen hozzád

Nem én lettem hűtlen hozzád, te hagytál el engem.
Bánod is te akárhogy fáj az én beteg lelkem.
Ne hagyjál el, maradj enyém, szeress úgy mint régen,
Elfelejttem hűtlenséged, megbocsájtok mindent néked,
Gyere vissza, szeress úgy mint régen.

Visszajössz még tudom, érzem megbánod mit tettél.
Ha van szíved neked is fáj, hogy ily hűtlen lettél.
Ha örökre elhagysz engem elmegyek én messze,
Hogy a szívem minden baját, lelkem minden bűbánátát
A feledés csendben eltemesse.

31.

Kimegyek a temetőbe

Kimegyek a temetőbe gyere velem édesem,
Leülünk egy sötét sírra beszélgetni csendesen.
Azt a helyet jól figyeld meg, lesz még arra sok idő,
Majd ha a sors üldözni fog ott lesz a megpihenő.

Árnyas erdő, lombos liget sokat jártam köztetek.
Ti tudjátok mi fáj nékem, mi bántja a szívemet.
Nem az fáj, hogy meg kell halni, se az, hogy eltemetnek,
Csak az az egy, kit szerettem az az enyém nem lehet.

32.

Tanítottad a szívemet

Tanítottad a szívemet,
Hogy kell téged igaz szívből szeretni.
Tanítsd meg most arra kérlek,
Hogy kell téged örökre elfeledni.
Te vagy, kinek sosem hittem,
Te vagy kiért fáj a lelkem, esküszöm,
Te vagy az első, kit igazán
Tiszta szívből szerettem.

Te adtad nékem az első
Boldogtalan, meg nyugtalan éjjeket,
Piros ajkad forró csókja

Rabolta el nyugalját a szívemnek.
Te vagy kinek sosem hittem,
Mégis érted fáj a szívem, esküszöm,
Te vagy az első, kit igazán
Tiszta szívből szerettem.

33.

Halvány sárga rózsát

Halvány sárga rózsát egy csokorba szedtem,
Csöndes nyári estén kis ablakba tettem.
Rácsókkoltam lelkem a legszebb rózsákra,
Úgyis meghalok én babám nemsokára.

Halvány sárga rózsa, ha tudnál beszélni,
Elmondanád azt, hogy nem érdemes élni,
Azt, hogy nálad nélkül szenvedés az élet,
Halvány sárga rózsa elhervadok érted.

34.

Ketten vagytok a szívemben

Ketten vagytok a szívemben, te meg a búbánat.
Édes kedves kisangyalom meghalok utánad.
Lehullott a rózsalevél, nem tudok csak sírni,
Szeretnék a szívembe újra visszahívni.

Azt beszélnek a faluban, hogy más után járok,
Pedig én a te szemedtől szebbet nem találok.
Két szép szemed, göndör hajad az én boldogságom,
Rajtad kívül nem szeretek senkit a világon.

35.

Piros pünkösöd napján

Piros pünkösöd napján imádkoztam érted,
Piros pünkösöd napján várlak vissza téged.
Tele volt a határ nyíló vadvirággal,
Vártalak a keresztútnál pünkösdi rózsával.

Mindhiába vártam ősz is lett azóta,
Elhervadt már régen a pünkösdi rózsa.
Kacagó kis párom vissza sosem hívlak,
Mert a késő őszyidőben jégvirágok nyílnak.

36.

Ha leszáll az éj kicsikém

Ha leszáll az éj kicsikém te meg én,
Szíved az enyém s a tiéd leszek én.
Szerelmem küldöm feléd szívem forró szavát,
Akkor mi lesz, majd ha válasz nem jön rája, majd az éjszakán.
De ha száll a dal, sötét völgy ölén várni foglak én,
Hogy ha majd jósz felém mosolyogva néz le ránk
Majd egy szép májusi éj.
Akkor mi lesz majd, ha válasz jön rája, majd az éjszakán.

37.

Cigány vagyok árok partján

Cigány vagyok, árok partján születtem.
Nem ragyogott egy csillag sem felettem.
Rongy a ruhám, sátor az én palotám,
Ráncos képű cigányasszony az anyám.

Esik eső, nemsokára hull a hó,
Az lesz majd a síromon a takaró.
A síromra ne boruljon senki sem,
Odalenn már nem fog fájni semmi sem.

38.

Sirassatok engem ti bánatos csalogányok

Sirassatok engem ti bánatos csalogányok.
Ti meg hervadó virágok a sírom koszorúzzátok.
A szemfedőm bánat legyen, úgyszincs nékem más egyebem.
Hogy ne legyen ilyen árva, elmegyek a másvilágra.

Megkérdeztem egy virágtól, mely egy síron nőt magától
Mond meg nékem te kis virág, ad-e nyugtot a másvilág?
Azt felelte a kis virág, nem ad nyugtot a másvilág,
Mert akinek bánata van itt is, ott is boldogtalan.

39.

Te akartad, hogy így legyen

Te akartad, hogy így legyen,
Úgy éljünk mint két idegen egymással.
Hogy az arcod mosolygását,
A két szemed ragyogását ne lássam.
Pedig másképp is lehetne,
Úgy élhetnénk mint két gerle, kedvesem,
De ha te is úgy akarod,
Legyen meg az akaratod, nem bánom.

Elfelelted réges régen,
Most te vagy az üdvösségem, a párom.
Fejed felett a kék eget,
A vándorló fellegeket csodálom.

Álmod felett ha öröködöm,
Két szemedbe gyönyörködöm titokban.
Elgondolom, hogy lett volna,
Ha nem így akartad volna, ahogy van.

40.

Azt beszélük felőled

Azt beszélük felőled, esküvőre készülsz nemsokára.
Fonják már a mirtuszágat menyasszonyi fehér nyoszolyára.
Asszony leszel, gazdag asszony,
Ragyogsz, mint a fényes nap az égen.
Hogy is tudtál elfeledni, valamikor úgy szerettél engem.

Valamikor úgy szerettél,
Azt mondtad, hogy nélkülem nincs élet,
Mégis-mégis másé lettél, menyasszonyi fehér ruhád kérted.
Itt hagyod a szegénységet, beköltözöl fényes palotába,
De majd egykor visszagondolsz
A te szegény elhagyott szobádra.

41.

Vádolom a szívedet

Vádolom a szívedet, mert már engem nem szeret,
Őneki úgy hittem és most semmim sincsen
Elraboltad arcom mosolyát.
Én bevallom nékem is volt egy kis tévedésem,
Valamikor valakitől hűséget reméltem.
Vádolom az éjszakát, annak minden csillagát.
Elrepült az álom, nyugtom nem találok,
És én erről mit sem tehetek.

42.

Imádság már az is

Imádság már az is, ha szemedbe nézek,
Könyörögve kérlek mért lettél a végzet?
Mért hideg a lelked forró nyári este?
Mért bolyong a lelkem lelkedet keresve?
Könnyeim utánad miért is peregnék?
Ilyen bánatosan, ilyen halálosan miért is szeretlek?

Siratlak az ősszel, temetlek a nyárral,
Elbúcsúzom tőled hervadó virággal.
Hogyha kikísérlek zokogva a sírig,
Hulló könnyeimtől piros rózsa nyílik,
Keresztfádra vésem drága kicsi szentem,
Hogy én szerettelek, de te soha, soha
Nem szerettél engem.

43.

El akarom felejteni

El akarom felejteni kedvesem magát,
Számomra már nincs semmi remény.
Majd ha egyszer meghallom a bús melódiát,
Jutok-e az eszébe még,
Kis ablaka a nótámnak sosem volt kitérve,
S nem hallottam soha jó szavát.
Összetörött beteg szívem pihenésre vár,
El akarom feledni magát.

44.

Orgonavirág, oly árva

Orgonavirág, oly árva az én szívem,
Boldog a világ, mégis bús az életem.
Ugye, te megérted a bánatom,
Hogyha nem is kérded mi fáj nagyon.
Orgonavirág mért nincs szerelmesem?
Orgonavirág súgd meg nekem.
Egy fényes kávéház előtt egy kis lány áll,
Virág a kezében, árulni akar,
A portás kiáltja: “Hord el magad!
Minálunk árulni nem szabad!”
A kislány tovább megy szomorúan
Orgona a kezében, bánat ráborul,
A kislány egyre csak ezt mondja:
Orgonavirág, oly árva az én szívem,
Boldog a világ, mégis bús az életem.
Orgonavirág mért nincs szerelmesem?
Orgonavirág súgd meg nekem.

45.

Ne legyen tavasz

Ne legyen tavasz, ne legyen május,
Ne legyen szívünkben nyár.
Ha engem elhagysz, ha engem megcsalsz,
Ha más a szívébe zár.
Ne legyen virágos többé a rét,
Tépjék a szívemet kettébe szét.
Ne legyen tavasz, ne legyen május
Ne legyen szívünkben nyár.

46.

Moszkva felől sebesülve

Moszkva felől sebesülve jönnek a katonák,
De sok csinos barna kislány várja a babáját.
De csak minden tizediknek jött vissza a párja
A többinek közös sírban nyugszik a babája.

Ha meghalok édesanyám ki fog engem megsiratni,
Ki fog az én koporsómra szemfedelet varrni?
Szemfedelem lesz nékem a véres köpönyegem,
Valahol egy barna kislány majd megsirat engem.

Erdő szélén nyírfakereszt jelzi a síromat
Rég megmondtam barna kislány engem ne sirass.
Orosz golyó járja át a bánatos szívemet,
Írd meg pajtás az anyámnak ne várjon engemet.

47.

Nem tudom az életemet

Nem tudom az életemet hol rontottam én el,
Gyógyítgatom a szívemet a cigányzenével.
Elhúzatom halkán csendben, hogy ebbe a szerelembe bele
lehet halni,
Nehagyjál a legszebb nyárban engem elhervadni.

Nyári este panaszkodom a csillagos égnek,
Ha te engem nem szeretsz, hát én minek is éljek?
Te vagy nékem minden álmom, te vagy az én boldogságom
szeretlek a sírig,
Síromon a legszebb virág csak tenéked nyílik.

48.

Énnálam egy boldog óra

Énnálam egy boldog óra nagyon ritka vendég,
Mintha minden földi jóból kitagadott lennék.
Életemben nem volt még egy boldog percem,
Mert a nyíló virágokat mindig másnak szedtem.

Én a másét nem kívántam, másét sosem kértem,
A rózsából mégis csak a tövis jutott nékem.
A boldogság útján sosem tudtam menni,
Mert nekem az életemben nem sikerült semmi.

49.

Amikor az édesanyám

Amikor az édesanyám imakönyvét utoljára kérte
Mefogadtam a jóságát lába elé leborulva térdre.
Mefogadtam néki, esküt tettem rája,
Rendes ember lesz belőlem akkor is, ha két szemét lezárja.

Aztán jött egy gonosz asszony, csalfa csókkal rászedett a bűnre.
Megtanított az éjszakát átmulatni a cigányzenére.
Esküszegő lettem, fél világ bolondja,
Így jár aki éjjel mulat, nappal meg a miatyánkot mondja.

50.

De szomorú ember lettem

De szomorú ember lettem, minden álmot elfeledtem.
Csak a neved órákhosszat, azt a rosszat emlegetem.
És a napok egyre múlnak, elfeledni mégsem tudlak,
Már csak egy a szívem vágya, vessék neved a fejfámra.

De jó lesz majd, tavasztájon rózsá nyílik a fejfámon.
Egy csillagos nyári este, oda borulsz a keresztre.
És akkor a csókod érzem amit sosem adtál nekem.
A szívem egy forró csókra megdobbán a koporsóba’.

51.

Lehullott a rezgő nyárfa ezüst színű levele

Lehullott a rezgő nyárfa ezüst színű levele.
Hogy lehullott, elsodorta az őszi szél hidege.
Rá volt írva egy levélre rózsámtól az üzenet:
Isten hozzád édes, Isten hozzád kedves
Együtt élnünk nem lehet.

Elmúlt az ősz, el a zord tél, újra itt a kikelet.
Újra hajtott az a nyárfa ezüst színű levelet.
Azon is volt egy üzenet kék gyöngyharmattal írva:
Isten hozzád édes, Isten véled kedves,
Visznek engem a sírba.

52.

Ne szidjatok soha engem

Ne szidjatok soha engem, én a szidást nem érdemlem,
Nem tudok más lenni,
Mert akinek a szíve fáj hajnalban is mulatni jár,
Nem lesz abból semmi.
Szeretem a cigányzenét, a jó borból sosem elég,
Rohanok a végső, sötét elmúlás elébe,
Éjszakáról-éjszakára, elhúzatom a csárdába’:
Vége van már, vége.

Akkor sirassatok engem, majd egyszer a szívemben
Elfogytak a nóták.
Szomorú lesz, oly kietlen, mint egy sivár őszi kertben
A hervadó rózsák.

Hadd menjek én feledőbe, vigyetek a temetőbe,
Véssétek egy szürke kőbe ezt a csekély pár szót:
Volt egyszer egy koldus asszony, nótás kedvű dalos legény,
Kár volt érte, kár volt.

53.

Megkondult a kecskeméti öreg templom nagy harangja

Megkondult a kecskeméti öreg templom nagy harangja.
Fáj a szívem a rózsámért, majd meghasad úgy siratja.
Kihallatszik a pusztába a nagyharang giling-galang.
Monostori zöld erdőben sírva fakad egy vadgalamb.

Sirass, sirass kecskeméti öreg templom nagy harangja.
Monostori zöld erdőnek turbékoló vadgalambja.
Hullajtsd, hullajtsd leveledet te susogó ezüst nyárfa.
Sodord szellő a levelet, vidd a rózsám sírhalmára.

54.

Nem tudok én néked

Nem tudok én néked csak virágot hozni.
Nem tudok én már csak rólad álmodozni.
Nem látok, nem hallok, rabod vagyok lelkem,
Kék szemű, szöghajú, sigaras szerelmem.

Két apró kis szoba hej, több, hogy is lenne,
Ugye kis galambom megleszünk mi benne,
Ugye nekivágunk, ugye, hogy nem félünk,
Megáldja az Isten a mi szegénységünk.

55.

Egy rózsafán megszámláltam

Egy rózsafán megszámláltam száz rózsát,
Századikat elküldöttem tehozzád.
Közepébe leheltem a lelkemet,
Tépd össze, ha nem szeretsz már engemet.

A mi házunk előtt csak egy csillag van,
Annak a csillagnak sok irigye van.
Irigyelik tőlem azt a csillagot
Amely az én életemre ragyogott.

56.

Ahogy én szeretlek

Ahogy én szeretlek nem szeret úgy senki,
Ahogy én csókollak nem csókol úgy senki.
Így sohasem vártak, így sohasem kértek,
Így még nem szerettek soha-soha téged.

Minden virág az én szerelmemből nyílik,
Az én nagy szerelmem elkísér a sírig,
Minden nóta az én bánatomat zengi,
Ahogy én szeretlek nem szeret úgy senki.

57.

Ha szívedbe zárnál

Ha szívedbe zárnál szebb volna az élet,
Lábad elé raknám a virágosrétet.
Minden dalosmadár csak nekünk dalolna,
Ha szívedbe zárnál milyen jó is volna.

Ha az enyém volnál virágokon járnék,
Szélben, hóviharban én sohasem fáznék,
Mindig mosolyognék, mindig csak dalolnék,
Fénylő két szemedhez hűtlen sosem lennék.

58.

Én csak azért születtem meg

Én csak azért születtem meg,
Mert égben így volt az megírva.
Nincsen aki csókkal várjon,
Nincsen aki arcomat megsímítsa.
Átvirrasztott éjszakákon
Az Istentől százszor számonkérem,
Hogy ha meg kellett születnem,
Mért nem adott márvány szívet nékem?

59.

Valamikor rózsá volt a virágom

Valamikor rózsá volt a virágom,
Valamikor te voltál az üdvöm, boldogságom.
És amikor felébredtem megtudtam a gyötrő valóságot,
Félzokog a lelkem, mikor fehér rózsát látok.

60.

Minden piros, fehér rózsát

Minden piros, fehér rózsát neki vittem,
A világon egyedül csak neki hittem,
Mégis elment messze tőlem,
Elvitte a szívemből a sok-sok nótát,
Piros rózsá, fehér rózsá

Mondjátok meg mi van véle, mi hír róla.
Most már bizony szegény vagyok, semmim sincsen,
Csak egy hervadt rózsaszírom minden kincsem.
Nem maradt más csak egy álom,
Álmaimban gyakran látom halvány arcát,
Azt a sok-sok piros, fehér rózsát.
Piros rózsza, fehér rózsza
Csak egy szál is jut-e majd a koporsómra.

61.

Akácvirág, akácvirág

Akácvirág, akácvirág tiszta fehér fürtje,
Irigykedve gondolok most minden egyes fürtre.
Ha én akácvirág lennék a lába elé esnék,
Felvenne, vagy eltaposna, hej de boldog lennék.

Hogyha engem felemelne úgy borulnék rája,
Illatomat árasztanám minden mosolyára.
Felemelne, meghalhatnék, a lábához tapadnék,
Megsajnálna, megsiratna, hej de boldog lennék.

62.

Te vagy nékem az az asszony

Te vagy nékem az az asszony
Akitől csak simogatást kaptam,
Mégis te vagy az az asszony
Akinek én oly keveset adtam.
Te vagy az a fénylő csillag,
Amely mindig ott ragyog az égen,
Amelyik, ha eltévedek
Megmutatja a jó utat nékem.

Te vagy aki sokszor sírtál
Én meg közben a világom éltem

Tudtam azt, hogy egy jó szavam
Elég lesz, hogy megbocsájtás majd nékem.
Lehajtom most a fejemet
Szeretném, ha meg is szidnál engem,
Hisz olyan asszony vagy te nékem
Amilyet én meg sem érdemeltem.

63.

Nincs a földön olyan ember

Nincs a földön olyan ember
Akinek még sosem fájt a lelke.
Valamiért, valakiért
Sosem volt még boldogtalan perce.
Kinek ajkán vád vagy panasz
A szemében könnycsepp sosem égett,
Aki azt még sosem mondta
Valakinek: szeretlek míg élek.

A te fénylő két szemedből
Ne hulljanak értem soha könnyek,
Én leszek a lélek benned,
S vigasz, ha majd nehéz idők jönnek.
S ha majd egyszer őszi alkony,
Dér lepi be a sok szép emléket,
Elmondom, hogy úgy mint régen,
Vagy még jobban szeretlek most téged.

64.

Árnyékos kis utcátokban

Árnyékos kis utcátokban nyílnak az akácok.
Estefelé, alkonyatkor csak egyedül járok.
Nem tudom, hogy mit beszélnek, mit suttognak rólam,
Pedig egykor, nem is régen, boldogságunk idejében
Csak arról a bölíntgató akácról daloltam.

Valamikor ez az utca volt a boldogságom,
Valamikor itt szövődött annyi édes álom.
Ez az utca lett a poklom, minden bűnöm, vétkem,
Csak átkozva nézek rátok, illatozó vén akácok,
Ha az utam erre vezet álomtalan éjen.

65.

Betyárgyerek nehéz vasban

Betyárgyerek nehéz vasban
Elfogták az utcasorban,
Ott fogták el az alvégen,
Könnyűszerrel, észrevétlen.
Most halt el a szép babája,
Hűn szeretett Sáríkája.
Koporsónál sírva lelték,
Nem is tudta, hogy a vasat ráverték.

Siralomház bús lakója
Megfordul a harangszóra.
Nem a rabság fáj szívének,
Hanem a közelgő élet.
Káplár uram megkövetem,
Nyomban meghasad a szívem,
De ha mégis ideérnek
Engedje meg, hogy egy kicsit kinézzek.

66.

Volt nékem négy ökröm

Volt nékem négy ökröm, négy szép villás szarvú.
Címeres négy ökröm, fehér mint a hattyú.
Cselő, csákó, bimbó, az ekét tartottam,
Dalolt a pacsirta amikor szántottam.
Egyszer csak azt mondták ki ad többet érte?

Ökreim a törvény elkótyavetyélte.
Dalolhatsz már nékem mezei pacsirta
Ökreim a törvény sosem adja vissza.

Volt nékem házam is cserepes kis házam.
Muskátli virágzott mindkét ablakában.
Földönfutó lettem pergő dob szavára
Elhervadt a nyíló muskátli virága.
Isten veled édes tulipántos kapum,
Meglátlak-e egyszer édes szülőfalum?
Tornyod kis harangja bánatosan sírja
Szegény ember sorsát boldog Isten bírja.

Volt nékem földem is búzatermő földem.
Hullámzó kalászbán úgy elgyönyörködtem.
Szaladt, szaladt, szaladt, addig-addig szaladt,
Hívta, hívogatta az adó, a kamat.
Nincs már egyéb földem, csak az anyám sírja.
Szegény ember sorsát boldog Isten bírja.

67.

Zöld erdő mélyén

Zöld erdő mélyén, kis patak szélén
Párjával csendesen élt egy cigány.
Vén öregember, nótája nem kell,
Senkinek sem kell a nótája már.
Szép tavasz járja, zöld a fa ága,
Vadgalamb vígan turbékol a fán.
Ősz feje kábul, a szíve kitárul,
Párjához így szól az öreg cigány:
Hol van a hegedűm párom, tavasszal minden vidám,
Városba elmegyek máma én az öreg cigány.
Egyszer még hadd muzsikáljak szívemből úgy igazán,
Szeretném elmuzsikálni, hogy él még a vén cigány,
Öreg cigány, a vén cigány.

És a vén ember eltipeg csendben,
Hóna alatt a kopott hegedű.
Alig bír járni, lábain állni,
Mégis szívében ott él a derű.
Városba érve fáradtan lép be
Egy csillogó, fényes terem ajtaján.
Vére fellobban, a szíve megdobban,
S középre tipeg be a rokkant cigány:
Nagyságos uraim kérem, nem tudom, ismernek még?
Könyörgöm, én sokat húztam valaha régesrég.
Egyszer még hadd muzsikáljak szíveimből úgy igazán,
Szeretném elmuzsikálni, hogy él még a vén cigány,
Öreg cigány, a vén cigány.

Csend lett egy percig s így szól az egyik:
Jó uraim, mulatunk ma ugye?
Nyissatok ajtót, ezt a vén rajkót
Látni szeretném, repülni tud-e.
Ugrik a pincér, pénzt kap a viccér' és
Kint van az ember és kész a hatás...
Jó öreg párja már halva találja
S be szól az anyó. Urak jó mulatást.
Nem muzsikál sohasem már, csendes lett a vén cigány
Alussza erdőben álmát, vadgalamb bűg a fán.
Öreg vén anyóka sírját virággal díszíti már,
Galambbal sírva dalolja: Élt egyszer egy cigány,
Öreg cigány, szegény cigány.

68.

Fehér galamb száll

Fehér galamb száll a falu felett,
Viszi az én bánatos lelkemet.
Nyugtalanul szálldos ide s tova,
Nem leszek én boldog talán soha.

Csókoltam szép lányt már eleget,
De igazán egyik sem szeretett,
Nem hall engem senki sóhajtani
Csak igazán szeressen valaki.

69.

Felleg borult az erdőre

Felleg borult az erdőre,
Nem átkozlak ne félj tőle.
Ha rád ajkam átkot szórja
Sosem szerettelek volna.

Pedig szerettelek nagyon,
Szóval azt ki nem mondhatom.
Szerettelek lánggal, hévvel,
Gerlemadár szerelmével.

70.

Muzsikánál nincs jobb barát

Muzsikánál nincs jobb barát,
Oly sok mindent megtalálunk benne.
Muzsikában nem csalódunk,
Nélküle a szívünk szegény lenne.
Elkísér az életünkön, velünk vigad,
Velünk fakad sírva.
Édesanyánk dallal altat,
Énekszóval tesznek le a sírba.

Muzsikánál nincs jobb barát,
Tőle minden percünk szebbé válhat.
Muzsika a lelkünk tükre,
Egy-egy dalból mennyi érzés árad.

Benne csendül az életünk, minden,
Amit szívünk mélyén rejtünk.
Amit százszor eltemettünk,
Feltámad a muzsikával bennünk.

71.

Nem bírok én megjavulni

Nem bírok én megjavulni józan ember lenni,
Nem bírok én a kocsmából korán hazamenni.
Ezt az utcát sáros utcát százszor végig járom,
Oda van temetve az én boldogságom.

Attól a nagy Úristentől csak az a kérésem
Azt a kislányt kit szerettem adja vissza nékem,
Hajtsa le a kócos fejét a koporsómra sírva,
Legyek én is boldog legalább a sírba'.

72.

Lekaszálták már a rétet

Lekaszálták már a rétet nem hagytak rajt' virágot.
Megutáltatták már vélem ezt a cudar világot.
Olyan vagyok miként ősszel a sárguló falevél,
Csakhogy az én életem fája több tavaszt már nem remél.

Úgy szerettem, úgy imádtam a szemedben a napot,
Szép szemednek lánghevében árva szívem fényt kapott.
Mégis megcsaltál engemet, rám borítád a telet,
Így hát az én életemnek tavasza már nem lehet.

73.

Egy fekete kávé mellett

Egy fekete kávé mellett kezdődött az élet.
Ott láttalak meg kedvesem talpig feketébe'.
Esküdöttél égre-földre, soha el nem válnál,
Oly szép voltál a kávéház márvány asztalánál.

Ott züllöttem én le hozzád, le a sötétségbe,
Te pedig felemelkedtél, fel a dicsőségbe.
Lett belőled úri dáma, szépen játszol másnál,
Mégis várlak a kávéház márvány asztalánál.

Közölnek a pesti lapok egy szomorú cikket,
Benne festett kávéházat, vele züllött népet.
Egy sor volt csak aláírva, többet ért az száznál,
Szívem szakad a kávéház márvány asztalánál.

74.

Öreg primás tégy hangfogót

Öreg primás tégy hangfogót hegedűdnek mind a négy húrjára.
Talán már csak te emlékszel édesapám kedves nótájára.
Valamikor hányszor húztad, cifrázgattad fehér asztalánál.
Muzsikáltad békítőnek hajnaltájban anyám ablakánál.
Azt a nótát húzd most nekem,
Olyan csendben, hogy csak szívem hallja.
Valakinek életkedvét, boldogságát nehogy megzavarja.
És ha aztán végéhez érsz koccints vélem erre a nótára,
Öreg primás ugye nem bűn,
Hogyha néha könny hull a pohárba.

75.

Kicsi, fehér meszelt szoba

Kicsi, fehér meszelt szoba, falon függő Mária kép.
A kemence szögletében halványszínű gyertya ég.
Mellette egy lány és legény, a szemükben vágy és remény
A szívükben szerelem.
Tulipántos ládán ülve tervezgetnek csendesen.

A kemence szögletében egy anyóka kuporog,
Olvasót tart a kezében, de az ajka nem mozog.
Az ifjakat nézi, nézi, a múltakat felidézi,
Könny szökik a szemébe,
Azt csak a jó Isten tudja, mi jutott az eszébe.

76.

Naplemente van a pusztán

Naplemente van a pusztán,
Piros lángban úszik az ég alja.
Ezüst színű báránnyelők
Szellők szárnyán utazgatnak rajta.
Elviszik a sóhajtásom,
Árva szívem minden sóhajtását,
Elvisznek egy üzenetet,
Fájó lelkem ezernyi áldását.

Gyógyítgatom a lelkemet
Az alföldi napsütötte rónán,
Keresek egy vigasztalást,
Mert elhagyott a szeretőm csalfán.
Elmerengek künn a réten,
Elnézem a csalfa délibábot,
Elfelejttem körülöttem
Ezt az egész kékszínű világot.

77.

Vége van egy igaz, tiszta szerelemnek

Vége van egy igaz, tiszta szerelemnek
Amiről a fák is búsan keseregnek.
Hulló falevelek azt suttogják nékem,
Akit én szerettem mást szeret nem engem.

Azt mondják, hogy eljársz az Isten házába,
Könyörögve kéred bűnöd megbocsássa.
Minek neked templom, imádság, meg ének
Hisz benned a szív bűnös nem pedig a lélek.

78.

Eljárok én a templomba

Eljárok én a templomba,
Hogy imádkozzam érted,
Mert te talán nem is tudod,
Hogy téged sújt legjobban a vétek.
Mert akinek nincs Istene
Embernek sem számít,
Bármerre is visz az útja
Nem vezethet el a boldogsáig.

Hogyha te is megtanultad,
Hogy van Isten odafenn az égen,
Akkor gyere vissza hozzám,
Megbocsájtok az ő szent nevében.
Újra kezdjük az életet,
Elfelejtünk mindent,
Szeretlek majd újra téged,
Ha már te is szereted az Istent.

79.

Gyere vélem az erdőbe

Gyere vélem az erdőbe kék ibolyát szedni,
Ott, ahol a rigó fészkel nem is olyan messzi,
Ott, ahol a lombsuttogás, rigófütty elmondja,
Hogy én a te két szemednek, szerelmednek
Lettem a bolondja.

Ha majd egyszer visszatérünk megrakva virággal,
Bizony Isten nem cserélnék az egész világgal.
Ott, ahol majd senki sem lát csak az a jó Isten,
Megsúgom, hogy te is szeress, tiéd leszek,
Édes, drága kincsem.

80.

Nem küldök már piros rózsát

Nem küldök már piros rózsát,
Kék ibolyát, fehér szegfűt hozzád.
Elfojtottad a szívemnek forró lángolását.
Leteszem a gyászruhámat, nem hull már a könnyem,
Bús szerelmem hattyúdalát
Elzokogom, elsírom én csendben.

Hanem azért néha-néha
Csillagtalán sötét téli este
Sóhaj szárnyán szállok feléd ajkadat keresve.
Fájó szívvel búcsúcsókot küldök én tehozzád,
Szerelmünknek sírhalmára
Leteszek egy égő piros rózsát.

81.

Szíriában Ajsk faluban

Szíriában Ajsk faluban mi történt?
Pálfi Istvánt mulatságban megölték.
Karabélyból szállt a golyó szívébe
Arccal borult a szoba közepébe.

Lakensdorfban árkolnak egy temetőt,
Én legyek, kit oda visznek legelsőt.
A síromra ültessenek violát,
Hűtlen babám hadd sírja ott ki magát.

82.

Gyere velem akáclombos falumba

Gyere velem akáclombos falumba,
Oda várlak ölelő két karomba.
Jó az anyám gondol majd rád,
Rózsalevél lesz a párnád,
Lábad nyomán kinyílik a gyöngyvirág.

Nem kívánok az Istentől egyebet,
Kösse össze szívemmel a szívedet.
Amerre a fényes Nap jár,
Nem lesz olyan boldog egy pár,
Mint én lennék kisangyalom tevéled.

Tavasszal ha kizöldül a fa lombja,
Egy új élet támad a kis falunkba'.
Ránk mosolyog minden virág,
Miénk lesz az egész világ,
(Csak) gyere velem akáclombos falunkba.

83.

Édesanyám kérdi tőlem

Édesanyám kérdi tőlem mért halvány az arcom?
Mit is kérdi úgyis tudja mi fáj nékem oly nagyon.
Virágja voltam a rétnek, viruló szép virágja,
Édesanyám mért is szültél erre a bús világra.

Azt akartad, hogy egy úrnak legyek a felesége,
El is készítettél mindent a fényes menyegzőre.
Legyen meg hát édesanyám e szörnyű kívánságod,
Hanem előbb készítsd el a fekete gyász ruhámat.

84.

Hallod-e hogy hívlak

Hallod-e hogy hívlak csendes éjszakákon,
Mikor a holdfény elpihen a fákon.
Elér-e a sóhaj, eljut-e még hozzád,
Mikor a virágok illatukat ontják,
Láthatatlan kezek simogatják orcád.

Hallod-e, hogy hívlak kérő szóval téged,
Megdobban-e szíved, hiányzom-e néked,
Érzed-e, hogy álmunk nem válhat már köddé,
El nem válhatunk mi soha-soha többé,
Mert az első csókunk összetart örökké.

85.

Hogy is felednék

Hogy is felednék mikor enyém voltál,
Mikor a vállamra sírva ráborultál.
Enyém volt a lelked égő szerelmével,
Azt a csókot, édes csókot, hogy is feledném el.

Hogy is felednék gyönyörű virágom,
Amikor te voltál az én boldogságom.
Sírva gondolok rád ameddig csak élek,
Édes egyetlen szerelmem hogy is felednék.

86.

Házasodom nemsokára

Házasodom nemsokára édesanyám erre vártam régen,
Szeretem én azt a kislányt édesanyám ő is szeret érzem.
Ez a világ rendje-módja ezt kell tenni,
Megnövünk mi gyerekek és el kell menni.
Házasodom édesanyám így kell annak lenni.

Nagymama lesz nemsokára édesanyám mert az idő nem vár.
Ringatja az unokáját édesanyám csillog a két szempár.
Örömét és reménységét benne látja.
Ő lesz majd a szemefénye boldogsága.
Népes lesz a mi családunk édesanyám büszke lesz majd rája.

87.

Eresz alatt csivitelik

Eresz alatt csivitelik, azt csicsergik a fecskék,
Hogy minálunk napról napra szépülnek a menyecskék.
Nem hordanak festett kötényt, summás csizmát, papucсот,
Körömcipőt viselnek és hajukban a kontyot.

Eresz alatt csivitelik, azt csicsergik a fecskék
Pestről hoztak új divatot mihozzánk a menyecskék.
Maholnap már ők hordják a nadrágot, a kalapot,
Azt gondolják a férjükből csinálnak majd papucсот.

88.

Madár vígan dalol

Madár vígan dalol a lombos ágon,
Nyáresti szélről csókdosott virág,
És minden, minden széles e világon
Szerelmet érez, hön szeretni vágy.
Elmondanám én is titkát szívemnek,
Elmondanám, hogy mily híven szeretlek.
Elmondanám, de hasztalan beszéd,
Hideg szobor vagy, meg sem értenéd.

Elmondanám, hogy csöndes éjszakákon,
Midőn a földön mindent béke fed,
Az én szememről messze száll az álom
Nyugalmamat még akkor sem lelhetem.
Ha bíztat is egy percig a reménység,
Mint űzi azt el százezernyi kétség.
Elmondanám, de hasztalan beszéd,
Hideg szobor vagy, meg sem értenéd.

Elmondanám, hogy egymást hűn szeretve
Mily boldogok lehetnénk kedvesem,
Szívünk fényt és pompát elfeledne
S hiányukat nem éreznéd te sem,
Mert több a szívnek csöndes dobbanása,
Mint fény és pompa múló ragyogása.
Elmondanám, de hasztalan beszéd,
Hideg szobor vagy, meg sem értenéd.

89.

Tavasz végén kinyílott már

Tavasz végén kinyílott már
Az akácfa fehér fürtös virága,
Alatta egy szegény legény,
Most készül a nagy világ útjára.
Fel-fel sóhajt, így búcsúzik
Isten veled falu legszebb leánya,
Visszajövök mire lehull
Az akácfa fehér fürtös virága.

Megfogadtam az Istennek,
Hogy már többé nem foglak szeretni.
Megfogadtam, hogy nem fogom
Két szememet teutánad kisírni.
Van már nékem szebb is, jobb is,
Gazdagabb is, csinosabb is tenálad,
Mégis, mikor rád gondolok
Fáj a szívem, majd meghasad utánad.

Ötvenszer is lehullott már
Az akácfa fehér fürtös virága.
Alatta egy ősz ember ül
Nagyvilágból tért vissza falujába.
Fel-fel sóhajt, múltra gondol,
Meg arra a falu legszebb lányára,
Visszajöttem, de már késő
Lehullott már az akácfa virága.

90.

Édes tündérmese volt

Édes tündérmese volt a mi szerelmünk.
A meséből mégis mindent elfeledtünk.
Kialudt a szívünk égő piros lángja,
Rég elmondott népmesékre ki emlékszik már ma,
Ki tud róla már ma.

Összetört a szívünk, csalódott a lelkünk,
Mese volt, szép mese, el kellett felednünk.
Elrepült az öröm, a sok-sok boldog óra,
Nem marad már emléknék sem, csak egy hervadt rózsa,
Hadd beszéljen róla.

91.

Csak titokban akartalak

Csak titokban akartalak szeretni,
De hiába ki kellett annak derülni.
Mit is ér a mi szerelmünk,
Ha egymásé nem lehetünk örökre.

El van az én boldogságom temetve,
Amióta más nézett a szemedbe.
Két szép szemed ragyogása,
Másnak lett a boldogsága örökre.

92.

Hazudnak a gyöngybetűk

Hazudnak a gyöngybetűk a hófehér papíron,
És én mégis arra kérem asszonyom, hogy írjon.
Írja meg, hogy engem szeret, egyedül csak engem,
Ringassa el gyöngybetűkkel asszonyom a lelkem.

Ezerszer is elolvasom, minden sora vétek,
Én Istenem, hogy is lehet írni ennyi szépet.
Hogy is lehet ennyi édes hazugságot írni,
Asszonyom, én köszönöm, hogy megtanított sírni.

93.

Fagyban, közepében a télnek

Fagyban, közepében a télnek, csókért könyörögtem tenéked.
Most már ne kacsints felém, most már mást szeretek én,
Késő minden kis öreg, eső után köpönyeg.

Holtig rávetem a szemedre azt, hogy nem zártál a szívedbe.
Most már virágos a rét, most már mást szeretek én,
Késő minden kis öreg, eső után köpönyeg.

94.

Bazsa Mária libája

Bazsa Mária libája, leúszott a Tiszába,
Kettőt lépett utána,
Sáros lett a Bazsa Mária fehér alsó szoknyája.

Ez a csárda de hangos, Bazsa Mária de gangos,
Mit ér a gangossága,
Ha a bálban leesett a fehér alsó szoknyája.

95.

Hat nap óta

Hat nap óta szól a nóta, nem pihentem én azóta,
Átölelve tart a párom, hatnak a fele három,
A kis csókos szádat várom, úgyis te leszel a párom.
Félre rúgtam a csizmám sarkát,
Elhívattam a zirci vargát,
Üsse jobban rája, míg a banda muzsikálja.

96.

Eltörött a hegedűm

Eltörött a hegedűm, nem akar szólani,
Rózsi-Rózsi mi bajod, mért nem akarsz szólani.
A hegedűm majd megreperálok,
Csak szólalj meg hát rubintos virágom.

Hozok mosdóvizet is gyöngy patak vizéből,
Törülköző kendőt is rózsá leveléből.
Te leszel a legszebb a világon,
Csak szólalj meg hát rubintos virágom.

97.

Valahol egy kis faluban

Valahol egy kis faluban
Nem nyílnak már a pünkösdi rózsák.
Valahol egy ablak alatt
Elnémultak a szerelmes nóták,
Valahol egy csendes utcán szomorúan álmodozva járok,
Ne tudja meg soha senki, hogy én mindig valakire várok.

Valamikor boldog voltam,
Ha pünkösdi rózsát láttam nyílni,
Valamikor örömkönnyet
Tudtam én a rózsák között sírni,
Valamikor nem gondoltam, hogy én egyszer így maradok árván,
Hogy énnékem nem nyílik már soha virág a pünkösdi rózsán.

98.

Szeressük egymást gyerekek

Szeressük egymást gyerekek a szív a legszebb kincs.
Ennél szebb szó, hogy szeretet a nagy világon nincs.
Hisz az élet úgylis tovaszáll, a sír magába zár.
Szeressük egymást gyerekek, mert minden percért kár.

Az élet egy színes álmódás és egyszer véget ér.
Sír lesz majd a végállomás, hol a szív pihenni tér.
Álmodjunk szépet, kedveset, hisz úgysem tart soká,
A gyorsan elszálló éveket tegyük mi boldoggá.

99.

Volt egyszer egy mese

Volt egyszer egy mese, nem mondtuk el végig,
Egyikünk sem jutott el a közepéig.
Bele szólt a végzet ebbe a mesébe,
Mikor a legszebb volt akkor maradt félbe.

Volt egyszer, hol nem volt, máris hiszünk benne.
Ha valóra válna, talán igaz lenne.
Szemünk ezután már csak egymásra nézzen,
Félbe hagyott mesét mondjuk el egészen.

100.

Most a rónák nyártüzében

Most a rónák nyártüzében ring a délibáb,
Tüzek gyúlnak, vakít a fény, ragyog a világ.
Dombok ormain érik már a bor,
Valamennyi vén akácfa menyasszonycsokor.
Zöld arany a pázsit, selymes kékezüst a tó,
A távolban halkán felsír a tárogató.
Ott, ahol zúg az a négy folyó, ott ahol szenvedni jó.

Ott, ahol kiömlött annyi drága vér,
Zeng a dal, Kolozsvár visszatér.
Szól a kürt az ősi vár fokán, honvéd áll a Hargitán.
Erdély szent bércére zúgva száll,
Vissza száll a magyar turul madár.

Magyar földről, székely földről szállnak fellegek,
Kigyúlnak a magyar tüzek, ragyogó szemek.
Még az égen is hadak útja jár,
A legendák hős vezére parippára száll.
Szebb ott a nyár, szebb az ősz is, szebben hull a hó,
Temesváron piros, fehér, zöld a lobogó.
Ott, ahol zúg...

101.

Volt egyszer egy hadnagyocska

Volt egyszer egy hadnagyocska, fiatal volt és bohó,
Fiatal a szíve lelke, minden szépről álmodó.

Szavát adta egy kislánynak, szíve örökké övé,
Írt is neki a harctérről minden nap estefelé.

Egy vérengző sötét éjjel bolond gránát csapta le,
Nemsokára, hogy felébredt hiányzott a jobb keze.

Megírta ő a kislánynak, hogy mi történt övele,
Tudná-e még őt szeretni, lenne-e a kedvese.

Jött egy illatos levélke, bocsássa meg lássa be,
Nyomorék mellett egy nőnek csak szenvedés az élete.

Külvárosi kis kocsmába, hol bortól nehéz a lét,
Betámolyog minden este egy félkezes nyomorék.

Azt mondják, hogy hadnagy volt ő, szőke kislányt szeretett,
Elüldögélt a sarokban egy fél pohár bor mellett.

Felszedi a szivarvéget amit más már eldobott,
A sarokban egymagában csendben eldúdogat ott.

Aranyvégű cigaretta, te utolsó barátom,
Cigaretta füstje elszáll, megmarad a fájdalom.

102.

Tábortüzek fénye

Tábortüzek fénye világít az égre,
Halvány színű tábori levélre,
Megremeg a kezem, ha írom e lapot,
Kicsi feleségem írjal ha megkapod.

Mi újság van otthon, vártok-e még vissza?
Szerelmes könnyeim ez a levél issza.
Most egy gránát robbant, majdnem ide vágott,
Érzi-e a szíved veszélyben a párod?

Hát a kicsi fiam megnőtt-e egészen?
Tud-e már beszélni? Írd meg a levélben.
Tudja-e mondani drága jó apukám
Ugye a harctéren vigyázol majd reám.

Tedd össze kacsóját ha leszáll az este,
Tanítsd imádkozni, hazaszeretetre.
Csókold meg helyettem, ha eljön az álma,
Hisz ő a mi szerelmünk nyíló szép virága.

Kicsi feleségem riadó van éppen,
Orosz raták zúgnak fenn a levegőben.
Azután, hogy mi lesz azt még én sem tudom
Csókollak százszor téged és a fiam.
Tábori levelem ezzel be is zárom,
Kicsi feleségem, drága kicsi párom.
Titeket az Isten mindig oltalmazzon,
Engem a harctérről közétek elhozzon.

103.

Születésed ünnepnapján

Születésed ünnepnapján
Virágokból küldök csokrot néked.
Édeshangú muzsikával,
Új nótával köszöntelek téged.
Ami szép a világon,
Mind azt néked szívemből kívánom,
Sose érjen bú és bánat,
Tövist ne láss, csak rózsákat,
Örök legyen a szerelmünk
Napsugaras, édes boldogságom.

Most még tavasz napja ragyog,
A virágok szirmaikat bontják,
Majd ha eljő az ősz, a tél,
Megsárgulnak s mind a földre szórják.
Tűnő, múló minden-minden,
Szeressük hát szép csendesen egymást,
Ne szálljanak el az álmok,
Ne érjenek csalódások
Mindig együtt ünnepeljük
A te drága születésed napját.

104.

A pécskai cigánysoron

A pécskai cigánysoron nagy a sírás rívás,
A pécskai cigánysoron haldoklik a primás.
Ezüst botján támaszkodva mellette a vajda,
Nem látszik a nagy tisztesség, csak a bánat rajta.

Kálmán fiam hívjunk papot? Mi a kívánságod.
Mielőtt az Atyavajda trónusát meglátod.

Nem kell a pap, minek a pap, csak az a kérésem
A hegedűm, a hegedűm temessék el vélem.

Megbocsátja a Nagy Isten minden vétkem, bűnöm,
Ha a legszebb nótáját fönn el-elhegedülöm.
Lopva titkon elfordul és könnyet ejt a vajda
Kálmán fia az Istennek hegedül már nagyba?.

105.

Akácós út

Akácós út, ha végig megyek rajtad én,
Eszembe jut egy nyári szép regény.
Nyáreste volt, madár dalolt a fán,
Ott kóborolt, csavargott egy cigány.
Megszólítám, de jó, hogy megtalállak itt,
A legszebb lány tudod-e hol lakik?
Ott arra lenn, túl az akácsoron,
Ma estelen e ház elé oson.
Egy ablaknál állj meg cigány,
Úgy muzsikálj hadd sírjon az a szép leány,
Olyan legyen, mint egy szerelmi könnyes vallomás,
Csak csendesen, ne hallja senki más.

Az éjmadár átsuhan a kis városon,
Éjfélre jár s én az utcát rovom,
A holdsugár deres hajamra süt,
Hideg, sivár csend honol mindenütt.
Azóta már más asszonya lett a lány
És ez a dal fülébe cseng talán
Én Istenem, az idő elszaladt,
És énnékem csak ez a dal maradt.
Te csak szeress, dalolj, ne vess.
Enyém a könny, számomra úgyszincs más öröm.
Attól ne félj, hogy a kacaj szívemen üt sebet,
Csak a csóknak élj, s kacagj ki engemet.

106.

A fonóba' szól a nóta

A fonóba' szól a nóta, én Istenem de régóta hallgatom.
Eszembe jut árvaságom, rég elhagyott boldogságom siratom.
Daloljatok csak még egyet, bánatosat, keserveset utolsót,
Engem anyám ne sirasson, a fiának csináltasson koporsót.

Kiállok a kiskapuba, arra járnak a fonóba a lányok.
Szomorúan, keservesen tekintgetek utánuk.
El-el nézem mindegyiket, de nem látom az enyémet nem bíz én,
Én Istenem, hogy is látnám, hisz elhagyott engem árván a szegény.

107.

Az akinek bánata van

Az akinek bánata van minden reggel könnyes szemmel ébred.
Én is azért sírok annyit, mert feledni sosem tudlak téged.
Felcsendül a hangod bennem, úgy érzem, hogy itt vagy vélem
Hosszú éjszakákon,
Pedig csak a képzelet repült felém tarka lepkeszárnyon.

Hulldogálnak a hópelyhek, körülöttem megdermed az élet,
De én mégis azt hiszem, hogy az új tavasz visszahoz majd téged.
Ha te nem jössz vissza hozzám, nem nyílik több virág nékem
Odakünn a réten,
Boldogságra vágytam egyszer, mégis csak a bánat jutott nékem.

108.

Könnyek nélkül élni könnyebb

Könnyek nélkül élni könnyebb, múljon el a bánat.
De jó is ha az embernek vidám kedve támad,
Ha valaki ölelheti a hűséges párját,
Aki mindig hazavárja, aki mellett megtalálja
Igaz boldogságát.

Ha engem is megkedvelne ez a bolond élet,
Lépteidet felém hozná, vissza adna téged,
Soha többé nem dalolnék fájó szerelemről,
Hisz könnyek nélkül élni könnyebb, letörölnék minden könnyet
Égő két szememről.

109.

Vándor felhők fenn az égen

Vándor felhők fenn az égen
Ha majd egyszer kis falumhoz értek,
Álljatok meg az alvégen
Édesanyám házát keressétek.
Ott, ahol a vén eperfa halkán sóhajt fel az éjszakába,
Vándor felhők ott van az én édesanyám nádfedeles háza.

Szóljatok be az ablakán,
Mondjátok, hogy hírt hoztok felőlem,
Mondjátok, hogy ne búsuljon
Jól megy sorom mióta eljöttem.
Ne tudja meg, hogy a sorsom, az életem keserűség bánat,
Ne hulljon a könnye értem fehérhajú édes jó anyámnak.

110.

Eresz alatt fecskefészek

Eresz alatt fecskefészek, fecskemadár sírva kérlek,
Te voltál itt a múlt nyáron, nem hagytál el mint a párom.

Látlak-e még fecskemadár, lesz-e tavasz, lesz-e még nyár.
Ha már akkor én nem élek azért nálunk rakjál fészket.

111.

Öreg idő, szálló idő

Öreg idő, szálló idő, belepte a holló hajam dérrrel,
Teleszórta szívem kertjét sárguló levéllel.
Elvitte a legszebb rózsát,
Még csak lombot sem hagyott az ágon,
Elvitte a féltett kincsem,
Napsugaras, boldog ifjúságom.

Valamikor de sok könnyet csókol fel az ajkam
De a hosszú vándorúton egyedül maradtam.
Nem mulatok hangos szóval,
Beérem már csöndes, halk zenével,
Öreg idő, szálló idő,
Belepte a holló hajam dérrrel.

112.

Búcsút int az ősz a nyárnak

Búcsút int az ősz a nyárnak,
Dér csokol meg minden rózságot.
Kihaltak a messzi tájak,
Fecskék útján sötét varjak szállnak.
Hová lett a virágillat,

Tarka mező, zengő madárének,
Mindent-mindent vihar tépett,
Az életem sárgult falevél lett.

Nyomában a téli ködnek
Simogató, enyhe szellők jönnek.
A napsugár játszi, könnyed,
Melengeti a megdermedt földet.
Sárgult levél elporladt már,
Faágakon apró rügyek ülnek.
Utánunk is újak jönnek,
Örök sorsa ez az életünknek.

113.

Megittam már mindenemet

Megittam már mindenemet, most iszom a feleségem vagyonát.
Megittam a gulya csordám, elittam a nádfedeles tanyámat.
Így jár aki mindig mulat, utca hosszát muzsikáltat magának,
Utoljára annyija sincs, hogy egy gödröt megásasson magának.

Gyászba' van a falu népe, a legszebb lány kiterítve mosolyog,
Én pedig a megyeházán zsandárok közt megvasalva búsulok.
Nem öltem én embert soha, csak a sorsom volt mostoha kegyetlen.
Nem bírtam én elviselni, hogy a babám mást is tudott szeretni.

114.

De szeretnék künn a pusztán

De szeretnék künn a pusztán betyárgyerek lenni,
Valamennyi vadvirágot bokrétába szedni.
Odaadnám az alispán kékszemű lányának,
És azután nem bánám, ha felakasztaná.

Vasraverve kísérnek a vármegye házára,
Ablakából kikacsintgat az alispán lánya.

Két szeméből hull a könnye a babos kötényébe,
Én Istenem mért is néztem egy betyár szemébe.

115.

Galamb száll a Hortobágyon

Galamb száll a Hortobágyon, hortobágyi rónaságon.
Viszi az én üzenetem, mindennapi imádságom.
Szállj le szállj le kis madár a pusztai kis házra,
Mond meg a szép bojtárlánynak, hogy pünkösdig várok rája.

Galamb jött a Hortobágyról, üzenet a bojtárlánytól.
Azt üzeni, a nevét is hagyjam ki az imádságból.
Ne szállj, ne szállj többé arra a pusztai kicsi házra,
Nem viszed már üzenetem, imádságom Hortobágyra.

116.

Nótás kedvű volt az apám

Nótás kedvű volt az apám, átmulatott sok éjszakát.
Nem sajnálta rá a napot, kettőt-hármat összetoldott.
Néha azt is megduplázta, ha az anyám megdorgálta,
Ha a cigány rosszul játszott a nagybögőbe belevágott.

Nótás kedvű édesapám, réges-régen nem dalol már.
A szívemet bánat járja egy-egy kedves nótájára.
Az lett a sok nóta vége kivitték a temetőbe.
Dalos ajkú kis madárka szállj az apám sírhalmára.

Visszajött a kis madárka friss virággal a szájába'.
Azt dalolta, azt mesélte, apám sírhalmáról tépte.
Odalenn a magyar nóta virágot hajt évek óta,
S mindig friss nő a nyomába, ha felcsendül a nótája.

117.

Édesanyám is volt nékem

Édesanyám is volt nékem, keservesen nevelt engem.
Éjszaka font, nappal mosott, jaj de keservesen tartott.

Bujdosik az árva madár, minden erdő szélén leszáll.
Hát az olyan árva mint én, hogyne bujdokolna szegény.

Mikor mentem hazafelé, megnyílt az ég három felé
Ragyogtak rám a csillagok, nem tudták, hogy árva vagyok.

118.

Nádfedeles kis házikóm

Nádfedeles kis házikóm kigyulladt a héten,
Míg a babám ölelgettem odakünn a réten.
Benne égett a jegykendőm, majd vesz babám másat,
Csókolom a csókra termett pici piros szádat.

Nádfedeles kis házikóm újra felépítem.
Az udvarát rózsafákkal szépen bekerítem.
Piros rózsza, fehér rózsza nyílik a kertembe',
De a legszebb rózsabimbó magam leszek benne.

119.

Esik eső, jaj de szépen

Esik eső, jaj de szépen csepereg,
Barna kislány szobájában kesereg.
Ki-ki nyitja szobája két ablakát,
Úgy várja a göndör hajú babáját.

Kisangyalom ha meguntál szeretni
Szabad néked más legényt is szeretni.

Adhat az ég szebbet, jobbat nálamnál,
Nékem pedig csak olyant mint te voltál.
Túl a Tiszán van egy kopár legelő,

Közepében meg egy gyászos temető.
Arra járok, arra hajtom a gulyát,
Felkeresem volt szeretőm sírhalmát.

Sírhalmára nefelejcsét ültettem,
Este-reggel könnyeimmel öntöztem.
Ráborulok, rajta sírok sokáig,
Míg a fekete föld sárrá nem válik.

120.

Galambszívet örököltem

Galambszívet örököltem az édesanyámtól,
A szikrázó nótás kedvet az édesapámtól.
Ők neveltek, tanítottak minden szépre jóra,
Fehér lelkű kis galambom szerelemre, csókra.

Megköszönöm édesanyám, apám örökségét.
Szívem mélyén őrizgetem szerelmem hűségét.
Az én kedves kicsi párom hasonlít anyámra,
Én pedig a nótás kedvű édes jó apámra.

121.

Száz szál piros rózsát

Száz szál piros rózsát küldöttem tenéked,
Hallgasd meg, hogy milyen szép mesét mesélnek.
Hogyha meghallgattad küldj vissza egy szálát,
De ha már nem szeretsz dobd el mind a százat.

Zivataros hideg csillagtalan éjjel
Dobd ki a viharba hadd szóródjon széjjel.
Mert hogyha a szíved nem tudták megnyerni
Szórja szét a szélvész ne maradjon semmi.

122.

Midőn még pólyában feküdtem

Midőn még pólyában feküdtem és még nem nőtt ki a fogam,
Az életről mit sem tudtam, csak tejet ittam boldogan.
Egy asszony ült az ágyam mellett, ki féltő gondot viselt reám,
Elaltatott lágy altatóval, egy asszony az édesanyám
Szegény anyám.

Felnöttem, hetyke legény lettem a szűk szoknyákat hajszolám,
Édes fiam házasodj meg könyörgött váltig az anyám
Egy jobb házból való erkölcsös legyen az a lány
És úgy intézd, hogy esztendőre nagyanya legyen az anyád
Szegény anyád.

De nékem cifra dáma kellett, ki pénzért mérte csókjait,
Anyám mindenét eladta, mindent a zálogházba vitt.
Munkába járt alvás helyett is, hogy több pénzt költhessen reám,
Mikor már nem tudott adni én megütöttem az anyám
Szegény anyám.

A lejtőn nem lehet megállni, züllök-züllök csak tovább
Végre gonosztevő lettem, a házigazdám porkoláb.
S míg végre dörögve becsapódott a börtönajtó énreám
Egy asszonyt hallottam zokogni, künn siratott az anyám
Szegény anyám.

Börtönömbre napfény áradt, jött anyámtól üzenet,
Hol egy jó falatot küldött, hol egy vigasztaló levelet.
Végül aztán elmaradt minden, bús árvaság szakadt reám,
Évek múltán mikor kijöttem hallottam meghalt az anyám,
Szegény anyám.

A sírja jeltelen volt s puszta, egy fillérem sem volt nekem,
Loptam és a lopott pénzből a sírját feldíszítettem.
Mit bánom én ha rajtacsípnék és egy-két évet sóznak reám,
Rózsák között, szegfű tövében alussza álmát az anyám,
Szegény anyám.

123.

A győri korzón

A győri korzón végig a banda, a rezes banda szól.
Az asszonyok csak nézik a zöld zsalugáter alól.
Megdobban sej-haj a szívük, az arcuk lágy pirosra gyúl. (3x)
Megáldja még majd a magyart az ég. (2x)
Lesz úgy mint réges rég.

Szívünkben három szó van, az, hogy nem, nem soha.
Hiszünk e három szóban és kiáltjuk nem, nem soha.
Arad, Temesvár, Várad, elmegyünk mi még oda vidáman (3x)
Megáldja még majd a magyart az ég. (2x)
Lesz úgy mint réges rég.

124.

Krasznahorka büszke vára

Krasznahorka büszke vára, ráborul az est homálya.
Tornyok ormán az őszi szél régmúlt dicsőségről beszél.
Olyan kihalt, olyan árva Krasznahorka büszke vára.

Harcosai rég pihennek a dicső fejedelemnek
A toronyból késő este tárogató nem sír messze.
Rákóczinak dicső kora nem jön vissza többé soha.

125.

Krasznahorka vára most

Krasznahorka vára most igazán árva,
Most borul rá mindenfelől sötét éj homálya.
Tornya felől vad szél sikolyt,
Büszke tornya a miénk volt.
Most csak emlék, fájó emlék,
De egyszer a miénk lesz még
Krasznahorka vára.

Krasznahorka vára nem lesz mindig árva.
Fölbred a sírban nyugvó vitéz kapitánya.
Megszólal a trombitaszó,
A harcba hívó tárogató.
Fölbred a fejedelem
Miénk lesz a győzedelem
A Krasznahorka vára.

126.

Felhők felett száll a sas

Felhők felett száll a sas, napsugárban száll a gép.
Engem sose csalogass kisbabám nincs rád szükség.
Mert mi szebbek vagyunk mind mint egy asszony álmai,
Minden lány, kisbaba, tudja minden nő,
Hogy a legelső katona a repülő’.

Jöjj, szállj vélem az ég felé, légy a párom és a gépemé.
Fenn az Isten szent egén oda viszlek szállni én.
Dobj el minden földi jót, dobd el ezt a sárgolyót.
Lent a föld, fent az éj mosolyog le rá’,
Szállj az égbe-légbe fel hajrá.

127.

Mi kell a repülőnek

Mi kell a repülőnek nem más mint asszonykája,
Forró csók osztogató.

A lány szava ígéret, az asszony csókra termett,
Ő tudja, hogy mi a jó.

Letépni rózsabimbót csacsiság-csacsiság,
Mevárni míg kinyílik a virág, a virág.

Szerelmi téren kincset akkor ér a lány,
Ha asszony lesz belőle kérem.

A lány csókja halovány,
Asszonyának többet ér a zamatja.

A csók nem is igaz tán

Ha nem tüzes asszony ajka adja.

Szép asszonyok a csókművészek,

Jól kezelik a lépes mézet,

Egy menyecske ha kacér

Magába száz csitri lánnyal felér.

Lányok, ha volna egy csöpp eszetek (ami nincs)

Nem remegnének a csóktól.

Bárhogy imád is a kedvesetek

Ez nem elég csak a csókból.

Lányok a göndör hajú „flíger” gyerekek

Azok az angyali fess katonák.

Adjatok, adjatok száz ropogósat.

Adjatok száz puszikát.

128.

Gépmadár suhan

Gépmadár suhan a lég tengerén,

Messze földre viszi a szerelmesét.

Így búcsúzik tőle: repülni megyek,

De azért a szívem itt hagyom neked.

Már azóta talán tíz év is elszállt,
Nem jön a babám, könnyesek az éjszakák.
A gépmadár úgy érzem lezuhant talán,
Mindhiába várom a repülős babám.

129.

Pilóta gyerek

Pilóta gyerek sose kesereg
Ott van a ló, nagy a feje búsul eleget.
Ha a pénze fogy mulat egy nagyot,
Hazáir a papájának egy képeslapot:
Te is voltál apám egyszer jól tudod magad
Levegőből nem élhet a katona fiad.
Hoci a pipám, hol a bőrkabát,
Csapj fel öcsém pilótának a rézangyalát.

130.

Erdélyországban van

Erdélyországban van az én hazám,
Ott temették el az édesanyám.
Idegen nekem arra minden táj
Ott ahol mostan oláh csorda jár.
Szegény székely nép
Akármerre néz, akármerre jár,
Az itala könny, a kenyere sár.

131.

Debrecenben voltam

Debrecenben voltam, Nagyerdőben jártam,
A régi padunkon ifjú párt találtam.
Feléjük repesett örömmel a lelkem,
Azt, hogy csókolóztak roppant helyesltem.

Debreceni erdő sok sok öreg fája
Köztetek született szívem legszebb álma.
Jó volna köztetek álmokat feledni,
Elmúlt ifjúságom újra visszanyerni.

132.

Piros rózsa, feshő rózsa

Piros rózsa, feshő rózsa kinyíltott egy kis ablakba'.
Egy szép reggel arra jártam beteg lettem, hogy megláttam.
Nem járok én arra régen, virul-e még nem is kérdem,
Álmodozom mindig róla, bár sohasem virult volna.

Harangoznak a toronyba', megy a násznép a templomba.
Talán bizony esküvőre, lesz a babám menyegzője.
Esküdjetek, esküdjetek, áldjon az ég benneteket,
Engem pedig temessetek, értem könnyet ne ejtsetek.

133.

Piros pettyes ruhácskában

Piros pettyes ruhácskában láttalak meg téged,
Enyhe szellő el-elkapta rózsás köténykédet.
Hirtelenül a szívemet valami átjárta,
Egyszeriben te lettél a falu legszebb lánya.

Illatozó erdők mélyén andalogva mentünk,
Mind a ketten, te is, én is vadvirágot szedtünk.
Az egyiknél, a legszebbnél összeért az ajkunk,
Csókolódzó gerlepárok jót kacagtak rajtunk.

134.

Megérett a repce

Megérett a repce, házasodni kéne még a nyáron.
Elkéne egy asszony, aki rendet tartson a portámon.
Mégfogná a gyepplószárat, rendbe hozná a szénámat,
Hazajövet csókkal várna.
Jaj de boldog lennék, talán sose mennék a kocsmába.

Zöld a mező nem kék, levágják a repcét ha megérett,
Szőke lány, vagy barna, melyik a jobb fajta feleségnek?
Kit vezessek az oltárhoz, melyik volna jobb a házhoz?
Hol az a lány, hol találom?
Hogy megkérjem a kezét, bekössem a fejét még a nyáron.

135.

Kiskereki betyárcsárda

Kiskereki betyárcsárda, zsandárokkal körülállva
De kár, de kár.
Azért van az körülállva betyár mulat a csárdába',
Nem kár, nem kár.
Iszom a bort, rúgom a port, ölelgetem a szép asszonyt,
Szép asszonymnak ábrázatja vitt engem a gyalázatba.
De kár, de kár, jaj de kár.

Kocsmárosné édes lelkem kelmed se sírasson engem
Nem kár, nem kár.
Ha elfognak a zsandárok nem siratnak meg a lányok
Nem kár, nem kár.
Ha meghalok jó emberek anyám mellé temessetek
Mebántottam életében, tán megbocsájt lenn a földben
De kár, de kár, jaj de kár.

136.

Betyár vagyok én

Betyár vagyok én, betyárnak születtem,
Zöld erdőben a fák közt nevelkedtem.
Zöld erdőben a csipkebokor a szállásom,
Mégis a faluban a legszebb lány a párom.

Szépen úszik a vadkacsa a vízben,
Szépen legel a lovam a réten,
Szépen szól a csengő a nyakába',
Tied leszek én babám nemsokára.

Megházasodom ha megszabadulok,
Azt veszek el akit én akarok.
Elveszem a falu legszebb lányát,
Kivel töltök majd sok boldog éjszakát.

137.

Repülj, repülj hétpettyes

Repülj, repülj hétpettyes katicabogárka,
Annak a szép asszonynak hófehér nyakára.
Súgd meg néki, hogy én őt igazán szeretem,
A hófehér nyakát is csókold meg helyettem.

Vigyázz, mert a nyakánál csiklandós az asszony,
Úgy intézd hát a dolgot, hogy el ne riasszon.
Aztán visszarepülhetsz ide a szobámba,
Súgd meg nekem mit láttál katicabogárka.

138.

Tagadom, tagadom

Tagadom, tagadom mindhalálig tagadom,
Hogy jártam volna teutánad. (2x)
Tagadom, hogy csókot adtam százat is egyvégből,
Letagadom még a Fiastyúkot is az égről.
Tagadom, tagadom mindhalálig tagadom,
Egy szó sem igaz az egészből.

Az igaz, az igaz, hogy a nótát szeretem
És egyszer egy csillagra néztem.
Az igaz, az igaz, hogy elbűvölte a lelkemet,
Végkép a bolondja lettem.
Szerelmetes nótaszóval csaltam le az égről,
Hazug volt a csillagfényes mosoly a szeméből.
De én nem búsulok, csak egy kicsit belehalok,
Ennyi igaz az egészből.

139.

Ugye most már másnak mondod

Ugye most már másnak mondod, hogy igazán szereted,
Ugye most már másra veted ragyogó szép szemedet,
Csókjaidat másnak adod, mást ölel két fehér karod nem engem.
Azt az időt, boldog időt el kell ugye felednem,
Emlékét is el kell ugye temetnem.

Az a más is csak úgy csókol, csak úgy ölel, úgy imád,
Lábaidhoz rakja az is akár az ég csillagát.
Hanem azért úgy titokban tudom a múlt fel-fel lobban szívedben,
Nem tud ő úgy veled sírni, ugye nem tud helyettem,
Ahogy sírtunk, sírdogáltunk mi ketten.

140.

Ha én gazdag lennék

Ha én gazdag lennék, négylovas hintóval járnék tihozzátok.
Olyan kertet vennék, ahol télen nyáron nyílnak a virágok.
Selyemben, bársonyban, arany cipellőben járatnálak téged,
A nap is elsápadna hófehér nyakadon csillogó villogó
Sok-sok drága gyöngytől.

Ha én gazdag lennék, gyémántcsatos imakönyvet vennék néked.
Úrnapi misére mindig karon fogva kísérnélek téged.
Aztán letérdelnék kis kezedet fogva az oltár elébe,
Meggérem a papot, úgy áldjon meg minket, hogy a jó Isten is
Örüljön az égbe'.

141.

Nem kell nékem a világon

Nem kell nékem a világon semmi,
Csak még egyszer tudnék hazamenni.
Csak még egyszer lehetnék tenálad,
Párnám lenne puha, fehér válad,
Csak még egyszer tudnék hazamenni.

Oda alá nádfedeles kis ház,
Ablakában sírdogál egy kislány,
Ne sírj kislány lesz még jobb is meglásd,
Ha majd egyszer viszont látjuk egymást.
Csak még egyszer tudnék hazamenni.

Most, hogy hazasegített az Isten,
Olyan kihalt, olyan árva minden.
Az hagyott el akit úgy imádtam,
Akiért én mindig hazavágytam.
Jobb lett volna messze idegenben.

142.

Mi piroslik ott a síkon távolban?

Mi piroslik ott a síkon távolban?
Csonka honvéd piros vére a hóban.
Elvitték őt az ellenség sorába,
Végre őt egy golyó eltalálta.

Ágyú helyett koporsót visz a szekér,
Benne fekszik egy magyar honvéd tüzér.
Koporsóján csákója és fegyvere,
Szemfedőül katona köpönyege.

Bajtársai kivont karddal kísérik,
Bánatukban olykor meg is könnyezik.
Nincs harangszó, csak egy ágyúdörrenés,
Ennyiből áll a katona temetés.

Zöld erdőben fekete sír domborul,
Aki látja szívében megszomorul.
Fák tetején bús csalogány így beszél:
Szabad földben nyugszik egy honvéd tüzér.

143.

Ha kimegyek, ha kimegyek

Ha kimegyek, ha kimegyek én a vasútállomásra,
Jegyet váltok, felülök a harmadik osztályra.
Meggérem a kalauzt, hogy sej-haj vigyen el odáig
Az én kedves kis angyalom rácsos kapujáig.

Megérett a piros alma sej-haj le kellene szedni,
Ezt a csinos barna kislányt el szeretném venni.
Meggérem még azt az időt sej-haj te leszel a párom,
Hogy én téged öleljelek rózsám alig-alig várom.

144.

Azt üzente a babám

Azt üzente a babám, hogy nem szeret igazán,
Hogy nem szeret engem igazán.

Ha nem szeret én sem őt, talállok én szeretőt
Minden ujjamra kettőt.

Sárga cukrot ropogtat, engem oda csalogat
Engem oda csili-csalogat.

Ne csalogass engemet, hisz megcsaltad a szívemet,
Megcsaltad a szívemet.

145.

Fürdik a holdvilág

Fürdik a holdvilág az éj tengerében,

Bujdosik a betyár erdő sűrűjében.

Fokosa nyelére támaszkodva mondja:

Mért is adtam fejem tilalmas dologra,

Tilalmas dologra.

Elmennék én innen itt hagynám ezeket,

Örömmel itt hagynám, de most már nem lehet.

Édesanyám meghalt, kis házunk azóta

Régen összeroskadt, s áll az akasztófa.

Áll az akasztófa.

146.

Sárgarépát nem jó dombra ültetni

Sárgarépát nem jó dombra ültetni.

Özvegy asszony lányát nem jó szeretni.

Egyszer mondtam vala-vala-valamit a lányának,

Beszaladt és megmondta az anyjának.

Sűrű csillag ritkán ragyog az égen,
Az én babám szénát kaszál a réten.
Olyan szépen penge-penge-pengeti a kaszáját,
Odavárja estére a babáját.

Aki legény jöjjön velem kaszálni
Ne csak mindig a lányokkal cicázni.
Vágok olyan sűrű-sűrű-sűrű rendet a réten,
Hogy kilenc kislány nem szedi fel a héten.

147.

Árok, árok de mély árok

Árok, árok de mély árok,
Minden este a kapuba ki-ki állok.
Fel van hajtva a kis kalapom széle,
Úgy nézek fel a csillagos égre, mégsem jön.

Ha még egyszer szerelmes lehetnék,
Szőke kislányt sohasem szeretnék,
Mert a szőke mind oly csalfa
Babáját a csókra csalogatja.

148.

Két babonás szép szemednek

Két babonás szép szemednek imádója lettem,
Azt csak a jó Isten tudja mily sokat szenvedtem.
A panaszom felhallatszik a csillagos éjig,
Az éjszakát csak terólad álmodozom végig.

Olyan vagyok mintha mindig temetőben járnék,
Mintha mindig a sírok közt valakire várnék,
Pedig nékem halottam sincs, csak a szívem gyászol,
Amióta fejedem a menyasszonyi fátyol.

149.

Anyám, anyám, édesanyám

Anyám, anyám, édesanyám mond meg kérlek,
Mért néznek rám olyan szépen a legények?
Ha az utcán végig megyek meg is állnak,
Hát én akkor édesanyám mit csináljak?

Lányom, lányom édes lányom kicsi vagy még,
Az eszednek azon járni nem szabad még.
Ha rád néznek a legények, s meg is állnak,
Édes lányom hunyd le a te szempilládat.

Hunyom anyám, hunyom anyám hunyogatom,
De mihaszna, ha közben felnyitogatom.
A szívemnek van egy titkos akaratja
Ami az én szempillámat nyitogatja.

150.

Felednélek, felednélek

Felednélek, felednélek, nem tudlak feledni.
Mért is tud a szegény szívem oly nagyon szeretni,
Bocsássa meg a jó Isten a te hűtlenséged,
De ne adjon soha-soha hübb szeretőt néked.

Csalfa babám bár sohasem láttalak vón téged,
A két szemem sűrű könnye nem hullana érted.
Nem tudok én soha-soha senki mást szeretni,
Felednélek, felednélek, nem tudlak feledni.

151.

Gyöngyvirágos kiskertedben

Gyöngyvirágos kiskertedben mosolyog a napsugár is.
Gyöngyvirágos kiskertedhez hasonlít a menyország is.

Temelleted úgy érzem én gyönyörű szép álom ez az élet
A neveddel az ajkamon meg is tudnék halni érted.

Gyöngyvirágok, kék ibolyák nyiladoznak a határban,
Minden nyíló kis virágban a te fehér lelked látom,
Kis ibolyák, gyöngyvirágok vigyétek el az én sóhajtásom,
Hogy a neved, a te neved a legszentebb imádságom.

152.

Elmegyek én nemsokára

Elmegyek én nemsokára, nem fogok az utcátokban járni.
Nem fogok a kiskapudban az estéli harangszóra várni.
Úgy elmegyek ahogy jöttem, búcsú nélkül szép csendesen,
Nem hullajtva könnyeket,
Hisz a hideg őszi szél is elsodorja a lehulló levelet.

Hogyha látsz majd nap-nap után órák hosszát házad előtt állni,
Hogyha látod halvány arcom napról napra halványabbá válni,
Ha könnyet látsz a szememben, ne kérdezd, hogy mi az oka,
Ne is gondolj egyebet,
Hisz az ember néha-néha elsiratja a lehulló levelet.

153.

Gondolatban nálad vagyok

Gondolatban nálad vagyok, hívogatlak téged,
Szerelmesen becézgetve suttogok én néked.
Aranyszínű napsugár közt karjaimba zárva,
Éjjel-nappal álmod szövék, mindig téged várva.

Drága hangod kacagása, kedves muzsikája,
A te szíved közepe az álmok rózsafája.
A madár is azt csicssergi a zöldellő ágon,
Te vagy nékem a legdrágább ezen a világon.

154.

Zsindelyezik a kaszárnya tetejét

Zsindelyezik a kaszárnya tetejét,
Mind elvitték a legények elejét.
Maradt itthon kettő-három nyomorult,
Rátok lányok még az ég is beborult.

A faluban megáradt a kanális,
Leányokat mind elviszi az árvíz,
Minden legény fogja ki a magáét,
Ne szeresse egyik a másikáét.

155.

Szegény legény, szegény juhász legény

Szegény legény, szegény juhász legény,
Tele pénzzel ez a kövér erszény,
Megveszem a szegénységet tőled,
Ráadásul add a szeretődöt.

Ha az a pénz lenne csak foglaló,
Ezerannyi meg a borraivaló,
Fél világot adnák ráadásnak,
Szeretőmet mégsem adnám másnak.

Mert az a pénz csakhamar elfogyna,
Sem szeretőm, sem pénzem nem volna,
Akkor lennék igazán csak szegény,
Szegény legény, szegény juhász legény.

156.

Vihar a levelet ide-oda fújja

Vihar a levelet ide-oda fújja,
Szegény katonának szomorú a sorsa,

Ma még vidám élet, holnap sötét álom,
Ne sajnáld a csókot tőlem gyönyörű virágom.

Oroszország felől hideg szelek fújnak,
Szegény katonának szívét golyó fúrja,
Én is onnan jövök, forró csókra vágyom,
Ne sajnáld a csókot tőlem gyönyörű virágom.

157.

Ma este indulunk a frontra

Ma este indulunk a frontra, búcsúszom tőled kis Kató,
Meglátod visszajárok hozzád, nagyon szeretlek kis Kató.
Elkísér a csókjaid emléke, az élet szép, szeretni jó,
Patyolat fehér ágyacskádba gondolj majd néha rám Kató.

Ha vége lesz a szörnyű télnek és újra elolvad a hó,
Meglátod visszajövök hozzád, nagyon szeretlek ki Kató.
És ha mégis elszólít majd tőled egy menyországi behívó,
Akkor se sírj, felejts el engem, légy mással boldog kis Kató.

158.

Írom a levelem Balog Máriának

Írom a levelem Balog Máriának,
Csongorád vármegye legszebb leányának.
Ki vagyon fizetve, csillog a pecsétje,
Adják tisztelettel a saját kezébe, a saját kezébe.

Kedves kis angyalom mit is tudnék írni,
Mikor rád gondolok jobb szeretnék sírni.
Magas a kaszárnya, száz szoba van benne,
De az én bánatom mégsem fér el benne, mégsem fér el benne.

159.

Szeretőt keresek

Szeretőt keresek, szeretőt keresek, vígan élek én is.
Nem bánom a világ, nem bánom a falu akármit beszél is.
Tíz szeretóm legyen, egy nem elég nekem, minden ujjamra jusson.
Barna legény vagyok szeretőt tarthatok van is hozzá jusson.

Sírhat az a legény, sírhat az a legény kinek nincsen párja.
Aki minden este, aki minden este a kapuban várja.
De én nevezhetek, tízet hitegetek, de csak egyet szeretek,
De szép barna leány, de szép barna leány szeretője leszek.

160.

Gyere Bodri kutyám

Gyere Bodri kutyám szedd a sátorfádat,
Mért bántak így velünk, kövesd a gazdádát.
Téged bottal vertek, engem kacagással,
Gyere Bodri kutyám megleszünk egymással.

Egymás mellett megyünk, mint két kivert kutya,
Mért bántak így velünk egyikünk sem tudja.
Ne kérdezd jó pajtás, menjünk csak előre,
Majd csak megpihenünk künn a temetőbe'.

161.

Nincs cserepes tanyám

Nincs cserepes tanyám, sem szűröm sem subám nékem.
Kőből a nyoszolyám, nem különb a párnám nékem.
Az éjszaka a pártfogóm, zápor mossa a takaróm fehérre,
Mégis ezer pengőforint kitűzve a fejemre.
De az igaz betyár mégsem kerül mindjárt kézre.

Hervad a falevél, ha elfújja a szél őszele.
Hervadok magam is, hervad az arcom is nékem.
Csalfa leány kijátszotta szerelmemet, kikacagta, lenézte.
Az festi meg az arcomat bánatosan fehérre.
Mégse bánthatom őt, meg sem átkozhatom érte.

162.

Tavasszal a Tisza

Tavasszal a Tisza mikor kivirágzik,
Milliónyi kérész habja felett játszik.
Egy sem él odáig míg olvasok százig,
Temető a Tisza mikor kivirágzik.

A mi szerelmünk is ilyen kérész élet,
Alig született meg máris semmivé lett.
Mégis a két szemem könnytengerben ázik,
Úgy vágyom a Tiszát mikor kivirágzik.

163.

Hideg szél fúj édesanyám

Hideg szél fúj édesanyám hozza ki a kendőm,
Még az éjjel felkeresem a régi szeretőm.
Kiállok a kapujába,
Kibeszélgetem magamat véle utoljára.

Ellőtték a jobb karomat, folyik piros vérem,
Nincsen nékem édesanyám ki bekösse nékem.
Gyere kis angyalom kösd be
Sebeimet, s gyógyítsd meg a bánatos szívemet.

164.

Elkerülsz, mert szegény vagyok

Elkerülsz, mert szegény vagyok, se pénzem, se kincsem.
A szívemnél, a lelkemnél más egyebem nincsen.
Színaranyból van a szívem, gyémántkő a lelkem,
Mind a kettőt neked adom, csak te szeress engem.

Nem kell nékem a világnak akármennyi kincse,
A szívemet, a lelkemet nem adnám én érte.
Mert énnékem a szerelem csak virágot hintsen,
Minek az az átkozott pénz ha boldogság nincsen.

165.

Márványkőből

Márványkőből, márványkőből van a Tisza feneke,
Gyenge vagy még, gyenge vagy még babám a szerelemre.
Gyengeséged nem annyira sajnálom,
Szép vagy babám, jó vagy babám nehéz tőled elválnom.

De szeretnék, de szeretnék a császárral beszélni,
De még jobban, de még jobban szobájába bemenni,
Megmondanám a császárnak magának,
Hogy lányokat is, lányokat is sorozzon be huszárnak.

De a császár, de a császár visszaírt a levélbe,
Leány huszár, leány huszár nem illik a nyeregbe,
Mert a lánynak 63 szoknya kell,
Szoknya mellé, a szép lány mellé gavalléros legény kell.

166.

Befújta az utat a hó

Befújta az utat a hó, céltalanul fut a fakó.
Eleresztve a kantárja, búbánatos a gazdája.
Betyárgyerekek ül a lovon, fel-fel sóhajt olykor-olykor,
Hogy így megcsalt sosem hittem, büntesse meg az Úristen

Akárki az istennyila rabol gyilkol a határba',
A vármegye katonája csak a lovam nyomát járja.
Betyár volt az édesapám, öregapám sem különben,
Becsületes igaz ember hogy lett volna énbelőlem?

167.

Kondorosi csárda mellett

Kondorosi csárda mellett, csárda mellett,
Gulya, ménes ott legelget, ott delelget.
Csárdabeli szépasszonynál
Bort iszik az öreg bojtár, juhász bojtár.

Hej kocsmáros sej az ingét, eb az ingét,
Elszeretik a menyecskét, a menyecskét.
El van az már réges régen,
Afelől már alhat is kend, alhat is kend.

168.

Jégvirágos hideg tél volt

Jégvirágos hideg tél volt mikor megismertelek,
Madár sem volt, nóta sem szólt, mégis megszerettelek.
Nem tavasszal jöttél hozzám, a szívembe mégis májust hoztál,
Melleded oly szép az élet, áldjon meg az Isten téged,
Légy az én kis párom.

Akácfavirágos nyár volt mikor elvesztettelek,
Ölelkezve, csókolózva más karjában leltelek.
Elátkoznom kéne téged, de én mégis megbocsájtok néked,
Büszkeségem sutba vágom, gyere vissza rosszaságom,
Meghalok téerted.

169.

Most van a nap lemenőben

Most van a nap lemenőben, kimegyek a temetőbe,
A holdvilágtól kérdezem nem látta-e a kedvesem?
Azt felelte látta, látta, egy mély sír magába zárta.
El van zárva a világtól, mint rabmadár a párjától.

Kelj föl, kelj föl én kedvesem, sír a párod keservesen.
Beteg az én szívem tája, nincs harmatos levél rája,
Hulló levél, sárgult levél vigyen szerteszéjjel a szél,
Mond el künn a temetőben, most van a nap lemenőben.

170.

Temetőben láttalak meg először

Temetőben láttalak meg először
Amikor a jó anyádat temették.
Oly szép voltál fekete gyászruhádban,
Mint liliom sötét erdő árnyékában.

Felhők mennek, felhők szállnak keletre,
Bár nekem is velük menni lehetne.
Barna kislány messze messze keleten,
Hozzád vágyom, feléd száll a szerelmem.

Őszi szellő lengeti a faágat,
Fáj a szívem barna kislány utánad.
Őszi szellő azt suttogja énekiem,
Búra fordul az én árva életem.

171.

Asszony lesz a lányból

Asszony lesz a lányból, bimbóból a rózsa,
Sok-sok édes percből lesz egy boldog óra,
Órákból a napok, napokból az évek,
Fekete hajadból lassan hófehér lesz, lassan hófehér lesz.

Meg nem állíthatjuk az idők múlását,
Késő őszi időben virág hervadását.
A virág elhervad, a levél lehullik,
De a mi szerelmünk soha el nem múlik, soha el nem múlik.

172.

Még azt mondják nincs boszorkány Szegeden

Még azt mondják nincs boszorkány Szegeden,
Pedig, pedig mint a fűszál úgy terem.
Engemet is megrontott egy boszorkány,
Egy szegedi kökényszemű barna lány.

Vigyázz pajtás, jól vigyázz a szívedre,
Ne menj, ne menj a boszorkány szigetre.
Odajár a szegedi lány valahány,
Ott ragad rá a boszorkány tudomány.

173.

Én vagyok a bojtárgyerek

Én vagyok a bojtárgyerek, napszám után éldegélek,
Napsütött víz az italom, kopasz föld,
Hej kopasz föld a derékaljom.

Udvaromon három vályú, abból iszik három nyáj juh,
Én vagyok a vízmerője, szőke babám,
Kis Iluskám szeretője.

Mint az égő gyertya fogyok, azt mondják, hogy beteg vagyok,
Beteg hej a szívem tája, nincsen annak
Patikája, patikája.

174.

Én a pásztorok királya

Én a pásztorok királya legeltetem nyájam,
Nem törődöm az idővel, a szívemben nyár van.
Szerelemnek forró nyara égeti a lelkem,
Amióta azt a kislányt egyszer megöleltem.
Be-bejárok a faluba édes Iluskámhoz,
Az én nevem, az én nevem Kukorica, Kukorica János.
Kukorica közt találtak, ott szedtek föl engem,
A nevem is hej parasztos, de én nem szégyenlem.
A juhásznak épp elég ez, úribb, cifrább nem kell,
Ragaszkodom a nevemhez igaz szeretettel!
Becsületes, jó magyar név, nem hímez, nem hámoz,
Az én nevem, az én nevem Kukorica, Kukorica János.

175.

Egy rózsaszál szebben beszél

Egy rózsaszál szebben beszél mint a legszerelmesebb levél.
Nem tud az írni aki küldte, mert aki küldte az már nem él.
Nyugszik a csendes temetőben, szemét lezárta a halál,
Az ő porából nőtt e rózsza, e rózsza, rózsza, rózsaszál.

Egy rózsaszál ezt hozta még, benne az ő szerelme ég,
Így tud a hűséges szerelmes a síron túl is szeretni még.
Nyugszik a csendes temetőben, szemét lezárta a halál,
De él szerelme ez a rózsza, e rózsza, rózsza, rózsaszál.

176.

Kék tó, tiszta tó

Kék tó, tiszta tó, melyből az élet vize árad,
Add vissza, vissza őt, szép szerelmes Iluskámat.
Kék tó tiszta tó, sokkal vagy szívemnek adósa,
Add vissza vissza őt és légyen tiéd ez a rózsza.

177.

A fuszulyka szára, fölfutott a fára

A fuszulyka szára, fölfutott a fára,
Az én édes galambomnak csókra áll a szája.
Nem bánom, nem bánom, csak szívből sajnálom,
Hogy az én életem más karján találok. (2x)

Fehér az én ingem, megölelhetsz engem,
Tulipiros az én orcám megcsókolhatsz rózsám.
Nem bánom...

178.

A furulyám jaj be búsan szól

A furulyám jaj be búsan szól, haj be messze estem hazulról.
Meglátom-e még a hazámat, szívbéli mátkámat.
Vándorfecske száll-száll elfele, de szívesen szállnék el vele.
Szállj el fecske messze hazámba, a rózsám házára.

179.

Jegenyefán fészket rak a csóka

Jegenyefán fészket rak a csóka,
Barna kislány tanított a csókra.
Tüzes csókját jaj de sokszor vissza-visszakérte,
A szívemet, a lelkeimet adtam neki oda érte.

Adtam csókot az Isten tudja hányat,
Csókolom a csókra termett szádat.
De mivel, hogy széjjel szakadt szerelmünknek lánca
Csallóközben nincsen olyan kovács aki összekalapálja.

180.

Rózsa, rózsza százlevelű rózsza

Rózsa, rózsza százlevelű rózsza,
Bokrétába kötni de jó volna.
Hogyha szúrós tövise nem volna
Leszakítani százszor könnyebb volna.

Sírhattok már vásárhelyi lányok,
Három évig engemet nem láttok.
Addig leszek császár katonája,
Hiába fáj a szívetek rája.

181.

Édesanyám nem tudok elaludni

Édesanyám nem tudok elaludni,
Ablak alatt legényt hallok beszélni,
Édesanyám eressen ki hozzája,
Fáj a szívem majd meghasad utána.

Ráérsz lányom, ráérsz te még kimenni,
Ráérsz te még a legénnyel beszélni,
Tudom anyám, tudom, hogy még ráérek,
Azt is tudom, hogy nem sokáig élek.

Zöld erdőben terem a mérges kígyó,
Szép kislányból van a legénycsábító.
Jaj Istenem, de jó annak ki csúnya,
Szegény legény szívét nem szomorítja.

182.

Árok is van, gödör is van

Árok is van, gödör is van,
Szép lány is van, csúnya is van,
Az egyiknek csak a szeme, a szemefénye,
Vitt engem a, vitt engem, vitt engem,
Vitt engem a szerelembe.

Volt szeretőm tizenhárom,
Tíz elhagyott, maradt három,
Kettő megcsalt, maradt még egy, maradt még egy,
Azt az egyet ihajja, tyuhajja,
Azt az egyet én csalom meg.

183.

Vecsernyére szól a harang

Vecsernyére szól a harang szelíd szavú, hívogató hangja.
Imádkozik az Istenhez fűzfalombos kicsi falum papja.
Kíséri az orgonaszó mikor a nép boldogságát kéri,
Csak amit én elvesztettem azt nem tudja többé visszakérni.

Én is jártam vecsernyére valamikor nem is olyan régen,
Imádkoztam az Istenhez, hogy tégedet adjon vissza nékem.
De mióta a lelkemből a reményt is kiengedted égni
Bocsássa meg a jó Isten a templomba nem tudok betérni.

184.

Erdő szélén nagy a zshivaj, lárma

Erdő szélén nagy a zshivaj, lárma,
Erdő szélén esküszik a cigányvajda lánya.
Táncra perdül, vígan mulat az egész cigány had,
Csak egyedül a menyasszony arcán ül a bánat,
Arcán ül a bánat.

Szomorú a cigányvajda lánya,
Rejtett könnyét senki más, csak édesanyja látja,
Vigasztalja felejtse el, felejtse el végre,
Édesanyám de a szívem majd meghasad érte,
Majd meghasad érte.

Már bíz én azt a rongyost nem szánám,
Ez rangosabb ezüstpityke fityeg a dolmányán,
Azt a régít meg se látnám, hisz semmije sincs néki.
Édesanyám nékem az kell az a rongyos régi,
Az a rongyos régi.

185.

Erdő, erdő, erdő

Erdő, erdő, erdő, marosszéli kerek erdő.
Madár lakik benne, madár lakik tizenkettő.
Cukrot adnék annak a madárnak,
Dalolja ki nevét a babámnak,
Csárdás kis angyalom, érted fáj a szívem nagyon.

186.

Minek turbékoltok

Minek turbékoltok régó vadgalambok,
Szerelemre engem minek tanítgattok.
Van az én szívemben dal, szerelem, bánat,
Több mint a nagyerdő minden galambjának.

De ha már úgy vágytok a tanítóságra,
Menjetek, szálljatok babám ablakába,
Hej arra ráférne a tanítóságtok
Ha világ végéig mindig tanítnátok.

187.

Nagyságos és méltóságos

Nagyságos és méltóságos sógabíró úr,
Resket bennem minden hurka mint a böggő húr.
Csókolom a kezsit lábát, nem loptam én paptól kácsát,
Ost engem fogott el a samár bakter nagy ártatlanul.

Igazs, hogy én a kacsákat fölömelgettem,
Hogy hány liter zsír van bennük azst nézsegettem.
Csókolom a kezsit lábát, Zsiga lopott paptól kácsát,
Ost engem kísért el a samár bakter nagy ártatlanul.

Cigány vagyok, nem tagadom, hát mért is tagadnám,
His úgy is tudja ast mindenki ha nem is mondanám.
Kimentem én a kűfödre, sert tettem egy hegedűre,
Így lett astán énbőlőlem tekintetes úr.

Mikor mentünk a hajóra az ég borús vót,
Úgy hánkódtunk a tengeren mint egy ríseg tót.
Ami vót a kis begyembe mind kihántam a tengerbe,
Rossú vótam mint a többi tekintetes úr.

Mikor astán odaértünk úgy fájt a sívem,
Nemvót nekem a zsebembe egy krajcár píz sem.
Hegedűmet elővettem, egy nótára zsendítettem
Hallgatta is valamennyi tekintetes úr.

Ahogy én ott hegedülök elém áll egy nő,
Televolt azs ékserekkel, csupa gyémánt kő.
Nem értettem, hogy mit mondott, kezsembe egy papirt nyomott,
Meg ast mondta, hogy jöjjön velem tekintetes úr.

Eleinte nem tagadom nagyon jól esett,
De később a segény sívem majd, hogy megrepedt.
Rágondoltam anyjukomra, meg a tizsenkét rajkóra,
Úgy fájt mikor úgy szólított: tekintetes úr.

Megmondtam a hercegnőnek egy szép délután,
Hogy a sívem nagyon búsul a magyar hon után.
Én magamat engedné ki, muzsikáljon most más néki,
Hisz úgyis van itt bizony elég tekintetes úr.

Erre astán a hercegnő olyan rosszul lett,
Hogy elájult, hogy énnékem éppen ezs kellett.
Uccú neki elszakadtam, míg egy hajóra jutottam,
S úgy eltűntem mint a többi tekintetes úr.

Most, hogy astán itthon vagyok úgy elgondolom,
Nincs énnékem a rajkókon kívül egyéb vagyonom.
De, hogy mégis itthon vagyok, magyaroknak muzsikálok,
Nem bánom, ha nem is vagyok tekintetes úr.

188.

Kidőlt a fa mandulástól

Kidőlt a fa mandulástól, elválnék én a rózsámtól,
Úgy elválnék én szegénytől
Mint ősszel fa levelétől elválik.

Káka tövén költ a ruca, jó földben terem a búza,
De ahol a szép lány terem,
Azt a földet nem ismerem sehol sem.

Ha tudtad, hogy nem szerettél hálódba mért kerítettél,
Hagytál volna békét nekem,
Más is elvett volna engem valaha.

189.

Valamikor néked vittem

Valamikor néked vittem minden nyíló orgonavirágot,
Két szemedből rám ragyogni láttam én a fényes menyországot.
Kacagott a napsugár is, bimbó feslett minden rózságon,
Amikor a csókod égett szerelmesen először a számon.

Valamikor a boldogság a szívünkre rakott egy kis fészket,
Valamikor a hűséged a szívemben forró lánggal égett.
Te ígértél boldogságot, te mondtad, hogy soha el nem válunk.
Alig hullott le a rózsza, te is, én is más utakon járunk.

190.

Tegnap sem ragyogott

Tegnap sem ragyogott több csillag az égen,
Nem járkáltak többen lenn a faluvégen,
Ma sem hull több virág a vén akácfáról,
Mégis más a világ, hiányzik valaki ebből az utcából.

Kis ablakok nyílnak egymás mellett sorba
Muskátli integet át a túlsó sorba.
Bezárult szemekkel csak egy ablak bámul,
Mégis üres minden, mert hiányzik valaki ebből az utcából.

191.

Az én jó apámnál

Az én jó apámnál nincs jobb a világon,
Hiába keresném, párját nem találom,
Mikor rágondolok olyan mintha szólna
Szívemben egy szép dal, egy gyönyörű nóta.

Az én jó apámnak nincsen rossz barátja,
Nincsen szenvedélye, boldog a családjá,
Fárad éjjel nappal, de már alig várja
Mikor a gyermekét karjaiba zárja.

Tudom édesapám sok bajod volt vélem,
Mégis mennyi szépet tettél eddig értem,
Nélküled nem volna az életem ily szép,
Azt kívánom néked, nagyon soká élj még.

192.

Ülök a szobámban búsán egyedül

Ülök a szobámban búsán egyedül
És a fájó múltra gondolok,
Odakünn az utcán lassan fény derül,
És az órán pereg a homok,
Szeretném a homokórát megállítani,
Szeretném az emlékeim elfelejteni,
De a homokóra csak pereg, pereg,
Így hát kedves tovább szenvedek.
Nem tudom, hogy elhiszed-e még,
Hogy fájó szívem örökké tiéd,
Álmaimban téged látlak, két karomba téged zárlak,
Nem tudom, hogy elhiszed-e még!

Ha majd egyszer drágám nem bírom tovább
Ezt a fájó bús emlékezést,

Elmegyek én akkor, tovább állok én,
Mert a szívem magányos szegény.
Elviszem én magammal az emlékeidet,
Hogy ne lássam a lassan pergő homokszemeket,
Utoljára drágám azt kívánom én,
Hogy te mással nagyon boldog légy.

193.

Darumadár útnak indul

Darumadár útnak indul, búcsúzik a fészektől.
Messze hallik bús panasza délnek szálló felhőkről.
De ha én is útra kelek, én még annál messzibb megyek,
Nem jár arra a madár sem, nem hallik a sóhajtás sem odáig.

Tavasszal ha a tó partján kék nefelejcs virágzik,
Darumadár újra megjő nem marad el sokáig,
De ahová én elmegyek, ott nincsen tél, sem kikelet,
Nincs szerelem, nincsen féltés, nincs is onnan visszatérés sohasem.

194.

Tiéd leszek, tiéd lesz a lelkem,

Tiéd leszek, tiéd lesz a lelkem,
Tiéd lesz a forró lángoló szerelmem.
Tiéd lesz az álmom, csókom, mosolygásom,
Szívem is tiéd lesz, mindenem tiéd lesz édes kicsi párom.

Tiéd leszek tiéd, ne aggódj miattam,
Piros pici száddal érintsd meg az ajkam.
Akkor érzi lelked, hogy szeretlek téged,
Hiszen úgy szeretlek, oly forrón szeretlek,
Majd meghalok érted.

195.

Egy asszonynak kilenc a leánya

Egy asszonynak kilenc a leánya nem győzi számlálni,
Minden este kiáll a kapuba, hívja vacsorázni,
Erzsi, Piri, Sári, Mariska, Rozáli,
Ella, Bella, Juci, Karolina gyertek vacsorázni.

Végig mentem a debreceni utcán kacagtak a lányok,
Azt kacagják, hogy én mindig lányok után járok,
Kacagjatok lányok, debreceni lányok,
Látnátok csak a budapesti babám sírva fakadnátok.

196.

A kanyargós Tisza partján

A kanyargós Tisza partján ott születtem,
Oda vágyik egyre vissza szívem, lelkem,
Pásztorsíptól hangos ott az árvalányhaj-temető róna,
Édesebb ott a madárdal, kékebb az ég,
Hívebb a lány, szebb a nóta.

Látlak-e még szőke Tisza füzes partja,
Kondulsz-e még kicsi falum estharangja,
Vár-e még rám az a kislány fájó szívvel ahogy írta,
Térdelek-e még elődbe édesanyám
Kakukkfűvel benőtt sírja.

Isten veled szülőfalum mindörökké,
Úgy érzem, hogy nem látlak már soha többé,
Bárhol ér is a halálom ne hagyjatok idegenben,
A kanyargós Tisza partján temesetek
Akáclombos temetőbe.

197.

Ünnepnap van nálunk

Ünnepnap van nálunk, mikor eljősz hozzánk,
Ami földi jó van mindent eléd raknánk,
Jó anyám is, én is, szeretettel várunk,
Nagy ünnep az nekünk mikor itt vagy nálunk.

Nagy ünnep az nekünk, de még nagyobb volna,
Ha eljőnnél vélem egyszer a templomba,
Hogyha itt maradnál örökre minálunk,
Boldogság tanyája lenne kicsiny házunk.

198.

Elment a Lidi néni a vásárba

Elment a Lidi néni a vásárba csuhajja,
Batyut kötött a hátára csuhajja,
Batyujában gágog a liba,
Úgy megy a Lidi néni a vásárba csuhajja.

Tartozom én a kocsmában csuhajja
Három deci bor árával csuhajja,
Jaj Istenem hogy adjam meg,
Hogy a feleségem ne tudja meg csuhajja.

199.

Nyáron vályogot vetek

Nyáron vályogot vetek, télen hegedülgetek,
Sír a hegedűm négy húrja, benne sír a lelkem búja,
Mert a rózsám mást szeret.

Nem félek én semmitől, csak a fényes tükörtől,
Belenézek fáj a szívem, két szememből hull a könnyem,
Mert a rózsám mást szeret.

200.

Írtam én a babámnak egy levelet

Írtam én a babámnak egy levelet,
Jöjjön haza, szolgált ő már eleget.
Jöjjön haza nemsokára, ne várja azt, hogy én menjek utána.
Mert messze van a nyíregyházi kaszárnya.
Házunk előtt bólingató akácfa,
Bánatosan hull a fehér virága.
Fáj a szívem édesanyám, éjjel nappal gondolok a babámra.
Messze van a nyíregyházi kaszárnya.

201.

Szép a rózsám, nincs hibája

Szép a rózsám, nincs hibája, csak egy kicsit libegős a járása.
Ne csodálja ha hibája nincs néki,
Hisz én vagyok a szeretője szívbéli.
Szép a rózsám, nincs hibája, csak egy kicsit libegős a járása.
Huncut asszony csókos ajka jaj de hamis a két szeme járása.
A csepegő eresz alá is állnék,
Véled még a pokolba is sétálnék.
Régi nóta bárki tudja, két bolond a szerelemben is egy pár.

202.

Elmegyek az életedből

Elmegyek az életedből, meglátod, hogy a szememből
Nem csordul egy könnycsepp.
Elmegyek, hogy ne láss többé, légy te boldog mindörökké,
Ha néked így könnyebb.
De ha hosszú éjszakákon a szemedre nem jó álom
S reám gondolsz mégis,

Ott valahol messze, messze, én sem hunyom a szemem le,
S rád gondolok mégis.

Szerte foszlott minden álom, keresem, de nem találok
Ki a hibás benne.

Én is tudom, te is érzed ez a sorsunk, ez a végzet
Másképp hogy is lenne.

Jöjjön hát az „Isten veled!” nyújtsd felém a kis kezedet
Egyszer utoljára.

Felejtsd el, hogy szerettelek, s ne érezd, hogy a lelkemet
Csókolom reája.

203.

Nincsen annyi tenger csillag

Nincsen annyi tenger csillag az égen
Valahányszor eszembe jutsz te nékem.
Ha te engem tiszta szívből szeretnél,
Mélyebb lenne, nagyobb lenne szerelmünk a tengernél.

Én vagyok a falurossza egyedül,
Engem ugat minden kutya messziről.
Sem az apám, sem az anyám nem volt rossz,
Csak egyedül, csak egyedül magam vagyok a gonosz.

204.

Ez a kislány megy a kútra

Ez a kislány megy a kútra, nem talál a gyalogútra.
Hajnalban, hajnal előtt rózsafa nyílik a házam előtt.

Ez a kislány tejet árul, ismerem a fazekárul.
Hajnalban, hajnal előtt rózsafa nyílik a házam előtt.

Akármilyen öreg asszony, ha férjhez megy csak menyasszony.
Hajnalban, hajnal előtt rózsafa nyílik a házam előtt.

205.

Édesanyám te jó asszony

Édesanyám te jó asszony írd meg nekem fáj-e még a szíved.
Amióta én elmentem ki van véled, ki vigasztal téged.
Írj meg minden bút, örömet, vigasztald meg a szívemet
Úgy mint réges régen, úgy mint réges régen.

Édesanyám te jó asszony őrangyalnak rendelt Isten téged.
Tőle kaptad azt az édes értem égő jó anyai szívet.
Éjjel nappal rám vigyáztál, mindig jóra tanítottál
Áldjon meg az Isten, áldjon meg az Isten.

Édesanyám te jó asszony, ha majd eljősz itt is maradsz nálam.
Édes otthont nyújt majd neked a kis kertes vadvirágos házam.
Mindig lesem gondolatod, s te fiadat csókolhatod
Úgy mint réges régen, úgy mint réges régen.

206.

A faluban nincs több kislány, csak kettő

A faluban nincs több kislány, csak kettő, csak kettő.
Az egyiket elszerette a jegyző, a jegyző.
A másik meg a kapuban neveti, neveti,
Hogy őtet a segédjegyző szereti, szereti.

Kiültek a vénasszonyok a padra, a padra,
Isten tudja miről folyik a pletyka, a pletyka.
Nem kérem én a jó Istent csak arra, csak arra,
Valamennyi ragassza le a padra, a padra.

207.

Gyászba borult az életem temiattad

Gyászba borult az életem temiattad,
Amióta a szívedet másnak adtad.
Ha meghalok ne borulj a koporsómra,
Árva szívem még a sírban sem nyugodna.

Kis kertemben kinyílt két tearózsa,
Az egyiket neked adom búcsúzóra.
A másikba beleírom a nevemet,
Barna kislány te csaltad meg a szívemet.

Kis kertemben kinyílt két piros szegfű.
Édesanyám tilt engem a szerelemtől,
Édesanyám mit ér a fiatalságom
Ha nincs legény a számomra a világon.

208.

Itt hagyom a falutokat nemsokára

Itt hagyom a falutokat nemsokára,
Elmegyek én titőletek más országba.
Csillagtalán, sötét éjjel jövök hozzád búcsút venni,
Hogy a könnyem meg ne lássa soha senki.

Ha elmegyek ne mondjatok rosszat rólam,
Kártevője én senkinek sosem voltam.
Te sem vethetsz a szememre egyéb hibát, egyéb vétket,
Csak annyit, hogy szerettelek, s hittem néked.

209.

Az élet száz viharától

Az élet száz viharától féltem én a kettőnk boldogságát.
Hétköznap is ünnep nekünk, ne engedjük elmúlni varázsát.
És ha egyszer szíved talán más szív után dobogna már,
Lehet, hogy csak téved.
Vagy azon a nyári estén épp a május szép emléke ébred.

Jól vigyázz az életedre, nehogy könnyelműen elhibázzad.
A mosolygó két szemedbe véletlenül ne lopóddzon bánat.
Akkor marad szép az élet, ha szerelmet és hűséget
Adunk, nemcsak várunk,
S meglátod, hogy száz vihar sem tépheti szét a mi boldogságunk.

210.

Napról napra halványabb

Napról napra halványabb az őszi rózsa levele,
Napról napra kevesebb a barna babám szerelme.
Álljatok meg ne hulljatok ti sárguló levelek,
Csak még egyszer beszélhessek azzal akit szeretek.

Valaki a temetőben boldogságát siratja.
Valakihez hűtlen lett és elhagyta a galambja.
Minden szava csupa bánat, keserűség, fájdalom.
Húzd rá cigány, én is csak a boldogságom siratom.

211.

Délibábos álmok elhagyatok régen

Délibábos álmok elhagyatok régen.
Fagyos színű rózsák mért nyíltatok nékem.
Jó lenne álmodni, könnyeket feledni.
Virágos tavasszal még egyszer szeretni, csak téged szeretni.

Mikor akácillat simogat majd téged,
A nyíló virággal üzenem meg néked,
Még mindig várok rád, hogy egyszer szerettél,
Mindened én voltam, de már elfeledtél, régen elfeledtél.

212.

Ne gondold, hogy az a tavasz

Ne gondold, hogy az a tavasz, amikor a rózsa nyit az ágon.
Fű, fa, virág újra zöldül dalos madár csicsereg az ágon.
Ne gondold, hogy az akácfa csak tavasszal bontogatja szirmát,
Az a tavasz, amikor a szív a szívnek megtalálja titkát.

Amikor egy ablak alatt elsétálgatsz Isten tudja hányszor.
Amikor a kéz a kezét lopva titkon megtalálja százszor,
Amikor a rét virágát valakinek letépnéd egy szálíg,
Az a tavasz, amikor egy asszony neve imádsággá válik.

213.

Ne gondold, hogy eltemeted

Ne gondold, hogy eltemeted szívedben az első boldogságot.
Ne gondold, hogy az utadat nálam nélkül rózsák között járod.
Ne gondold azt, hogy ha elhagysz,
Boldog leszel majd valaki mással,
Nem lehet a boldogságot eltemetni hangos kacagással.

Hívjál vissza, amikor majd bánatod lesz, könnyes a két orcád,
Én majd mindent megbocsájtva igaz szívvel térek vissza hozzád.
De ha nem jössz, alkonyatkor
Utcátokat mindhiába járom,
Cigány mellett, nótaszóval temetem az első boldogságom.

214.

Kicsi, piros, mézes szívet

Kicsi, piros, mézes szívet küldtem én tenéked
Tükör volt a közepében, s benne a te képed.
Akaszd fel az ágyad fölé, nézd meg reggel, este.
Valahányszor ránézel, jussak az eszedbe.

Kicsi, piros, mézes szívet visszaküldted nékem,
Azóta fáj az én szívem, s nyugtalan a lelkem.
Ha ránézek a kis szívre, kedvem volna sírni,
Az életet hű szív nélkül nem lehet kibírni.

215.

Mikor én még a tavaszban

Mikor én még a tavaszban álmodozva jártam,
Az élettől mennyi szépet, mennyi sok jót vártam.
Nem tudtam, hogy bánat is van, a szív is tud fájni,
Boldogságtól mosolygó szem könnyessé tud válni.

Azóta a tavasz elmúlt, elmúlt a nyár is,
Megtanultam, hogy van bánat, van könnyhullatás is.
Hogy a szív egy csalódástól oly nagyon tud fájni,
Megtanultam vérző szívvel mosolyogva járni.

216.

Nincsen rózsza tövis nélkül

Nincsen rózsza tövis nélkül, szerelem szenvedés nélkül.
Ráfizetsz a boldogságra, mert minden csóknak könny az ára,
Minden csóknak könny az ára.

Én is drágán ráfizettem, hogy szerettek és szerettem.
Boldogtalan lettem végül, nincsen rózsza tövis nélkül,
Szerelem szenvedés nélkül.

217.

Ezüst tükrös kávéházban

Ezüst tükrös kávéházban üldögélek elmélázva csöndesen.
Cigány húzza egy sarokba', a másikba andalogva könnyezem.
Panaszkodnék, de nincs kinek, bánatomat nem érti meg senki sem.
Gyere cigány, gyere édes elmondok egy bús emléket csöndesen.

Ha lelkedbe átkot üztek vedd elő a hegedűdet hadd szóljon.
A világon mennyi bú van, az mind abban a négy húrban zokogjon.
Füstös, zenés kávéházba' hadd boruljon minden gyászba dalodra,
Aki ezt a nótát hallja boruljon le az asztalra zokogva.

218.

Amikor már én nem leszek

Amikor már én nem leszek,
Akkor tudd meg, hogy ki voltam néked.
Amikor majd a szívedet
Száz tövissel tépi szét az élet.
Nem vét senki gonosz szóval,
Kővel dobnak, nem lesz kinek fájjon,
Hazudtad csak a szerelmet,
El is múlt mint szép tavaszi álom.

De ha egyszer megtudod majd,
Hogy a vétek vitt engem a sírba,
Gyere ki a temetőbe
Boruljál le a fejfámra sírva.
Ott mond el, hogy megbántad már,
S hogy néked is fáj az a nagy vétek,
Akkor szívem a sír mélyén
Mindörökre megbocsájt majd néked.

219.

Ha elmegyek édesanyám

Ha elmegyek édesanyám írjon a falunkról,
Küldjön egy szál virágot a fehér akácunkról,
Írja meg, hogy az emberek
Sajnálják-e, hogy el kellett mennem,
Írja meg, hogy magán kívül
Megsiratott-e valaki engem.

Írja meg, hogy házunk előtt áll-e még a nyárfa
Írja meg, hogy odahaza milyen nóta járja,
Él-e még az öreg cigány,
Járnak-e a fonóba mint régen,
Mindenkiről írjon anyám,
Csak egy lányról sosem írjon nékem.

Írok, írok édes fiam írok a falunkról,
Küldök egy szál virágot az öreg akácunkról,
Nem él már az öreg cigány,
Fonóba sem járnak úgy mint régen,
Az a kislány kit szerettedél
Kinn nyugszik a temetőben régen.

220.

Van egy szőke asszony

Van egy szőke asszony, fehér mint a rózsza.
Annak az asszonynak halálos a csókja.
Miatta virrasztok, züllök minden éjjel,
Mert a boldogságát kegyetlen szeszéllyel
Én taposom széjjel.

Bűneimért tudom könnyel kell fizetni,
Fizettem, de boldog mégsem tudtam lenni.

Nem tudok így élni, megbűnhődtem régen,
Édes szőke asszony térden állva kérem
Bocsássa meg nékem.

221.

Nem kell pénz a boldogsághoz

Nem kell pénz a boldogsághoz, nem kell ahhoz semmi,
Én Istenem mért nem tudok mégsem boldog lenni.
Az utcákat végig járom, de nem vár rám senki,
Hej minnek is él az ember fájó szívvel könnyes szemmel,
Ha nem tud feledni.

Ami elmúlt nem jön vissza hiába is várom,
Az álom is azért álom, hogy egyszer elszálljon.
Az a csók a legszebb csók, mit nem csókolunk végig,
Új szerelem régi bánat, ölelem az új babámat,
Siratom a régít.

222.

Kéket nyílik az ibolya

Kéket nyílik az ibolya nem sárgát,
Mit tagadjam én is jártam tehozzád.
Cifra szűröm szemtanúja,
Hányszor voltál a vállamra borulva.

Vállaimra leborulva zokogtál,
Ajkaimról forró csókot raboltál,
Esküdöttél égre-földre,
Hogy hú leszel mindörökre, oszt' megcsaltál.

223.

Jaj de szépen muzsikálnak

Jaj de szépen muzsikálnak ablakában egy kislánynak,
Kék a szeme, göndör haja, de gyönyörű kislány maga.

Van nekem egy imakönyvem, belenézek hull a könnyem,
Az van abba beleírva, a szerelem visz a sírba.

Lányok nektek azt ajánlom szerelemnél szebb az álom,
Mert az álom nyugalom, a szerelem szívfájdalom.

Ha meghalok csillag leszek, minden éjjel nálad leszek,
Beragyogok ablakodba, úgy öröködöm álmaidra.

224.

Kis kertembe szép tavaszi estén

Kis kertembe szép tavaszi estén
Virágokból édes illat szállt,
Hívogat a rózsza, halvány színű szirma,
Hívogat a halvány holdsugár.

Ablakidnál kopogtatok halkán,
Jőjj ki hozzám barnahajú lány,
Jobb kettesben veled, csak így szép az élet,
Tenélküled bánat borul rám.

Nem baj az, ha néha fáj a szívünk,
Nem lehet az élet mindig szép,
Eloszlik a felhő, elfújja a szellő,
Meglásd újra ránk ragyog az ég.

225.

Én vagyok a csongorádi gulyás

Én vagyok a csongorádi gulyás,
Én őrzöm a csongorádi gulyát,
Van bojtárom tizenhárom,
Én meg fekszem a kukoricaszáron a babámmal.

Édesanyám minnek adott férjhez,
Miért adott a bojtárlegényhez,
Én az uram nem szeretem,
Gyászba borult az életem miatta.

226.

Harangoznak a mi kis falunkba'

Harangoznak a mi kis falunkba',
Édesanyám menjen a templomba,
Imádkozzon a jó Istent kérje,
Hogy a fiát semmi baj ne érje,
Valahol a messze idegenbe'.

Túl a Tiszán nádfedeles kis ház
Ablakában sírdogál egy kis lány.
Ne sírj kislány lesz még jobb is meglásd,
Ha majd egyszer viszont látjuk egymást.
Csak még egyszer tudnék hazamenni.

Most, hogy hazasegített az Isten
Olyan kihalt, olyan árva minden.
Az hagyott el akit úgy imádtam,
Akiért én mindig hazavágytam.
Jobb lett volna messze idegenben.

227.

Látod édesanyám

Látod édesanyám, látod édesanyám
Mért szültél a világra,
Inkább dobtál volna, inkább dobtál volna
A zavaros Tiszába.
Tisza vize elvitt volna a jeges Dunába,
Bár ne lettem volna, hogy ne lettem volna
Senki megunt babája.

Nincsen páros csillag, nincsen páros csillag,
Mind lehullott a Földre.
Nincs szeretőm sej, haj, nincs szeretőm sej haj,
Mert elhagyott örökre.
Ha elhagyott nem búsulok elment örökre.
Még a síron túl is, még a Föld alatt is
Csak ő jár az eszembe?.

228.

Virít már a szarkaláb odakünn a réten

Virít már a szarkaláb odakünn a réten,
Ezer tücsök muzsikál lenn a faluvégen.
Oda járt ki a babám, mosolygott a szeme rám,
Istenem be rég volt, Istenem be szép volt,
Álmodozó Tisza-part, szívem, lelkem odahajt,
Legelésző nyáj, délibábos táj,
Árva szívem csak utánad fáj, fáj, fáj.
Nádfedél faluvég, eljutok-e haza még,
Vár otthon reám az édesanyám,
Visszavár a szép magyar hazám.

Hajladozó búzaföld, vadvirágos rétek,
Bánatosan szóljatok ha én hazaérek.

Csilingelő estharang, összebúgó vadgalamb.
Istenem be rég volt, Istenem be szép volt.
Bánatos Tisza-part, szívem, lelkem odahajt...

229.

A Csap utcán végestelen végig

A Csap utcán végestelen végig.
Minden kis kapuban virág nyílik,
Minden kis kapuban kettő, három,
Csak az enyém hervadt el a nyáron.

Elmondanám Istenem, Istenem,
Gyászba borult az egész életem.
Gyászba borult felettem az ég is,
Elhagyott a régi szeretőm is.

230.

A ti utcátokban fényesebb a csillag

A ti utcátokban fényesebb a csillag,
A ti utcátokban édesebb az illat,
Melegebb a napfény, hűvösebb az árnyék,
Talán meg is halnék, ha oda nem járnék.

A ti utcátokban minden ablak tárva,
Csak a te ablakod van előttem zárva.
Nem vár ott rám senki, mégis arra járok,
Mert szebbek ott az esték, szebbek a virágok.

231.

Rózsabokor a domboldalon

Rózsabokor a domboldalon, borulj a vállamra angyalom.
Súgjad a fülembé, hogy szeretsz, lám milyen jólesik nékem ez.

Haragusznak rám az asszonyok, hogy én istentagadó vagyok,
Pedig én most is imádkozom, szíved dobogását hallgatom.

232.

Befordultam a konyhába

Befordultam a konyhába, rágyújtottam a pipámra,
Azaz rágyújtottam volna, hogyha már nem égett volna.
A pipám javában égett, nem is mentem én avégett,
Azért mentem, mert megláttam, hogy odabenn szép leány van.
Tüzet rakott eszemadta, lobogott is amint rakta,
Hát még a szép szeme párja annak volt ám nagy a lángja.
Én beléptem ő rám nézett, alighanem megigézett,
Égő pipám kialudott, alvó szívem meggyulladott.

233.

Megszólalt a bolond szívem

Megszólalt a bolond szívem mikor rám neveltél,
Megszépült az egész világ, hogy te megszerettél.
Olyan szépnek látlak téged mint egy nyíló rózsát,
Azért küldi szívem néked szívből ezt a nótát.

Ha te kincsem mindörökké hű maradnál hozzám,
Én volnék ki boldogságot lábad elé raknám.
Ez a széles kerek világ meseerdő lenne,
És a szívünk, mint két galamb turbékolna benne.

234.

Nem várom a leveledet

Nem várom a leveledet, én küldök most üzenetet néked,
Köszönöm a szerelmedet, köszönöm a sok-sok boldog évet.
Hogy mit érzek, nem mondhatom, csak a könnyem hullajtatom,
Hull a könnyem, mint ősszel a hervadó virágok,
Hogyha a dér korán leszáll rájuk.

Nem várom a leveledet úgysem tudnád mit is írjál nékem.
Akárhogy is szerettelek, csak elváltunk békességben szépen.
Vérző szívem most is szeret, legyen szép az emlékezet,
Mint őszi napfény fáradt már a sugára,
Mint a virág emlékkönyvbe bezárva.

235.

Szeretem a kerttet

Szeretem a kerttet, mely a házad előtt virul,
Szeretem a selymet, mely a derekadhoz simul,
Szeretem a házad előtt nyiladozó virágot,
De szeretném megölelni mindenestül körülötted
Én az egész világot.

Szeretem a holdat mely a fejed fölött ragyog,
Szeretem az Istent, aki téged nékem adott,
Szeretnék a lábad elé szórni minden virágot,
De szeretném úgy ahogy van, néked adni mindenestül
Hej az egész világot.

236.

Elpihent a nagyvilág

Elpihent a nagyvilág, elpihent a lomb,
Fenn a bércezen valahol kondul egy kolomp.
Egy magányos vadgalamb hív egy gerlicét,
Hajladozó rózsafán sírja énekét,
Hej rózsalevél felkap a szél, messze sodor innét,
Rózsalevél egy sort vigyél, rózsámnak üzennék.
Vidd el szívem vágyát, hozd vissza az álmát,
Rózsalevél felkap a szél talán sosem látlak.

Csendesen leszáll az est, lelkem messze jár,
Fenn az égen millió szentjánosbogár.
Hegedül most minden ág és a csend zenél,
Hajladozó rózsafán halkán sír a szél.
Hej rózsalevél...

237.

Csárdás kis kalapot veszek

Csárdás kis kalapot veszek, mellé rozsmaringot teszek,
Szagos lesz az utca merre, merre, merre járok,
Hadd kísérgessenek a leányok.

A rétalji faluvégen három csillag van az égen,
Én is odavaló, való, való, való vagyok,
Ahol az a három csillag ragyog.

238.

Azt beszélnek a faluban

Azt beszélnek a faluban, hogy te bús vagy, hallgatag.
Ki-ki állsz a kis kapudba, két szemedből könny fakad.

Azt hitted, hogy engem csalsz meg, megcsaltad te magadat,
Én legalább sirathatlak, de néked sírnod nem szabad.

Azt hitted, hogy lassan, lassan elfelejtesz engemet,
Megszeretted azt a legényt kinek nyújtod kezedet,
A virág csak egyszer nyílik és elhervad azután,
Szeretni csak egyszer lehet tiszta szívből igazán.

239.

Asztalosék kapufáját

Asztalosék kapufáját most kendőzik, cifrázzák a lányok.
Hozzák már a mátká szálát, faluvégén húzzák a cigányok.
Elöl megy a legényekkel a tiszteletes úr az alvégről,
Most szakad meg az én szívem, most lopják le napomat az égről.

Arra kérem édesanyám, menjen el a tiszteletes úrhoz,
Úgy menjen, hogy meg ne lássák, kerüljön a kiskert kapujához.
Meg ne háborítsa őket, úgy súgja csak a fülébe csendben,
Ha azokat összeadja, jöjjön el és temessen el engem.

240.

Eladtam egy pejcsikót

Eladtam egy pejcsikót, azon nyomban meg is ittam az árát.
Mivel a bor finom volt hát megittam a másikat is a sárgát.
Hogyha nincsen paripám eljutok én gyalog is a babámhoz,
Hogyha szeret igazán így is, úgy is csak odahív magához

Egyszer az én galambom nagy titokban azt súgta a fülemben,
Hogy ő nem is a csikót, hanem mindig a gazdáját szerette.
Kalapál is a szívem, büszke vagyok az én édes babámra,
Veszek neki ragyogós nyakláncot a patyolatos nyakára.

241.

Esik eső sűrű cseppje

Esik eső sűrű cseppje sötét felhők alatt,
Szomorúan verdesi a ragyás csárda falat.
Tört ablakán süvít a szél, benne füstös lámpa,
Meg-meg inog hosszú drótján füstös már a lángja.
Vendég ide hogy is jönne ily cudar időben,
Kocsmárosné is lenn alszik benn a kármentőben,
Hej, azok a jó madarak ma már nem is járnak,
Réges-régen vége van már a betyárvilágnak.

Ámde mégis ajtó nyílik, lassan belép rajta,
Őszült ember meglátszik, hogy régi betyárfajta.
Kocsmárosné is nagyot néz, hogy még egyszer hallja:
Száz szál gyertyát száz icce bort ide az asztalra.
De a betyár egyre ordít, fokosát forgatja,
Kocsmárosné száz szál gyertyát száz icce bort
Ide az asztalra.

242.

Kinn lakom én Kispernyésen

Kinn lakom én Kispernyésen a pusztai karámban,
Éjjel-nappal mást se teszek gondolok a babámra,
Hogyha minden sóhajtásom galambszárnyon repülne,
Galambok közt mehetnék a vasárnap misére.

Plébános úr, atyám uram nem járok én misére,
Nincsen nékem sóhajtásom, mért is néztem az égre,
Ami volt is, most már nincsen elrabolta galambom,
Azóta nincs imádságom, se papom, se templomom.

243.

Akinek a lelke beteg

Akinek a lelke beteg, gyenge szíve vérzik,
Hajítson be négy-öt lityit reggeltől estélig.
Húzassa el a cigánnyal százszor azt a régít,
Jegenyefák, jegenyefák nem nőnek az édig.

Búnak, bajnak orvosságát kis kocsmában mérik,
Ott kúráltatom magamat minden nap estélig,
Elhúzatom a cigánnyal százszor azt a régít,
Jegenyefák, jegenyefák nem nőnek az édig.

244.

Fenyő, fenyő

Fenyő, fenyő, jaj de magas fenyő,
Mért sír a nép ott fenn a hegyeken.
Fenyő, fenyő, jaj de magas fenyő,
Mért fúj a szél ott fenn a hegyeken.
Zúg-búg a szél Késmárk felől,
De a szél is sírva zúg a magyar határ felől
Fenyő, fenyő, jaj de magas fenyő,
Ezért sír a szél ott fenn a hegyeken.

Kalász, kalász, árva magyar kalász,
Mért csillog könny a gyémánt szemeken.
Kalász, kalász, árva magyar kalász,
Mért csillog könny a búzaszemeden.
Gyergyó felől hírt hoz a szél,
Árva székely kalászokból panaszos a kenyér
Kalász, kalász, árva magyar kalász,
Ezért csillog könny a búzaszemeden.

245.

Az én ajkamról már

Az én ajkamról már ellopták a nótát,
Mikor imádkoztam azt is kigúnyolták.
Én az életemnek könnyes vándorútján oly egyedül járok.
Itt hagytak az álmok virágokba borult tavasz éjszakákon.

Nyílnak ezer virág egy sem kell már nékem,
Várhat ezer csók is nem érdekel mégsem.
Csak az az egy hűtlen, akit úgy titokban most is visszavárok,
Aki miatt engem tavasz éjszakákon itt hagytak az álmok.

246.

Kék a búzavirág

Kék a búzavirág, kék az egész világ,
Hogyha a szemedbe nézek.
Égő piros a szád, ég az egész orcád
Hogyha a kezedhez érek,
Hogyha ölelem karcsú derekadat,
Én úgy képzelem csak úgy álmodtalak.
Kék a búzavirág, kék az egész világ
Hogyha a szemedbe nézek.

Édes gyöngyvirágom én már alig várom,
Hogy az enyém lehess végre,
Mond meg az apádnak, súgd meg az anyádnak
Nem várunk mi az újévre.
Hogyha jön a nyár nyílik a sok rózsza,
Újra itt leszek viszlek a karomba
Édes gyöngyvirágom én már alig várom,
Hogy az oltár elé álljunk.

247.

Messze falu, kicsi templom

Messze falu, kicsi templom,
Kéklő mennybolt, arany felhő rajta.
A lelkemben mindig látlak,
A szívemben mintha harang szólna.
Áldott hajlék, kerek asztal,
Szóttos abrosz, rózsacsokor rajta,
Valaki a néma csendben
Deres fejét imakönyvre hajtja.

Lassan lépek, zajt ne verjek,
Zümmögő légy se rebbenjen tőlem.
Édesanyám hajlott anyám,
Letérdelek imádkozzál értem.
Dolgos kezed nyújtsd ki felém,
Simogass meg, szeress úgy mint régen,
Én azt hiszem, hogy csak játék,
Múló perc volt minden szenvedésem.

248.

Szomorú vasárnap száz fehér virággal

Szomorú vasárnap száz fehér virággal,
Vártalak kedvesem templomi imával.
Álmokat kergető vasárnap délelőtt
Bánatom hintója nélküled visszajött.
Azóta szomorú mindig a vasárnap.
Könny csak az italom, a kenyerem bánat,
Szomorú vasárnap.

Utolsó vasárnap kedvesem gyere el.
Pap is lesz, koporsó, ravatal, gyászlepel.
Akkor is virág vár, virág és koporsó,
Virágos fák alatt utam az utolsó.

Nyitva lesz szemem, hogy még egyszer lássalak,
Ne félj a szememtől, holtan is áldalak.
Utolsó vasárnap.

249.

Dombon van a házam

Dombon van a házam, dombon lakom én,
Kicsi a galambom, kicsi vagyok én.
Ha kicsi is a babám, csak szeressen igazán,
Szívből igazán, húzd rá te kutya cigány primás.

Tizenhárom színből van az én gatyám,
Tizenhárom éjjel varrta a babám.
Egyik száza rövid lett, a másik meg hosszú lett,
Látod-e babám, rosszul varrtad a gatyám szarát.

Három aranygyűrű van az ujjamon
Találok szeretőt falun, városon.
Találok én szeretőt, minden ujjamra kettőt,
Szőkét, csinosat, barnát, gavallérosat, szépet.

250.

Valakinek muzsikálnak

Valakinek muzsikálnak a faluban valahol.
De szomorú a nótája annak aki ott dalol.
Minden szava csupa bánat, keserűség, fájdalom,
Talán nem is muzsikálnak, talán csak én álmodom.

Valaki a boldogságát temetgeti, siratja.
Valakinek hűtlenné vált, elhagyta a galambja.
Meggyógyít a nóta hangja, könnyít az a bánaton,
Húzd rá cigány, én is csak a boldogságom siratom.

251.

Nem hiszem, hogy még egyszer is

Nem hiszem, hogy még egyszer is találkozunk vasárnap.
Többé nem megyek magához, vége van a délibábos varázsnak.
Sok-sok színes hazugsággal, könnyeivel, mosolyával nem áztat,
Nekem egy bús hétköznapom többet ér most
Mint száz régi vasárnap.

Nem is tudnám kimondani még egyszer, hogy szeretlek.
Ezer emlék zokog itt benn, de egy nóta mindig mindent feledtet.
Ettől lesz a szívem könnyebb, szemeimből égő könnyek peregnek.
Ilyenkor a hétköznapok egy-egy régi
Vasárnapot temetnek.

252.

Életemben csak két nőt szerettem

Életemben csak két nőt szerettem,
Egyik volt a drága jó anyám,
Ki úgy ápolt és örködött felettem,
Istenem, hogy vigyázott reám.

És amikor betegségbe estem
Féltő szívvel úgy imádkozott,
Én mindig csak az ellenét kerestem,
Anyám sírt, de nem panaszkodott.

Aztán egy szép nyári délutánon
Elém jött egy csinos barna lány,
Ki úgy jött, mint egy megvalósult álom,
Azóta nincs egy nyugodt éjszakám.

Másodszor én azt a nőt szerettem,
Szívem, lelkem csupa fájdalom,
Anyám is elment messze, messze tőlem,
Nem maradt más csak egy sírhalom.

Én azóta a temetőt járom,
Mit ér az élet, minden elhagyott,
Én százszor visszasírom azt az asszonyt,
Aki sírt, de nem panaszkodott.

253.

Lehullott a rózsalevél

Lehullott a rózsalevél, nem vihetek a babámnak rózsát.
Nincsen cigány a faluban, nem szereti senki itt a nótát.
Ha volna is ezerféle nóta, ha nyílna is ezer piros rózsza,
Nincsen cigány a faluban, nincsen aki hegedűn elhúzza.

Ha elmegyek bűt feledni nem dalolok semmiféle nótát,
Ha meglátom virágozni összetépek minden piros rózsát, hej
Mikor még neki szólt a nóta, övé volt a legszebb piros rózsza,
De nékem már könnyem sincsen, mind elsírtam rózsahullás óta.

254.

Valahol esküszik egy csinos barna lány

Valahol esküszik egy csinos barna lány,
Virág a kezében, mirtusz a haján.
Valahol sír, zokog a hegedűn a húr,
Valahol egy cigányprímás csendben leborul.

Vonó a kezében görcsösen marad,
Szíve a szegénynek rögtön megszakad,
Egyszer csak elszakad a hegedűn a húr,
Valahol egy barna kislány sírva leborul.

Virág a kezében görcsösen marad,
Szíve a szegénynek rögtön megszakad,
Kettős temetésre kondul a harang,
Valahol egy hegedűből rég kihalt a hang.

255.

Ki volt az az asszony

Ki volt az az asszony, akinek a szíve
Harmatos virág volt, sosem volt rossz híre,
Aki minden álmát velem megosztotta,
Akinél szebben még azt, hogy szeretlek
Még egy asszony sem mondta.

Ki volt az az asszony, akinél szebb nincsen,
Aki sose csalt meg, így becézett: kincsem!
Akinek én voltam a templomi oltár,
Az a drága asszony, a legszentebb asszony
Anyám az te voltál.

256.

Ami köztünk történt

Ami köztünk történt az a kettőnk titka,
Muskátlis ablakom nem lesz többé nyitva.
Elválnék egymástól csendben ahogy illik,
Az én beteg szívem feléd ki nem nyílik.

Nem szídlak én azért amit velem tettél,
Nem is kérem számon amit megígértél.
Ne tudja meg senki, mit fogadtál sírva,
A mi kettőnk titkát leviszem a sírba.

257.

Sosem lettem volna

Sosem lettem volna az, amivé lettem,
Mebűnhődtem, hogy egyszer a szívem után mentem.
Szívem után mentem, nem hallgattam másra,
Elvette az eszemet egy asszony kacagása.

Elhagyott az asszony, szívem összetörne,
Hogyha bűn a szerelem, én megszenvedtem érte.
Mégis büszke voltam, vissza sosem hívtam,
De lelkemben azt az asszonyt százszor visszasírtam.

258.

Somogy megye kellős közepében

Somogy megye kellős közepében
Fekszik egy kis fatornyos falu,
Fehér házak egymás mellett sorban,
Minden házon kicsi zöld zsalu.
Minden férfi elment onnan régen,
Az asszonyok csendben sírnak ott,
Hogyha este fenn a magas égen
Kigyúlnak a fényes csillagok.

Özvegy asszony a kicsi fiával
Ki ül este a pitvar elé,
Áhítatos ábrándos orcával
Néznek ketten fel az ég felé.
Édesanyám mondja azt meg nékem,
Hogy odafenn vajon mi ragyog,
Mit jelentenek odafenn az égen
Azok a szép fényes csillagok.

Két szemében sűrű könnyek jönnek,
Megszólal a somogyi anya,
Az ott egy szakaszvezetőnek,
A másik egy káplár csillaga.
Gallérjukra volt az odatűzve,
Ám de most már szegény mind halott,
Az angyalok felvitték az égbe,
Ott ragyognak most a csillagok.

259.

Sárgulnak már a levelek

Sárgulnak már a levelek vége van a nyárnak,
Ilyenkor a szerelmesek összebújva járnak.
Vágyakozó szívvel összemuzsikálnak,
Amikor a boldogságtól egy szerelmes szóra várnak.

Valamikor mi is jártunk sárguló levélen,
Szerelemről ábrándoztunk künn a hideg szélben.
Egyetlen egy perc volt, egy szerelmes óra,
Amikor a kéz a kézben megálltunk egy forró csókra.

260.

Midőn Havannában

Midőn Havannában hajóra szálltam én,
Elbúcsúzni akkor senki sem jött felém.
Egy árva kis galamb mellettem felrepült,
Csodás utamon csak ő kísért egyedül.
Ha ablakodra suhanva száll egy galamb
Simogasd, csókolgasd mintha én lennék ott magam.
Tartsd minden jóval, szerelmes szóval szegényt,
Hisz ő az ki szívedbe pihegve viszi a reményt.
Szerelmem légy enyém, szívedet kérem én,
Csak gyere vélem aranyos lélek, oda, hol élek én.

261.

Szél viszi messze a fellegeket

Szél viszi messze a fellegeket, fölötte lángol az ég,
Nyújtsd ide a kis kezedet, ki tudja látlak-e még,
Ki tudja ölel-e a két karom, ki tudja csókol-e szám,
Ki tudja mely napnak melyik hajnalán indul az üteg tovább.

Bár messze járok, a csillagos ég ragyogva tekint le rám.
Bármerre fordul az ütegkerék mindig csak te nézel rám.
Állhatok úton, vagy hegy tetetén, süvíthet száz zivatar,
Te vagy szívemben az örök remény, tehozzád szál ez a dal.

262.

Széles az Isonzó vize

Széles az Isonzó vize keskeny a híd rajta.
Ne menj arra magyar honvéd, leesel róla.
Engedd babám, hadd essek az Isonzó vizébe,
Úgysem lesz a háborúnak soha, soha vége.

Orosz földről sebesülve jönnek a katonák,
De sok szőke, barna kislány várja a babáját.
De csak minden tizediknek jön vissza a párja,
A többinek közös sírban nyugszik a babája.

Édesanyám, ha meghalok ki fog megsiratni,
Ki fog az én koporsómra gyászfedelet varrni.
Szemfedelem lesz nekem a véres köpönyegem,
Valahol egy barna kislány majd megsirat engem.

263.

Túl a Tiszán van egy csárda

Túl a Tiszán van egy csárda egy magán,
Szár az ágból cégér van az oldalán.
Benne pislog egy olajos mécs, lángjánál
Többek között egy betyár is iddoggál.

Folyton iszik, káromkodik olyan részeg mint a csap,
Fokosára támaszkodva mondja azt;
Hozzon hát bort kocsmárosné, ha mondom,
Mert ha iszom, elfelejtem bánatom.

264.

Sárga rigó, sárga rigó felszállott a fára

Sárga rigó, sárga rigó felszállott a fára,
Azt füttyüli, azt dalolja elhagyta a párja.
Én is olyan árva vagyok, mert be vagyok zárva
Somorjai laktanyának sötét zárkájába.

Öreg ember vagyok én már ősz a fejem búbja,
Fiatal a feleségem, nem tehetek róla,
Mégis, mégis barna kislány hogyha melléd állok
Azt sajnálom, azt sajnálom nem te vagy a párom.

265.

Magas jegenyefán sárgarigófészek

Magas jegenyefán sárgarigófészek,
Kedves kis angyalom de szeretlek téged.
Az a sárgarigó könnyen felszáll oda,
De én tihozzátok nem megyek el soha.

Magas a házatok, kunyhóban lakom én,
Hogy is járna hozzád ilyen szegény legény.
De ha mégis egyszer mihozzánk eljönnél
Magas házatokba vissza sosem mennél.

266.

Érik a, hajlik a búzakaralász

Érik a, hajlik a búzakaralász,
Nálamnál hübb szeretőt nem találsz.
Szállj ide, szállj oda fecskemadár,
Kérd meg a rózsámat mért csapodár.

Elmegyek, elmegyek én messzire,
Nem leszek senkinek a terhére.
Nem sírok nem rívak, nem könnyezek,
Lesz még tavasz, lesz még nyár, de én már nem leszek.

267.

Oda alá muzsikálnak

Oda alá muzsikálnak, esküvő lesz máma,
Most esküszik hűséget a falu legszebb lánya.
Minden ember ünneplőben, csak én vagyok gyászba',
Csak úgy szépen csendben sírok mintha nem is fájna.

Édesanyám ne sirasson hogyha meg kell halnom,
Úgyis itt kell egyszer ezt a rossz világot hagynom.
Húzasd el a cigányokkal bús nótám fölöttem,
Meg ne tudják, hogy a bánat tesz a sírba engem.

Dunaparti füzes erdő de messze vagy innen,
De sok szőke, barna lánynak szomorú itt minden.
Régmúlt idők emlékei bús szívemre szállnak,
Síratom a hervadását egy szép barna lánynak.

Dunaparti füzes erdő látlak-e még újra,
Vissza visz-e életrsorsom még tehozzád újra.
Messze sodort a sors tőled, mint szél a virágot,
De a szívem és a lelkem csak tehozzád vágyott.

268.

Ha még egyszer gyermek tudnék lenni

Ha még egyszer gyermek tudnék lenni,
De sok mindent el tudnék feledni.
Szép ifjúkor jöjj vissza egy szóra,
Őszi rózsá, fehér őszi rózsá.

Itt születtem én ezen a tájon,
Itt vesztettem el az ifjúságom,
Itt tegyenek majd a koporsóba,
Őszi rózsza, fehér őszi rózsza.

Nincs már nékem senkim a világon,
Csak egy hervadt őszi rózsaszálam.
Ráborulok mint egy koporsóra,
Őszi rózsza, fehér őszi rózsza.

269.

Túl a Tiszán egy akácfa

Túl a Tiszán egy akácfa most virágzik,
Alatta a kis angyalom mással játszik,
Játsszál kedves kis angyalom én nem bánom
Csak a szombatesti csókotat sajnálom.

Ablakomban kinyílt a páros szegfű,
Édesanyám tilt engem a szerelemtű,
Édesanyám mit ér a fiatalságom,
Nincs szeretőm kivel éljem a világom.

Kiskertemben kinyílt a tearózsa,
Bárcsak soha meg se ismertelek volna,
Bárcsak soha meg se ismertelek volna,
Most nem lennék a szerelem bujdosója.

270.

Ott fogsz majd sírni

Ott fogsz majd sírni, ahol senki se lát,
Százszor megcsókolsz majd egy szál ibolyát.
Ne írd, hogy vége úgysem hiszem el én,
Nappal kigúnyolsz, de az álmod enyém.

Vissza fogsz hívni, te sem bírod soká,
Lesz még, hogy járnál egy kis ablak alá,
Akkor már késő, nem is gondolok rád,
Ott fogsz majd sírni, ahol senki se lát.

271.

Somorjai vigadóba'

Somorjai vigadóba' szépen szól a magyar nóta,
Viszi a szél, fújja a szél ki az orosz frontra,
Egy repülő szívéhez kap, golyó száll beléje,
És a lelkét magyar nóták viszik fel a magas égbe.

Hadnagy uram, hadnagy uram csak az a kérésem,
Öt-hat napi szabadságot adhatna énnékem,
Levelem jött anyám írta, az volt bele írva
Meg se látlak édes fiam letesznek a sötét sírba.

Hadnagy úrnak szeme könnyes, arcán ül a bánat.
Három hete temették el az édesanyámat,
Nem voltam a temetésén, nem hullt könnyem rája
Szüksége van a hazának minden jó anyá fiára.

272.

Somorjai vasútállomáson

Somorjai vasútállomáson
Három gőzös áll a negyedik vágányon.
Az elsőnek, jaj, de füstöl a kéménye,
Azon visznek az orosz határszélre.

Az én rózsám karjai, karjai,
Nem akarnak hajlani, hajlani.
Meg kell annak hajlani, levelet írni,
Ha meg akar ölelni, csókolni.

Az én rózsám rózsaszín szoknyája
Rászállott a harmat az aljára,
Gyere babám, szedd le róla a harmatot,
Bús szívemről a nehéz búbánatot.

273.

Édesanyám levelem jött

Édesanyám levelem jött, el kell mennem katonának messzire.
Itt kell hagynom a babámat, azt sem tudom, hogy kire.
Arra kérem édesanyám vigyázzon a göndör hajú babámra,
Mert ha tőlem elszeretik bánatomban elesek a csatába.

Százados úr levelem jött, hogy a babám nagyon beteg utánam,
Kaphatnék-e szabadságot, hogy még egyszer meglássam
Jól tudom, ha engem meglát egyszeribe kigyógyul a bajából,
Az ellenség meg se tudja, hogy egy baka hiányzik a csatából.

274.

Szerelmes vagyok

Szerelmes vagyok én szép asszony, magába,
Fekete szemébe, fekete hajába.
Nem is merek szólni, úgy sírom el itthon,
Csak a lába nyomát csókolgatom titkon.

Kis ablaka alá járok minden este,
Úgy nézek magára, mint valami szentre.
Mindig ott csavargok, nem tehetek róla,
Csavargója lettem, a maga csavargója.

Sóhajom a levél, könnyem a pecsétje,
Szívem dobbanása, szerelmem beszédje.
Hej, nincs foganatja sok szerelmes szónak,
Nem való egy angyal ilyen csavargónak.

275.

Sudár magas

Sudár magas, sudár magas a nyárfa teteje,
Halvány sárga, de halvány sárga annak a levele.
Én is olyan, én is olyan halvány sárga vagyok,
Volt szeretőm egy csinos barna kislány, de már rég elhagyott.

Van két lovam, van két lovam, mind a kettő sárga,
Még az éjjel beugratok velük Szerbiába,
Onnan is csak vissza, vissza nézek a szép magyar hazámra,
Sirat engem a kedves kis angyalom, hallik a zokogása.

Ha majd egyszer hűtlen babám összetalálkozunk,
Úgy megyünk el mi egymás mellett még csak nem is szólunk.
Te mész jobbra hűtlen babám, én meg megyek balra,
Sárba taposom a fényképedet nem veszek el soha.

276.

Valami kis szerelem

Valami kis szerelem kellene végre nekem,
Félig legyen komoly, félig legyen mosolygó bár.
Valami könnyű dolog, valami rám mosolyog.
Kivel boldog vagyok, akit ha elhagyok nem fáj.
Kis randevú Budán, egy délután, kinn ahol a madár se jár.
Csak ülni kéz a kézben, szembenézve, nem is kell beszélni már.
Valami kis szerelem, kellene végre nekem...

Valakivel ide-oda járni higgye el, hogy finomabb mint bármi.
Úgy tavasz felé, április felé,
Nem tudja az ember, hogy mi bújt belé,
Amikor már napfényes a város,
Csak úgy szép az élet, hogyha páros.
Hogyha jó a nyár, szívünk szívre vár, álmodni kezdünk már.
Valami kis szerelem, kellene végre nekem...

277.

Holdvilágos éjszakán

Holdvilágos éjszakán miről álmodik a lány,
Hogy jön egy királyfi tán hófehér paripán.
Ez az álom oly mesés, ámde jó az ébredés,
A királyfi oly kevés, az, hogy jön ébredés.

És mégis, míg sűrű fellegek úsznak az ég peremén,
Míg őket nézni lehet, örökéletű lesz a remény.
Holdvilágos éjszakán, miről álmodik a lány,
Hogy jön egy királyfi tán, hófehér paripán.

278.

Tizennégy és fél esztendő

Tizennégy és fél esztendő lehettem talán,
Budapestre nagynénémhez küldött az anyám.
A sok ház közt eltévedtem, nagynénémhez nem mehettem
Egyszerre csak élém állt egy tekintetes úr.

Jaj de csoda jó ember volt édes Istenem,
Olyan szépen, gyönyörűen kurizált nekem.
Egy kicsikét elhódított, őnagyságának szólított,
S fiakkerbe ültetett a tekintetes úr.

De sok utcát befutottunk, végre megálltunk,
Mindenki csak miránk bámult mikor kiszálltunk.
Egy kicsikét balra tértünk, egy nagy vendéglőhöz értünk
Ajtót nyitott előttem a tekintetes úr.

Pici paplan, meleg szoba, kettecskén valánk,
Pincér tálcán hozta be a finom vacsorát.
Karfiol és szarvasgomba, most is itt van a gyomromba,
Egyszerre csak pezsgőt hoz a tekintetes úr.

Reggel, mikor felébredtem úgy fáj a fejem,
Azt sem tudtam, hogy az éjjel mi történt velem.

És amikor körülnéztem a szobában magam leltem,
Elpárolgott, nem volt ott a tekintetes úr.

Kilenc hónap hamar eltelt, újra jött a nyár,
Ablakomba betévedt egy csúf gólyamadár.
De hiába hessegettem, még csak el sem kergethettem,
A csőrében ott volt egy kis tekintetes úr.

279.

Volt egyszer egy tévedésem

Volt egyszer egy tévedésem, megfizettem érte,
Azt hittem a szerelmünknek nem lesz soha vége.
Tavaszt hazudtad a télből
S a vakító napsütéstől nem láttam az erdőt.
Van az úgy, hogy a sok fától nem látni az erdőt.

Volt egyszer egy nagy bánatom, túl vagyok már rajta,
Szerencsére nem vagyok oly búslakodó fajta.
Beismerem nem ment könnyen,
A sok elhullajtott könnyem nem bántam meg mégsem.
Te voltál az életemben legszebb tévedésem.

280.

Kopognak az esőcseppek künn az ablakon

Kopognak az esőcseppek künn az ablakon,
Mint a szívem dobogását csendben hallgatom.
Fenn síró fellegek, lenn szálló levelek,
Valakinek vigyétek el üzenetemet, még ma ha lehet.

Esküvő lesz, néked húzza holnap a cigány,
Egyedül csak én nem leszek boldog és vidám.
Csak szó az esküvés, csak bús menekülés,
Emlékedre tudom nem jön vigasz, feledés, nem jön enyhülés.
Úgy fáj az esküvés a bús menekülés,
Messze leszek, de hiába a szívem csak tiéd, örökké tiéd.

281.

Azt hittem, hogy minden könnyem

Azt hittem, hogy minden könnyem elsírtam már érted.
Elsírt könnyek, mint a holtak vissza sosem térnek.
Ezüst színű kacagásod, szemed kékje ködbe veszett régen,
Mint mikor a vándordarvak elvesznek a szürke messzeségben.

Ha majd elhagy kit szeretted, s elhagyott az élet,
Lelked tükre, ifjúságod, minden semmivé lett,
Úgy maradsz, mint a szedett fa amikor az őszi szelek jönnek,
És a nagy-nagy árvaságban nem kísér el senki csak a könnyek.

282.

Tele van a csipkebokor virággal

Tele van a csipkebokor virággal,
Tele van a szívem sok sok csalódással,
Mire az a csipkebokor elszárad
Meghalok én kedves rózsám utánad.

Házunk előtt van egy kerek halastó,
Abban fürdik három fekete holló.
Három fekete hollónak van párja,
Csak én vagyok elhagyatott bús árva.

283.

Egy valakit megcsókolni

Egy valakit megcsókolni, de jó dolog volna,
Azt a csókot visszakapni még jobb dolog volna
Valakinek megüzenem nagy titokba',
A kíváncsi szomszédasszony meg ne tudja,
Ha a szívét nekem adná, legjobb dolog volna.

Szeretnék csak egy napra is gerlemadár lenni,
Egy szép asszony szobájába este berepülni.
A vállára szállanék, ott megpihennék,
Az ajkára édes csókot, százat adnék,
S ha szívesen tartóztatna, sejt, nála maradnék.

284.

Megugrattak Hortobágyon

Megugrattak Hortobágyon a karámból egy csikót,
Ellopták a szeretőmet, azt sem tudom, hogy ki volt.
Én Istenem a csikómat, szeretőmet ellopták,
De a búmat, bánatomat mindörökre itthagyták.
Megugrattak Hortobágyon a karámból egy csikót.

Kanyarintok magamnak még valahonnan egy csikót,
Lehet szebb is, fényesebb is mint amilyen amaz volt.
De, hogyha én hét országot, hét vármegyét bejárnék,
Szebb szeretőt, hübb szeretőt náladnál nem találnék.
Kanyarintok magamnak még valahonnan egy csikót.

285.

Keresztúri nagy vásárból

Keresztúri nagy vásárból vásárfiát hoztam,
Hej leányok kinek adjam, melyik szeret jobban.
Tiszta tükrös kis piros szív, ki ad csókot érte,
Nem adom én ajándékba, csupán csak cserébe.

Ezt a tükrös piros szívet hej de sokan kérték,
Engem szeret most minden lány, ez bennem az érték.
Ezt a tükrös piros szívet nem adom én másnak,
Csak annak ki mindig szeret, az édesanyámnak.

286.

Mandulafa, mandulafa

Mandulafa, mandulafa, de kevés a virág rajta,
Sárgul, hervad a levele, hervadozom én is vele,
Hervadozom árván vele.

Kiszáradt a mandulafám, vágasd ki hát barna babám,
Szép simára gyalultasd meg, koporsómat csináltasd meg,
Koporsómat csináltasd meg.

287.

Tele van a szemed könnyel

Tele van a szemed könnyel, ha a nevem hallod,
De a szívem zokogását soha meg se hallod.
Nevetésed hazug hangját én egyedül érzem,
Belehalsz a vágyódásba mégsem üzensz értem.

Nem akarok tudni rólad, mindent elfelejtek,
Amióta nem látlak már könnyet nem is ejtek.
Könnyek nélkül álmodom át minden éjszakámat,
De minden hajnalhasadáskor meghalok utánad.

288.

Pusztán születtem

Pusztán születtem én a pusztán lakom,
Nincs födeles, kéményes hajlékom.
De van cserényem és van jó paripám,
Csikós vagyok az alföldi rónán.

Szórén szoktam megülni a lovat
Ha ide, vagy oda utam akadt.
Nem szükséges a nyereg a hátán,
Csikós vagyok az alföldi rónán.

Gyoles a gatyám, patyolat az ingem,
Nem vettem én, rózsám varrta ingyen.
Hej, maholnap az én piros rózsám
Csikósné lesz az alföldi rónán.

289.

Ereszkezik le a felhő

Ereszkezik le a felhő, hull a fára őszi eső.
Hull a fának a levele, mégis szól a fülemüle,
Mégis szól a fülemüle.

Az óra jó későre jár, barna kislány alszol-e már?
Hallod-e a fülemülét, fülemüle bús énekét,
Fülemüle bús énekét?

Záporosó csak úgy szalad, fülemüle csak dalolgat.
Aki bús dalát hallgatja megesik a szíve rajta,
Megesik a szíve rajta.

Barna kislány ha nem alszol hallgasd mit e madár dalol.
E madár az én szerelmem, az én elsóhajtott lelkem,
Az én elsóhajtott lelkem.

290.

Fa leszek, ha fának vagy virága

Fa leszek, ha fának vagy virága,
Ha harmat vagy én virág leszek,
Harmat leszek, ha te napsugár vagy,
Csakhogy lényink egyesüljenek.

Ha leányka te vagy a menyország
Akkor én csillaggá változom,
Ha leányka te vagy a pokol, hogy
Egyesüljünk én elkárhozom.

291.

Kis lak áll

Kis lak áll a Nagy-Duna mentében,
Oh mi drága e lakocska nékem,
Könnyben úszik két szemem pillája
Valahányszor emlékszem reája.

Bár maradtam volna benne végig,
De az embert vágyai vezérlik,
Vágyaimnak sólyom szárnya támadt
S odahagytam őslakom s anyámat.

Kínok égtek a szülőkebelben,
Hogy búcsúmnak csókját ráleheltem,
Kínja lángi el nem aluvának
Jéggöngyétől szeme harmatának.

Mint ölelt át reszkető karával,
Mint marasztalt esdeklő szavával,
Oh, ha akkor látok e világba
Nem marasztalt volna tán hiába.

Szép reményünk hajnalcsillagánál
A jövő tündéerkert gyanánt áll,
Csak midőn a tömkelegbe lépünk
Venni észre gyászos tévedésünk.

Engem is, hogy csillogó reményem
Bíztatott csak – minek elbeszélmem,
Amióta járom a világot
Bolygó lábam száz tövisre hágott.

Szép hazámba ismerősök mennek
Jó anyámnak tőlük mit üzenjek?
Szóljatok be földiek ha léssen
Utazástok háza közelében.

Mondjátok, hogy könnyeit ne öntse,
Mert fiának kedvez a szerencse.
Ah, ha tudná mily nyomorban élek
Megrepedne szíve a szegénynek.

292.

Nem ver meg engem az Isten

Nem ver meg engem az Isten, hogy szeretőt mást kerestem.
Te hagytál el nem én téged, délibáb volt a hűséged.

Iskolába nem jártattak, olvasni nem tanítottak.
De szemedből kiolvasom, hogy szívedben bánat vagyok.

Mért búsulsz, tán megbántad már, hogy engemet megbántottál.
Sose búsulj úgyis késő, ami elmúlt vissza nem jő.

Találtam már mást magamnak, találj te is mást magadnak.
Éljed világotat véle, áldjon meg az Isten véle.

293.

Vörös bort ittam az este

Vörös bort ittam az este angyalom ragyogós csillagom.
Most is részeg vagyok tőle angyalom ragyogós csillagom.
A lábamon alig-alig állok, mégis szeretnek a lányok,
Angyalom ragyogós csillagom.

Elment a szeretőm Pestre angyalom ragyogós csillagom,
Lévelhordó lett belőle angyalom ragyogós csillagom.
Másnak hordja az újságot, nékem a szomorúságot
Angyalom ragyogós csillagom.

294.

Egy asszonynak kurizálok

Egy asszonynak kurizálok, kurizálok, kurizálok,
A lányoknak fittyet hányok, fittyet hányok, fittyet hányok.
Ajajajaj a szívem, meg ne tudja senki sem,
Hogy én ezt a barna kislányt szeretem,
Csak a cigány egyedül aki nékem hegedül
Csak az tudja egyedül.

295.

Fekete szárú cseresznye

Fekete szárú cseresznye, rabod lettem szép menyecske.
Ne bánj vélem mint raboddal, hanem úgy mint galamboddal.
Akkor gyere mikor mondom, rámás csizmád ne kopogjon,
Réz sarkantyúd ne peregjen, hogy az anyám föl ne keljen.
Akkor gyere mikor hívlak, mikor a virágok nyílnak,
Mikor csendes lesz az utca, hogy az anyám meg ne tudja.

296.

Eltörött a kerekem

Eltörött a kerekem, felborult a szekerem,
Itt hagyott a szeretőm is.
Elvesztettem a pipám, lesántult a paripám,
Beborult a magas ég is.
Bánatomban a kocsmába behajtok,
A kocsmában egy-két litert lehajtok, mert
Eltörött a kerekem, felborult a szekerem,
Itt hagyott a szeretőm is.

Rendbe jött a kerekem, szalad már a szekerem,
Vissza jött a szeretóm is.
Előkerült a pipám, meggyógyult a paripám,
Kiderült a magas ég is. Hát
Örömben a kocsmába behajtok,
A kocsmában öt-hat litert lehajtok, mert
Rendbe jött a kerekem, szalad már a szekerem,
Visszajött a szeretóm is.

297.

Ki tudja merre, merre visz a végzet

Ki tudja merre, merre visz a végzet,
Göröngyös úton, sötét éjjelen.
Vezesd még egyszer győzelemre néped
Csaba királyfi csillag ösvényen.
Maroknyi székely porlik mint a szikla,
Népek harcának zajló tengerén
Fejét az ár jaj százszor elborítja
Ne hagyd elveszni Erdélyt Istenünk.

Ameddig élünk magyarajkú népek,
Megtörni lelkünk nem lehet soha
Bárhol is élünk, a föld bármely pontján,
Legyen a sorsunk jó, vagy mostoha.
Kegyetlen múltunk, évezredes balsors,
Tatár s török dúlt, labanc rabigált,
Jussunk e honban, magyar székely földön
Szabad hazában élni boldogan.

298.

Marosmenti fenyves erdők aljába

Marosmenti fenyves erdők aljába
Oda van a kicsi tanyám csinálva.
Jöjj el hozzám édes rózsám, nézd meg az én kicsi tanyám,
A marosmenti fenyves erdők aljába.

Százados úr búcsúzik a századtól,
Előveszi harci sípját s belefúj.
Oly szépen szól harci sípja, a századját visszahívja,
A marosmenti fenyves erdők aljába.

Öreg baka búcsúzik a századtól,
Előveszi szerelvényét s elindul.
Isten véled édes pajtás, látjuk-e még viszont egymást,
A marosmenti fenyves erdők aljába.

299.

Darumadár fenn az égen

Darumadár fenn az égen hazafelé szálldogál,
Vándorbottal a kezében cigánylegény meg-megáll.
Repülj madár ha lehet, vidd el ezt a levelet,
Mond meg az én galambomnak
Ne sirasson, feledjen el engemet.
Ha még egyszer utoljára veled együtt lehetnék,
Violaszín nyoszolyádban oldaladhoz simulnék.
Szívemet a szívedre, gyenge legény létemre
Lehajtanám bús fejemet
Fehér hattyú, hattyú fehér kebledre.

300.

Deres már a határ

Deres már a határ, őszi a vén betyár,
Rá se néz már sohasem a fehérség.
Nem is vár több nyarat, semmije sem maradt,
Egyetlen egy hű társa a szegénység.
Más se kell az egész világból,
Csak a pipa, meg egy pohár bor.
Deres már a határ, őszi a vén betyár,
Rá se néz már sohasem a fehérség.

Deres már a határ, se bánd vén betyár,
Akad még az őszi erdőn virágszál.
Bár a nyár elszalad, egy szív tiéd marad,
Kivirulna, hogyha reá találnál.
Van az úgy, hogy egy szál virágtól
Tavasz lesz az egész világból.
Deres már a határ, se bánd vén betyár,
Nyílik még az őszi erdőn virágszál.

301.

Dalolgotok úgy, mint régen

Dalolgotok úgy, mint régen, mintha boldog lennék,
Pedig az én boldogságom csak egy fájó emlék.
Annak régen vége,
Szerettem egy barna asszonyt, nem tudom, hogy él-e.
Dalolgotva mindenkivel végképp elhittem,
Azt a hűtlen barna asszonyt régen elfeledtem.
De hiába minden,
Annak, aki maga él csak boldogsága nincsen.

302.

Messze van a kicsi falum

Messze van a kicsi falum, de a tornya mégis idelátszik.
Kicsi falum utcájában az akácfa éppen most virágzik.
De szeretnék hazamenni, akácfaék közt megpihelve járni,
És azután úgy mint régen minden este valakire várni.

De szeretném minden este utcátokat százszor végigjárni,
Ablakodba minden este egy-egy csokor virágot letenni,
Könnyeimmel megöntözném, megcsókolnék minden szál virágot,
És azután úgy mint régen veled együtt járni a világot.

303.

Egy cica, két cica

Egy cica, két cica, száz cica haj,
Mefogta az icipici egeret.
Kis Teca, nagy Teca, Katica haj,
Nem szeret mást, csak egyedül engemet.

Jaj, de szép kis állat a cica, a cica,
Hej, de még szebb lány a Katica, Katica.
Egy cica, két cica, száz cica haj,
Mefogta az icipici egeret.

304.

Kilencet ütött az óra

Kilencet ütött az óra este van,
Hazamennék, jaj de nagyon sötét van.
Gyere babám gyűjtsál gyertyát
Mutasd meg az ország útját merre van.

Bele néztem ragyogó két szemedbe,
Azt gondoltam a menyország van benne,
Az a két szem másnak ragyog,
Én meg a bolondja vagyok örökre.

305.

Cserfa erdő újra zöldül

Cserfa erdő újra zöldül,
Új tavasz kél madár dalol a lombon.
Új virág van koszorúba,
Jöjj ki még a gyalogútra galambom,
Búcsúzzunk el, hisz szívedben
Új csillagok integetnek, benne új vágyak lángolnak,
Érzem napom lemenőben,
S kinn nyugszom a temetőben maholnap.

Ne nézz vissza a múlt nyárra,
Búlakattal van bezárva az ablak.
A párkányát moha fődte,
Mit tagadjam, hogy mögötte siratlak.
Mert a lány mind valamennyi,
Könnyen tudja elfeledni illatos tavalyi álmát,
Azt a hervadt sárga rózsát,
Mely nem illik tehozzád mért sajnálnád.

306.

Még azt mondják azok a vén asszonyok

Még azt mondják azok a vén asszonyok
Minek iszom ha mindig részeg vagyok.
Lopok annyit a sötét éjszakában
Jó bort iszom, megélek a világban.

Jó bort iszom én diófával tüzelek,
Más falusi kislányokat szeretek.
Más falusi tud igazán szeretni,
Nem oly csalfa mint az idevalósi.

307.

Kis angyalom ablakára

Kis angyalom ablakára rászállott a páva,
Rászállott a rászállott a rozsmaring virága.
Gyerünk hát legények hajtsuk el a pávát,
Ne törje le, ne törje le a rozsmaring virágát.

Tegnap este a feleségem nem találtam otthon,
Bánatomban mulatoztam a kiskocsmában a sarkon.
Húzzátok cigányok estétől reggelig,
Sörtől bortól a széplány csóktól bánatom elmúlik.

308.

Csak a szépre emlékezem

Csak a szépre emlékezem, az első boldog nyárra,
Két csillag a két szemeden fénylette az éjszakába'.
A vén szigetre eljött a nyár, de minket együtt már nem talál.
A barna bőrű fák ölén úgy lesem lépteid én.
Rád gondolok amikor az orgona virágzik nyár elején.

Amikor a rózsafákon száz napsugár játszik rád gondolok én.
Szerettél-e nem kérdezem, ezt elárulta csókod,
Amelynek lángja még a számon ég.
Sohasem vettem észre azt, hogy más szemébe néztél.
Csak a szépre emlékezem, amíg élek én.

309.

Nem látlak én téged többé

Nem látlak én téged többé soha soha sem,
Te sem látod, hogy érted könnyes a szemem.
Könnyemet hiába ontom, nevedet hiába mondom
Harcok mezején, valahol tetőled távol
Ahol majd senki sem gyászol, ott halok meg én.

Nem lesz egy tenyérnyi föld sem pusztá síromon,
Elesett katonák teste lesz a vánkosom,
Ahová le fognak tenni, síromra nem borul senki,
Senki aki él, tavasz sem fakaszt rám zöldet,
Elhordja rólam a földet messze majd a szél.

Szeretnék ott lenni nálad még egy éjjelen,
Öledbe hajtánám lágyan búsuló fejem,
Szeretnék még egyszer élni, csókotat csókkal cserélni
Még egy éjszakán, azután akármi érhet,
Boldogan halok meg érted édesem, hazám.

310.

Valamikor úgy szeretted

Valamikor úgy szeretted, ablakodba gyertyát tettél estére.
Gyertyád fénye csillag volt a sötétbe'.
De hiába járok most a pusztába,
Ablakod sem fénylik messze, a kis kapud minden este bezárva.
Jegenyék közt járok búsan, jegenyék közt visz az utam hazáig.
Őszi ködben a két szemem átázik.
Úgy susog itt minden levél a szélbe',
Mintha minden könnyes szemről, egy régi nagy szerelemről
beszélne.

311.

Ha meguntál kis angyalom szeretni

Ha meguntál kis angyalom szeretni,
Szabad néked más szeretőt tartani.
Adjon az ég szebbet, jobbat nálamnál,
Nékem pedig csak olyat mint te voltál.

Az éjszaka nem aludtam egy morzsát,
Hallgattam a kis angyalom panaszát.
Éjfél tájban kitárom a jobb karom,
Bal karommal ölelem a galambom.

312.

Kiballagok a vasúthoz

Kiballagok a vasúthoz találkozni véled,
Viszek kéklő nefelejcsset, gyöngyvirágot néked.
Jól tudom, hogy elvárhatlak örökkön örökké,
Az a vonat nem érkezik soha soha többé.

Elballagok a vasúttól, nincs ott mit keresnem,
Megértettem, hogy nem szabad ily nagyon szeretnem.
De a szegény megvert szívem mégis kitart végig,
Kinn maradok az utolsó vonat érkezésig.

313.

Jaj de réges régen volt

Jaj de réges régen volt, de soká lesz,
Hogy énnékem göndör hajú babám lesz. (2x)
Göndör a haja, karcsú a dereka,
Megölelném, de ő azt nem akarja.

Befonyom az ustoromat nyolc ágra
Rávágok a kispej lovam hátára. (2x)
Fújja a szél lefelé, lefelé, de lefelé,
Kis angyalom de hiába szeretted'.

314.

Már én többet

Már én többet, már én többet csendőr káplár nem leszek.
Kalapomba, kalapomba kakastollat nem teszek.
Mert a kakas kukorékol hajnalba,
Ki ki kukorékolja, hogy hol jártál az éjszaka.

Jaj de magas, jaj de magas ez a vendégfogadó,
Van-e benne, van-e benne jó vörösbor eladó.
Ha nincs benne jó vörösbor eladó
Düljön össze ez a vendégfogadó.

315.

Nem jó, nem jó minden este

Nem jó, nem jó minden este a kapuba kiállni,
Nem jó, nem jó minden este a lányokkal cicázni,
Én is addig, addig, addig játszadoztam, cicáztam,
Egyet megszerettem, annak rabja lettem magamra nem vigyáztam.

Erdő, mező, kiskert, berek megtermi a virágát.
Páros élet is megtermi a legszebbik virágát.
Csókolj te is egyetlenem, aranyos szép kedvesem
Ej haj rabságomat, sej haj rabságomat könnyű szívvel viselem.

316.

Jaj de sáros galambom az utcátok

Jaj de sáros galambom az utcátok,
De azért én oda mindig eljárok.
Vékony, karcsú derekát ha ölelem
Minden búmat, bánatomat feledem.

Nem sáros már galambom az utcátok,
Azért oda soha többé nem járok.
Találok én szeretőt más utcába',
Rá se nézek ilyen hűtlen csalfára.

317.

Selyem kendő, selyem kötény

Selyem kendő, selyem kötény, selyem szoknya,
Nem vagyok én ilyesmihez hozzászokva.
Nem vagyok én bíró lánya, nincs is módom,
Csak így élek, csak így járok szegény módon.

Szóvá tett engem a világ szegény árvát,
Én őrzöm a falu legszebb libanyáját.
Száz a libám, tizenhárom a gúnárom,
A tilosat csak egyedül magam járom.

318.

Kendő, kendő csipkés szélű

Kendő, kendő csipkés szélű drága kicsi kendő,
Mond meg nékem, súgd meg nékem mit hoz a jövőendő.
Enyém lesz-e a te gazdád, oh ha te azt megmondhatnád,
Kendő, kendő csipkés szélű drága kicsi kendő.

Fehér selyem, csipkés szélű drága kicsi kendő,
Te maradtál csak meg nékem mióta elment ő.
Mennyi édes tündérálom, hová lett a boldogságom,
Fehér selyem, csipkés szélű drága kicsi kendő.

319.

Rámás csizmát visel a babám

Rámás csizmát visel a babám, szeret is az engem igazán. (2x)
Rámás csizma hadd szakadjon el, csak a babám sose hagyjon el.
Rámás csizmát visel a babám, szeret is az engem igazán.

Nagy a világ de van közepe az én rózsám fekete szeme. (2x)
Ez a világ semmire se jó ha nincs benne énnekem való.
Nagy a világ de van közepe az én rózsám fekete szeme.

320.

Messze mentél

Messze mentél, nagyon messze talán sosem látlak.
Félek, hogy majd vége lesz a szép szerelmes nyárnak.
Féltelek a szélről, égő napsugártól,
Féltem a te szerelmedet az elhervadástól.

Azt mondják, hogy nem jössz vissza hiába is várlak,
A szerelmed és hűséged külön úton járnak
Ég a lelkem érzem, szemem ki van sírva,
Beteg szívem a szenvedést nem sokáig bírja.

321.

Két hold földje

Két hold földje, de két hold földje
Van az én édes kedves anyámnak (2x)

Megmondtam az anyámnak,
Tartsa meg a két hold földjét magának.
Két hold földje, de két hold földje
Van az én édes kedves anyámnak.

Két szép szeme, de csillag szeme
Van az én édes kedves babámnak (2x)
Megmondtam az anyjának,
Hogy a lányát nekem adja ne másnak.
Két szép szeme, de csillag szeme
Van az én édes kedves babámnak.

322.

Nem születél te sem, mint én

Nem születél te sem, mint én
Gyémántköves cifra palotában.
Ott ringatott édesanyád
Egy magányos kis falusi házban.
Mégis milyen büszke lettél,
Mintha selymek közt születél volna,
Mintha néked az egész világ
Lábad elé csak virágot szórna.

Jól tudod, hogy tövis nélkül
Nem terem meg az illatos rózsa.
Minden édes szerelemnek
Bánat és könny az adója.
Dobd félre a büszkeséged,
Szeresd azt ki majd meghal utánad,
Akinek a rózsafáján
Nem terem más csak tövis és bánat.

323.

A virágnak megtiltani nem lehet

A virágnak megtiltani nem lehet,
Hogy ne nyílják ha jó a szép kikelet.
Kikelet a lány, virág a szerelem,
Kikeletre virítani kénytelen.

Kedves babám megláttalak, szeretlek
Szeretője lettem én szép lelkednek.
Szép lelkednek, mely mosolyog szelíden,
Szemeidnek bűvös-bájos tükrében.

Titkos érzés keletkezik szívemben,
Mást szeretsz-e gyöngyvirágom, vagy engem.
Egymást úzi bennem e két gondolat,
Mint ősszel a felhő a napsugarat.

Jaj ha tudnám, hogy másnak vár csókjára
Tündér orcád tejben úszó rózsája.
Bujdosója lennék a nagy világnak,
Vagy odaadnám magamat a halálnak.

Ragyogj reám boldogságom csillaga,
Hogy ne legyen életem bús éjszaka.
Szeress engem szívem gyöngye ha lehet,
Hogy az Isten áldja meg a lelkedet.

324.

Cserebogár, sárga cserebogár

Cserebogár, sárga cserebogár,
Nem kérdem én tőled mikor lesz nyár.
Azt sem kérdem sokáig élek-e
Csak azt mond meg rózsámé lesz-e.
Nem kérdem én tőled te kis madár

Derül-e még életemre több nyár.
Úgyis hév nyár emészti lelkemet
Amióta rózsám bírja szívemet.

325.

Esik eső hegyen völgyön

Esik eső hegyen völgyön én meg járok messze földön,
Nincs kenyerem aki szegje, poharamba aki töltsön.
Kifordítom a subámat, belül marad a búbánat.
Hütlén kedves kis galambom meghalok én teutánad.

Hogyha újra megtalálom, a szívembe ide zárom,
Nem hagyom el soha többé, semmi kincsért a világon.
Virág lesz az ablakában, fehér szegfű, piros mályva,
Hallgasd meg a sóhajtásom, gyere vissza édes párom.

326.

Halljátok cigányok

Halljátok cigányok! Valahogy ma oly jó kedvem van.
Nótámat játsszátok, mert abban a szívem lelkem van.
Öröm, vagy bánat ér, ide jön az ember mindig hozzátok.
A jókedv sokat ér, s tetézni ti oly jól tudjátok.

Prímás! Mi tagadás tele van a szívem nótával.
Lelkembe bele láss, gyere ide most a bandával.
Húzzátok, húzzátok, szívetekből ahogyan csak tudjátok!
Cigányok, barátok, de csuda jó kedvet csináltok.

327.

Szomorú a nyárfaerdő

Szomorú a nyárfaerdő, fodrával a futó felhő bevonta.
Messze elment a kedvesem, siratgatom keservesen naponta.
Köd lepte be a nagy Szamost,
Itt minálunk nem járja már a nóta,
Azt susogja minden nyárfa,
Hogy minálunk minden árva azóta.

Ugye babám visszajössz még, csillagos lesz újra az ég felettem.
Összefonva újra kezünk, ugye megint ölelkezünk mi ketten.
Elfeledjük ugye könnyen,
Elfeledjük ugye könnyen bánatunk.
Elringatva csókkal téged,
Bűvös-bájos szép meséket álmodunk.

328.

Kár valakit visszahívni

Kár valakit visszahívni hazug szóval,
Amikor már minden emlék fájó sóhaj.
A világban mosolyogva vígan járunk,
Ne tudják, hogy siratjuk a boldogságunk.

Hull a levél hideg ősszel, hideg földre,
Ha szívünkben meghalt a hit mindörökre
Minek százszor esküdzöni, könnyet sírni,
Kár valakit hazug szóval visszahívni.

329.

Megállok a keresztútnál

Megállok a keresztútnál,
Ahol nyáron annyi fehér virág van,

Visszahív a szívem oda,
Mindhiába járok künn a világban.
Vándordarvak búcsúznak fenn, dér csillog a levelen,
Dérütötte avar között parányi kis lábad nyomát keresem.

Megállok a keresztútnál,
Itt borult rám a gyönyörű alkonyat,
Mikor ajkad legelőször
Visszaadta az én forró csókomat.
Itt simultál a szívemre, mosolyogva remegve,
Itt búcsúztál el éntőlem, hazug szóval, csalfa csókkal örökre.

330.

Nem jön levél

Nem jön levél hiába várom, minden reményem elhagyott.
Mint dérütötte őszi fákön a sárga lomb elhervadott.
A kertet járom elmerengve, zörgő haraszt halkán beszél,
S a gyászoló fák néma csendje suttogva szól nem jön levél.
Bohó szívem s ti száraz ágak nem értitek mit súg a szél,
Hiába vágj, hiába bánat, nem jön levél, nem jön levél.

331.

Nem tudom, hogy szeretem-e

Nem tudom, hogy szeretem-e, csak valamit érzek,
Valamit a szívem körül, ha szemébe nézek.
Megremeg a lelkem tőle,
Jaj de nagyon sápadt lesz az arcom,
Úgy érzem, ha mást szeretne meg kellene hálnom.

Akármit is tehet vélem, gyenge vagyok, gyáva,
Lesz-e még a szerelmének hajnalhasadása.
Bárhonl vagyok, lépten nyomon,
Éjjel-nappal mindig csak őt látom,
Nem tudom, hogy szeretem-e, mégis hozzá vágynom.

332.

Én is hittem egyszer

Én is hittem egyszer orgonákat nyitó május éjszakába'.
Csillagfényes estén, csókra váró számmal boldogságra vágyva.
Engem sírig kísér, nálad már a vágyak régen megfakultak.
Az én nagy szerelmem veled együtt édes át adom a múltnak.

Teutánad most már olyan mindegy nékem kit hoz majd a holnap.
Olyan mindegy annak akitől már minden álmot elraboltak.
Csak a sóhajtásom fogja néked talán egyszer hírül vinni,
Amióta nem vagy nem tudok a május éjszakáknak hinni.

333.

Hiába süt a világra

Hiába süt a világra melengető nap sugára,
Mégis hervad minden ősszel erdők, mezők vadvirága.
Hiába ígér az élet tarka színű szép meséket,
Árva lelked arra ébred, mindent megcsalt ez az élet,
Bolondos szép, hazug élet.

Mégsem járunk szomorkodva, nem gondolunk panasz szóra,
Hogy pár rövid boldog óra, csak az válhatott valóra.
Falu népe szépen sorba, megindul a harangszóra,
Sírdogál egy régi nóta, s tarka színű őszirózsa,
Hulldogál a koporsódra.

334.

Hívlak akkor is ha nem jössz

Hívlak akkor is. ha nem jössz, ha nem jössz is várlak.
Kereslek, ha bizonyos, hogy meg nem is talállak.
Szeretem a szép szemedet, arcod mosolygását,
Amikor én rád gondolok már az is imádság.

Szeretem a ruhácskádát, hisz te magad varrtad,
Szeretem a rózsás pici piros csókos ajkad.
Szeretem a széles utcát melyen hozzád járok,
Szeretem én körülötted az egész világot.

335.

Haragszik a pusztabíró

Haragszik a pusztabíró becsületesem bántja,
Mért járok az udvarába a szememre hányja,
Nem járok én csikót lopni Isten, ember látja,
Miért is van a bírónak kökény szemű lánya.

Jaj Istenem mi lesz vélem, mit kellene tennem,
Kimondta a pusztabíró vasra veret engem.
Hogyha tud, hát verjen vasra, a betyár nemjóját,
Saját lován lopom el a kökény szemű lányát.

336.

Keressük a boldogságot

Keressük a boldogságot, bölcsőtől a sírig,
Lombhullásos hűvös ősztől nyíló gólyahírig.
Fehér télben, fénylő nyárban, amerre csak járunk,
Azt reméljük fájó szívvel, sosem múló örök hittel,
Hogy majd rátalálunk.

Százszor mentünk el mellette, mégsem vettük észre,
Mért kerestünk boldogságot, csak csillogó fénybe? .
Néha talán egy vadvirág különb, mint a rózsá,
Ha letépjük azt a szálat, a szenvedés, a sok bánat,
Messze került volna.

337.

Vallomásra küldöm

Vallomásra küldöm a szívemet néked,
Hangtalan szavakkal mesél szép meséket.
Lehunyt két szemedre én hozok majd álmot,
Olyan szépet, amit még senki sem látott.
Visszahozom néked ami egyszer elment,
Jégvirágos estén bódult tavasz reggelt.

Vallomásra küldöm ami szép és jó van,
Orgonavirágban, halk muzsikaszóban.
Neked adok mindent ami szép van bennem,
Kezed bársonyára rácsókolom lelkem.
S hogyha szavad sincsen akkor is megérted,
Van az úgy, hogy néha a szívek beszélnek.

338.

Maros vize folyik csendesen

Maros vize folyik csendesen
Borulj a vállamra édesem,
Nem borulok van már nékem szeretőm,
Szüret után lesz az esküvőm.

Mit tagadod rózsám, hogy szeretsz,
Hiszen arról magad sem tehetsz,
Amit szíved érez minnek tagadnád,
Úgyis tudja az egész világ.

Mit tagadod rózsám, hogy szeretsz,
Boldogságunk üdve ez,
Nem lesz annak vége sohasem,
Maros vize folyik csendesen.

339.

Magas a kaszárnya

Magas a kaszárnya, előtte a strázsa,
Strázsa uram az egekre kérem,
Barna kislány a szeretőm nékem, eressen hozzája.

Nem illik a lánynak kaszárnyába járni,
Tudom én azt, de mikor a rózsám
Olyan ritkán jöhet csak el hozzám, nehéz azt megvárni.

Strázsa uram kérem, egy csókkal beérem,
Eressen be csak egy minutára,
Nem lesz abból senkinek se kára, szentül megígérem.

Huszár az én rózsám, piros a sapkája,
Dáma a pej paripája neve,
Fekete a kacskaringós szeme, csókra áll a szája.

340.

Menj csak tovább az utadon

Menj csak tovább az utadon nem vádolkak téged,
Felejtsd el, hogy életemben halvány csillag fénylett,
Tavasz hozott, elvitt az ősz, nem voltam más csak ismerős,
Akit soha nem szeretted, mégis mindig hitegetted,
Sírt a szél is amikor elmentél.

Minden télre új tavasz jön, elszállnak az évek,
Akivel te messze mentél elhagyott már téged,
Azt beszélnek sírni láttak, visszajössz ha visszavárlak,
Délibáb volt minden álmod, elveszett a boldogságod,
Gyere vissza nálam megtalálok.

341.

Ne ábrándozz orgonáról

Ne ábrándozz orgonáról amikor már őszi rózsák nyílnak,
Ne álmodj a tűző nyárról mikor már a téli szelek fújnak.
Holnap is van, nemcsak tegnap, ne hajszold el a szaladó szépet.
Velem próbálj boldog lenni, ha egyszer így hozta ez az élet.

Nincs a földnek olyan útja ahol mindig minden símán menne.
A naptár sem csupa ünnep, akad bizony hétköznapi is benne.
Ne kergesd a délibábot, nem sikerül úgysem utolérned,
Velem tudsz csak boldog lenni, így rendelte kettőnknek az élet.

342.

Nem tudják azt csak mi ketten

Nem tudják azt csak mi ketten ugyebár,
Hogy a szíved örökre az enyém már.
Azt sem kötjük senkinek az orrára,
A szíveink hogy találtak egymásra.
De hogyha a kisbíró kidobolja,
És a násznép ezt a nótát dalolja,
Gyere velem akáclombos falumba,
Odaviszlek két ölelő karomba.

Lagzi után felülünk egy szekérre,
S ráhajtod a kis fejed a zekémre,
Két karomban fog a tested pihenni,
Altatódalt a madár fog dalolni.
Én meg csak úgy juhászskutya módjára
Vigyázok a kicsi babám álmára.
Így érünk el szép csendesen falumba,
Felébredsz a két ölelő karomba'.

343.

Ördög bújt a vonóba

Ördög bújt a vonóba, attól tüzes a nóta,
Járjuk rózsám csoda módra.
Ne sajnáld a topánkát, akárhogy is csinálják,
Lesz majd másik virradóra.
Nincs jobb csárdás, mint a ropogós,
Hipp-hopp járjuk ezt a kopogóst.
Ördög bújt a vonóba, attól tüzes a nóta,
Táncoljunk hát csoda módra.

Galamb szállt a szívemre, itt vergődik pihegve,
Úgy vágyom a szerelemre.
Hogyha jön a vasárnap, várom én a babámat,
Mert csak ő jár az eszembe'.
Édes rózsám add a kezedet,
Hadd táncoljak mindig csak veled.
Galamb szállt a szívemre, itt vergődik pihegve,
Úgy vágyom a szerelemre.

344.

Régen laktam én e házban

Régen laktam én e házban, régen,
Régen elmúlt az én gyermekségem.
E kis háznak hű lakója voltam,
Örömöm telt fákbán, virágokban.

A kert őszi rózsával volt telve,
Én nem tudom, mit szerettem benne,
Fáj a szívem, ha nyílik a rózsa,
Őszi rózsa, fehér őszi rózsa.

Ha még egyszer gyermek tudnék lenni,
Ami elmúlt mindent elfeledni.
Szép gyermekkor jöjj vissza egy szóra,
Őszi rózsa, fehér őszi rózsa.

345.

Régi nóta híres nóta cseng fülembé'

Régi nóta híres nóta cseng fülembé',
Régi cigány, híres cigány hegedülte,
Ahány legény, ahány leány, mind dalolta,
De szép is volt, de jó is volt az a nóta.

Régi nóta, híres nóta elfeledve,
Régi cigány, híres cigány eltemetve,
Nincs ki húzza, nincs ki járja, más a nóta,
A világ is más azóta, más azóta.

346.

Szerelemből sosem elég

Szerelemből sosem elég, mindig csak az kéne,
Úgy szeretem, úgy kívánom, élek, halok érte.
Hogyha párom szerelmesen karjába hív engem
Akkor nálam nincs boldogabb a földkerekségen.

Csak annak szép ez az élet, akinek van párja,
Aki mindig szerelmesen két karjába zárja.
Minden este csókkal alszik, reggel csókkal ébred,
Annak aztán igazán csak boldogság az élet.

347.

Van nekem egy gerlicém

Van nekem egy gerlicém, szépen bűg a hangja,
Hozzá repül minden nap a szomszédék galambja.
Egyszer máshoz röppent el, soha többé nem jött el,
Azóta a galambom turbékolni nem hallom.

Múlt a tavasz, jött a nyár, bús az árva kis madár,
A levél is lehullott, meggyógyulni nem tudott,
Szegény kicsi gerlicém nagy seb volt a kis szívén,
Szól a harang ging-galang, nincsen többé kis galamb.

348.

Piros rózsák, fehér rózsák

Piros rózsák, fehér rózsák súgjátok meg nekem,
Szeret-e még az a kislány, vagy csak játszik vélem,
Súgjátok meg, hogy a szívem titkon miért vérzik,
Sok álmatlan bús éjszakát mért zokogom végig.

Nem vágyom a csókod után adhatod már másnak,
Nem hiszek már soha többé csalfa mosolygásnak.
Bár sohasem hittem volna, nem fájna most semmi,
Nem kacagna, nem mutatna ujjal énrám senki.

Egész falu rajtam kacag, ujjal mutat énrám
Mert akit én úgy szerettem, elrabolták csalfán.
A hegedűt, muzsikaszót rabolták el tőlem,
Azt hallottam más legénnyel mész az esküvődben.

Elmegyek az esküvődre tiszta feketébe',
Megállok én a templomnak egyik szögletébe',
Térdre hullva, leborulva a jó Istent kérem,
Hogy akit én úgy szerettem, adja vissza nekem.

Gyere ki a temetőbe, hogyha kikísérnek,
Ne félj ott a megszólástól, ott már nem beszélnek,
Mert a csendes temetőben nincs bosszú, nincs átok,
Simogasd meg a fejfámat s mindent megbocsájtok.

349.

Nem zavarom életedet

Nem zavarom életedet, az utadból messze megyek,
Elbúcsúzom csendben.
Tőled többé mit is várnék, álomkergetővé válnék,
Sírna csak a lelkem.
Mit ér az a bús szerelem, ami nékem csak gyöttelelem,
Néked pedig rabság.
A te szíved másért dobog, az enyém meg érted zokog,
Remények elhagyták.

Elmegyek, hogy boldog lehess, más karjában kacagj, nevens
Ezt kívánom néked,
Az életed vidám legyen, ne törődj, hogy mi lesz velem,
Nem halok meg érted,
Elaltatom bús szívemet, tagadja, hogy téged szeret,
Álmodjon sok szépet:
Virágos kert közepében, piros rózsza nyílik nékem,
S újra tavasz ébred.

350.

Kit sirat a fecskemadár

Kit sirat a fecskemadár, mért csicsereg olyan árván az ágon.
Engem sirat, engem gyászol, hisz én vagyok a legárvább a világon.
Göndörhajú szép kedvesem hűtlen lett és elrabolták én tőlem,
Sirass, sirass fecskemadár, lehet-e még boldog ember belőlem.
Nagy a világ elbujdosom, hűtlen babám hírt se hallasz felőlem.
Megöl engem a szerelem, ha meghalok fecske legyen belőlem.
Rozmaringos ablakodnál tórd meg babám magányos kis fészketem,
Hogy kérdezzem reggel este mért csalog meg az én árva szívemet.

351.

Te adtad nékem

Te adtad nékem az első álmatlan, bús, szomorú éjjelt,
Te adtad nékem az első csókot,
Amely engem mindörökre úgy éget.
Te vagy, kinek sosem hittem, te vagy kiért sír a lelkem,
Azt hiszem te vagy az első,
Kit igazán tiszta szívből szerettem.

Amikor az őszi szellő elsodorja a sárguló levelet,
Nem halljátok már dobogni
Az én fájó, az én megtört szívemet.
Akkor csendben vigyetek ki, hisz úgysem szeret engem senki,
Majd mikor az őszi szellő
Elsodorja a sárguló levelet.

352.

Elmúltak a szép tavaszi esték

Elmúltak a szép tavaszi esték,
Elmúltak a csókos éjszakák,
Nem lett abból semmi, amit mondott,
Száz csalódást hozott ez a nyár,
Tegyünk hát a szerelmünkre pontot,
Mert a szíve hideg, mint a jég.
Én magával nem lehetek boldog,
Isten véle, áldja meg az ég.

Nem vagyok én már az aki voltam,
Néha néha úgy fáj a szívem,
Életem már sokszor eldaloltam,
S nem segített rajtam senki sem.
Szerelmes voltam egy szép asszonyba,
Szerelmes, de elmegyek tovább,
Nem vagyok én már az aki voltam,

Szép asszonyok szép jó éjszakát.
Maga is csak olyan mint a többi,
Maga is csak mondja, hogy szeret,
Fog még maga énutánam sírni,
De már akkor csendben elmehet.
Mert tudja meg, hogy más szeretek én is,
Tudja meg, hogy másé a szívem.
Én magával nem lehetek boldog,
Felújul egy régi szerelem.

Én még mindig gondolok magára,
Én még mindig szeretem magát,
Elmerengve gondolok a nyárra,
Most is látom fekete haját.
Most is látom két szemét ragyogni,
Újra felém nyújtja a kezét,
Most is látom gúnyosan kacagni,
Mint mikor a szívem tépte szét.

Húzd rá cigány úgyis vége van már,
Csordulásig tele a pohár,
Szép leányok az Isten veletek
Én már innen úgyis elmegyek.
Nem sírok és nem panaszkodom,
Nem segít a könny a bánaton.
Fájó szívvel elmegyek tovább
Csendes kis falum jó éjszakát.

353.

Elküldöm a leveletem

Elküldöm a leveletem messze földről egy kis fehér házba.
Ne sírasson édesanyám, hazamegyek úgyis nemsokára.
Künn áll majd a kis kapuban, érkezésem szüntelenül várja,
Megsókolom mindkét kezét amikor majd vágyón felém tárja.
Álmaimban otthon járok, csalogat a Duna-Tisza tája,

Szomorúan bólintgat az édesanyám öreg akácfája.
Kimegyek a temetőbe, elhagyatott sírok között járok,
Édesanyám horpadt sírján megcsókolok minden vadvirágot.

354.

Nem hiszem, hogy köztünk már

Nem hiszem, hogy köztünk már mindennek vége,
Hogy a csillagunknak elhalványult fénye,
Hogy lefutott volna, vagy felhő takarja,
Én még most is várok egy hívó szavadra, szerelmes szavadra.

Nem lesz könnyű néked tőlem búcsút venni,
Mindazt ami szép volt nehéz elfeledni.
Érzem, hogy megbánnád, százszor visszasírnád,
Én is belehalnék, hogyha nem járhatnék többé már tehozzád.

355.

Ünnepi nótával, száz piros rózsával

Ünnepi nótával, száz piros rózsával
Köszöntlek én neved ünnepén.
Néked húzza most a primás, néked küldöm én,
Szállj dal, szállj, vígan szállj,
Míg a legszebb lányra rá nem találtál.

Jöjj ide, jöjj primás, nóta csak, nem kell más,
Csak az az egy a szép, hogy a szeme kék,
Tudod primás az a régi az a csuda szép.
Húzd csak még, úgy mint rég,
Három napig tartson ez az ünnepség.

356.

Az én bánatom már nagyon csendes bánat

Az én bánatom már nagyon csendes bánat,
Rég nem látnak sírni mikor muzsikálnak.
Vágyaim már régen megpihenni tértek,
Megtanultam hogy kell elfeledni téged
Csak ne járnál vissza álmaimban éjjel,
Csak ősz sose lenne dértől ezüst színű hulló falevéllel.

Tavasza hozott téged, az ősz vitt el messze,
Búcsú kézfogásra jöttél el egy este.
Az arcomra hulló könnyek között néztem,
Mint ha mi sem fájna, olyan könnyen mész el,
Én meg itt maradtam, csak a szívem ment el,
Megkeresni téged síró szellők szárnyán hulló levelekkel.

357.

Azt a boldogságot, amit tőled kaptam

Azt a boldogságot, amit tőled kaptam
Úgy hoztad el nekem, ahogy megálmodtam.
Szép tavasszal jöttél, csókos napsugárral,
Nyíló kis virágok, hófehér virágok első illatával.

Nyár lett a tavaszból virultak a rózsák,
Eljöttek a kedves őszi alkonyórák.
Összeforrt a lelkünk dallal, kacagással,
Te sem lettél volna, én sem lettem volna ilyen boldog mással.

358.

Zöldre festett kapud előtt

Zöldre festett kapud előtt
Hazafelé minden este megállok.

Elnézem a kis kertedben
Most nyílnak a legszebb színű virágok.
Bazsarózsa, liliom, törökszegfű
Mind illatot cserélnek,
Talán mégsem a sok virág,
Kis angyalom te csalogatsz felétek.

Egy szép napon letépted
Nékem adtad a legszebb szál virágot.
Most már nemcsak hazafelé,
Tihozzátok esténként is eljárok.
Ránk ragyog a holdsugár,
Esti szellők szerelemről mesélnek,
Nyiladozó kis virágok,
Köszönöm, hogy a kis szíve enyém lett.

359.

Két gyöngye volt a falunak

Két gyöngye volt a falunak, két virága.
Mind a kettő úgy vágyott a boldogságra.
Az egyiket most viszik az esküvőre,
A másikat szép csendesesen kísérik a temetőbe.

Özvegyasszony a lányodat ne sirassad,
Te meg másik ne örülj, hogy férjhez adtad.
Ki tudja a jobbik sorsot melyik érte,
Melyiknek volt lakodalma, melyiknek a temetése.

360.

Tudod mi a bánat?

Tudod mi a bánat? — Eldalolom néked.
Szeretni valakit, ki nem szeret téged.
Megalázva írni könyörgő levelet,
Szívdobogva várni, s nem jön rá felelet.

Hideg búcsúzásnál egy csókot koldulni
Őt meg mással látni, s utána fordulni.
Kacagni boldogan, hazug lemondással,
S hazamenni sírva, könnyes zokogással.

361.

Híres cigány hegedűjén

Híres cigány hegedűjén régi nótát zokognak a húrok,
Nem is tudom öreg cigány, hogy a szívem nagyharangját húzod.
Szálljon az a régi nóta egy szép asszony csukott ablakára,
Úgyis tudom, ébren alszik,
Visszagondol egy szép régi május éjszakára.

Valamikor ez a lány volt a falu legszebb vadvirága,
Sok szerelmes legényszívet mosolyogva taposott a sárba.
Messze szállt a régi május, öreg lett a cigány és a nóta,
Hej a régi büszke lányról,
Egy szomorú csendes asszony álmodik azóta.

362.

Húzzad cigány

Húzzad cigány, szívet járó hangon szóljon a nótád,
Könnytől ázó, bús, halovány arcom legyen a nótád.
Száras fádnak minden húrja fájdalomtól reszkessen,
Hadd sirassa, hadd zokogja hűtlenné vált kedvesem.
Azt mondják, hogy bűvös-bájos édenkert a szerelem,
Aztán mégis olyan sok bút, bánatvirágot terem.
Rózsa helyett szúró tövis jutott nékem belőle,
S addig vérzi hű szívemet, míg majd elhervad tőle.

363.

Búbánatos annak az élete

Búbánatos annak az élete, kinek nincsen párja,
Mert akkor a kerek nagyvilágot oly egyedül járja.
Kinek nincsen édes szeretője, hogy karjába zárja,
Annak bizony csókok hiányában felkopik az álla.

Tyú de szép annak ez a világ kinek van babája,
Mert az még a beborult eget is tündöklőnek látja.
Nekem hét, vagy nyolc szeretőm is van hogy sosem legyek árva,
De, hogy abból egyet is megcsaljak az nálam ki van zárva.

364.

Sárgadinnye levele

Sárgadinnye levele, kiszáradt a gyökere a nyáron.
Mebánod kislány megbánod, hogyha nem leszel a párom.
Úgy elfelejtelek, soha rád se nézek még csak meg sem ismerlek,
Jöhetsz aztán sírva, könyörögve, ríva rád se hederintek.

365.

Kócos fejed, ha rám hajtod

Kócos fejed, ha rám hajtod
Szeretném a hamvas arcod megcsókolni lágyan,
Legyen ahogy te akarod,
Ha nem szeretsz búcsút mondok elfelejtem vágyam.
Így még soha nem szerettem,
Senki mást az életemben, nincs egy nyugodt percem,
Rajtad kívül nincs más gondom,
Érted iszom, züllök folyton,
Arra kérlek, gyógyítsd meg a lelkem.

Kinyílt a búzavirág,
Színes lett az egész világ, hogy az enyém lettél,
Elszállt már a zord hideg tél,
Köszönöm, hogy mindenkinél boldogabbá tettél,
Eljöhet az ősz, a tavasz,
Ha te mindig enyém maradsz, csak utánad vágyom,
Kerülöm a züllött nótát,
Összetépek minden rózsát,
Te leszel az egyetlen virágom.

366.

Bocsáss meg, hogy írtam

Bocsáss meg, hogy írtam, parancsszóra tettem,
Néha bolond módra parancsol a lelkem.
Ha van szíved hozzá, tagadd meg a múltat,
Azt a sok-sok könnyet, amik érted hulltak.

Minden sora vádol, egy könny van közöttte,
Kacagj egyet rajta, s tépd majd ezt is össze.
Szíved volt a szavam, a lelked a lelkem,
Minden nótaszónál te kacagtál bennem.

Te az életemnek boldogsága voltál,
Életemre mégis csak töviset hoztál,
Búcsú ez a levél, mit is tudjak írni,
Ne tudj e dal mellett kacagni, csak sírni.

367.

Badacsonyi kéknyelút

Badacsonyi kéknyelút, ízes finom jó nedűt ittam este.
Kilenc rajkó hegedült, egy kislány meg beleült az ölembe.
A húr pattant, a csók csattant, a kéknyelű jókedvünket tetézte
Három éjjel, három nap, nékem meg a páromnak megérte.

Megittunk mi minden bort ami Badacsonyan volt a pincébe'.
Nem öntöttük kupába, se porcelán pohárba, sem iccébe.
Csapról nyeltük a jó nedűt, az italtól megszomjaztunk csudára.
Három hétig oltottuk, egymást addig csókoltuk utána.

368.

Baj van, baj van

Baj van, baj van az én szívem körül, csípje meg a kánya.
Attól tartok, hogy szerelmes vagyok egy asszony lányába.
Hányszor nevetett rám titokba', mégsem repült az én karomba'.
Ha a kislány hamis, az vagyok magam is, csípje meg a kánya.

Ejnye kislány mért remeg a kezed, mért piros az arcod?
Most már tudom színarany a szíved, még ha be sem vallod.
Nem kell tagadni a szerelmet, látod én is nagyon szeretlek.
Hiába is nevensz, tudom te is szeretsz, ég a piros arcod.

369.

Csitt csak rózsám hallod

Csitt csak rózsám hallod, micsoda régi nótát hallok,
Sej haj dínomdánom, de csuda csárdást penget az én primásom.
Húzzad primás betyár a kedvem, sarkantyú peng a szoknya lebben.
Perdülj, fordulj karomba párom,
Ezt a csuda csárdást rogyásig járom.

Hopp hát rózsám járjad, perdüljön táncra táncos lábad,
Ég a talpam tudd meg, míg ezt a csárdást járjuk sosem halunk meg.
Húzzad primás betyár a kedvem...

370.

Domboldalon áll egy öreg nyárfa

Domboldalon áll egy öreg nyárfa,
Nyárfa alatt édesanyám háza.
Édesanyám fehér fejkendőbe'
cipót dagaszt fűzfa tekenőbe.

Édesanyám de messzire mentem,
Gyürkés fehér cipót de rég ettem,
A búzában de rég vágtam rendet,
Azt sem tudom látom-e még kendet.

371.

Fodrozik a Tisza vize

Fodrozik a Tisza vize, hogyha a szél fújja,
Haragszik a galambom, hogy mért azt nem is tudja.
Nem baj, haragudjon, majd megbékül,
Már csak úgy szokott az lenni végül,
Nincs is igaz nagy szerelem egy kis harag nélkül.

Sima már a Tisza vize, fürdik a hold benne.
Így szoktam a galambommal békítgetés közbe',
Bármit mond is ez a huncut világ,
Szívem egyedül csak téged imád.
Télben, nyárban, zivatarban csak hű maradj hozzám.

372.

Jó a lány, szép a lány

Jó a lány, szép a lány, csak a legény csapodár valahány.
Erre néz, arra néz, szava édes, ragadós mint a méz.
Nem csoda ha a lány feje megszédül,

És a legény ölébe ül legvégül.
Jó a lány, szép a lány, csak a legény csapodár valahány.
Jó a lány, szép a lány, hej de néha harapós boszorkány.
Oly merész, csókra kész, minden legényt bolondít, megigéz.
Akkor aztán szidja őket rakásra,
Hogy a fején rajta maradt a párta.
Jó a lány, szép a lány, hej de néha harapós boszorkány.

373.

Hegedülnek, szépen muzsikálnak

Hegedülnek, szépen muzsikálnak,
Jó kedve van az egész világnak,
Ugrándoznak, járják a bolondját,
Én nem tudom, nekem csak úgy mondják.

Nem tudok én semmit a világról,
Énmiattam leeshet lábáról,
Csak azt tudom, hogy szeretlek téged,
Fáj a szívem, majd meghalok érted.

374.

Kék a szemed, mint az ég

Kék a szemed, mint az ég, piros ajkad csudaszép galambom.
Cifra fodros a ruhád, a kapuba várok rád galambom.
Ha nem jössz ki, ha nem jössz ki, benn maradsz,
De ha kijössz, hogyha kijössz, csókot kapsz.
Elvesztem az eszemet, s megkérem a kezedet galambom.
Megmaradt az eszem is, enyém lett a kezed is galambom.
Bekötöttem a fejed, menyecske lett belőled galambom.
Zsindelyes, de zsindelyes a mi házunk,
Ring a böleső, sír a gyerek minálunk.
Kék a szemed, mint az ég, ilyen lesz majd mind a hét galambom.

375.

Lent a délibábos Hortobágyon

Lent a délibábos Hortobágyon
Megakadt a szemem egy kis lányon,
Hullámozott a göndör haja a sötétbe'
Mikor belenéztem a szemébe.

El is mentem hozzá, meg is kértem,
Legyen az én drága feleségem.
Boldogságom tudom nála megtalálom,
Lenn a délibábos Hortobágyon.

376.

Mindig mondtam veszedelmes a lány

Mindig mondtam veszedelmes a lány, reszketni kell tőle.
Ha olyan szelíd, mint a kezes bárány tigris lesz belőle.
Isten tudja csak annak az okát,
Ha asszony lesz, kimutatja fogát, nem házasodom meg.

Mindig mondtam veszedelmes a lány nékem egy sem kéne.
Lopva mégis bele-belenézek egy kislány szemébe.
Isten tudja csak annak az okát,
Egyszer csak nem reszkettem már tovább, így házasodom meg.

377.

Páros csillag az ég alján

Páros csillag az ég alján, egyik fényes, másik halvány.
Én nem tudom, mért fáj az úgy nékem
Mikor azt a két csillagot nézem.

Amelyik oly szépen ragyog, rózsám az a te csillagod.
Amelyik ott alig-alig látszik
Az az enyém, tiéd az a másik.

378.

Szabad, szabad, szabad

Szabad, szabad, szabad, minden szívnek szabad szeretni.
Szabad, szabad, szabad, boldogságot szabad keresni.
Szerelemben ne várj soha csodára,
Elébe kell menni és nem utána,
Ne tétovázz sokat, hisz kell is nem csak szabad szeretni.

Szabad, szabad, szabad, akit szeretsz szabad ölelni.
Csókot adni szabad, sőt azt nem is szabad feledni.
Szerelemben bátraké a szerencse,
A szívedre hallgass, ne az eszedre.
Szabad, szabad, szabad, minden szívnek szabad szeretni.

379.

Sűrű sötét erdő, vékony holdvilág

Sűrű sötét erdő, vékony holdvilág,
Járom az erdőnek gyöngyös harmatát.
Zsivány módon járok, bokros utakon,
Pedig csak szerelmes szívem hordozom.

Harmatos a szűröm, nem sajnálom én,
Csupa sár a csizmám azt se bánom én.
Rövid az éjszaka azt sajnálom én,
El kell válnunk rózsám, csak azt bánom én.

380.

Szálldogál a fecske

Szálldogál a fecske, majd visszatér este fészkére.
Mennék én is az én rózsám ölébe,
Nincs oly szép lány széles e nagy világon
Kit úgy szeretnék, mint ahogy én téged galambom.

Nem voltam én soha, nem is leszek soha csapodár.
Megmaradok híven az én babámnál.
Nem kell nékem senki megunt babája,
Akármilyen szép is, akármit ígér is hiába.

381.

Várjatok még őszirózsák

Várjatok még őszirózsák
Ne mondjatok búcsút a szép nyárnak.
Álmodozó árva szívek
Szerelemre, boldogságra várnak.
Énbennem is él egy álom,
Mindhiába sír a szél felettem,
Nem tudja más, csak én érzem,
Hogy még most is nyár van a szívemben.

Halkan síró őszi szellő
Szeretném, ha hírt hoznál felőle.
Várhatok-e több levelet,
Egyetlen szót, üzenetet tőle.
Hogyha nem ír, nem is üzen,
Nem szeret már, elfelejtett engem,
Kinyílhattok őszirózsák,
Hiába van nyár az én szívemben.

382.

Bementem a patikába

Bementem a patikába szombat este kiöltözve csinosra,
Mégkértem a patikárust fesse ki a két orcámat pirosra.
Olyan huncut kenceficét keverjen,
Aki rámnéz lélegzeni se merjen.
Minden legényt egyenest a harmadnapos hideglelés kiverjen.

Bementem a patikába azon módon másnap este vasárnap,
Megmondtam a patikusnak, tartsa meg a kenceficét magának.
Valami nagy hiba van a receptbe,
Alighanem visszafelé keverte,
Engem lel a forró hideg, ha egy legény belenéz a szemembe.

383.

Bíró uram, bíró uram

Bíró uram, bíró uram bevádolok valakit,
Mert a szeme, szeme fénye ha ránézek megvakít.
Bíró uram, bíró uram tegyen törvényt ha lehet,
Barna kislány szeme fénye, egyszer néztem csak beléje
Elvette az eszemet.

Bíró uram, bíró uram legyen törvény igazán,
Mondja ki az ítéletet, bűnös az a kis leány.
Mert hamis a tekintete, szíve, szeme, orcája,
Büntetése rabság legyen, börtönőrnek engem tegyen,
Engem adjon hozzája.

Bíró uram, bíró uram bevádolom magamat,
Megszegtem az oltárnál tett hűségeskü szavamat.
Bíró uram, bíró uram tegyen törvényt ha lehet,
Az egyiket elfeledtem, a másikat megszerettem,
Büntessen meg engemet.

384.

A Balaton partján

A Balaton partján szólt egy legény hozzám
Holdvilágos este.

Jöjtek ki egy csókra, s menjünk ki a tóra
Csónakon kettesbe.

Híszen el is mennék, mert én is szeretnék
Már csókot próbálni,
Csak azt mondta anyám, nehezen tud a lány
Egy csóknál megállni.

Mégiscsak elmentem, s ahogy jött mellettem
Átölelt a karja.

Tüzes volt a szeme, forró volt a keze,
S csiklandott a bajsza.
Jól mondta az anyám, hogy nehezen tud a lány
Egy csóknál megállni,
De mikor a legényt a hideg rázza szegényt
Muszáj megsajnálni.

385.

Csak tebenned bíztam

Csak tebenned bíztam, csak tebenned hittem,
Lelkem minden vágyát csak tehozzád vittem.
Ami szép van, jó van csak tebenned láttam,
Boldogságom, üdvöm csak tetőled vártam.

Miattad kerül most éjszaka az álom,
Szemem ragyogását tőled kérem számon.
Benned ismertem meg, hej, a csalfaságot,
Érted gyűlöltem meg ezt a nagyvilágot.

386.

Édesanyám kössön kendőt

Édesanyám kössön kendőt, selymet a fejére.
Menjen el a legszebb lányhoz a falu végére.
Mondja meg a legszebb lánynak el szeretném venni,
Kérdezze meg akar-e a feleségem lenni.

Édes fiam azt a kislányt verd ki a fejedből,
Nem érdemli, hogy szeressed szívedből lelkedből.
Azt üzente szebb legény is, gazdagabb is kérte.
Édesanyám fáj a szívem, majd megszakad érte.

387.

Felszállott a vadgalamb

Felszállott a vadgalamb a nyárfa tetejére.
Úgy érzem, hogy a szívemnek új szerető kéne.
Úgy szerető ki nem csalfa, sosem kacsint másra,
Aki reggel, délben, este a csókomat várja.

Azt mondta a vadgalamb, hogy ily szerető ritka,
Merre lakik, hol találom nékem csak megsúgta:
Kék nefelejcs mutat utat addig a kis házig,
De csak igaz szív szerelme vihet el odáig.

388.

Hallod-e nótás, füttyös, szép madár

Hallod-e nótás, füttyös, szép madár,
Ennek a huncutságnak vége már.
Szállj el a bús szívemről messze földre,
Mindörökre te hűtlen csapodár.

Huncut a májad, zúzád, csalfa vagy,
Párom is akkor légy hát, majd ha fagy.

Ég veled édes rózsám Isten áldjon,
Azt kívánom, magadra ne maradj.

Sebaj hát gombház, primás, jer velem.
Szívem búját veled ma eltemetem.
Tedd rá a húrta a vonót, reggelig
Rakjad szépen helyére az eszem.

389.

Hull az eső, nagy a sár

Hull az eső, nagy a sár, az én rózsám hazavár, hazavár.
Még a szeme is nevet, ha megölel engemet, de engemet.
Csókot is ad izibe', de nem érem eggyel be,
No még egyet kis angyalom cserébe.
Így cseréljük reggelig, reggeltől meg estélig egyvégbe.

Hull az eső, meg a hó, csókolódnai csudajó, csudajó.
Bolond aki nem teszi, kivált hogyha szereti, ha szereti.
Mert a csókból sosem sok, tanítják az okosok
Igaz is, mert csókért csók jár cserébe,
Azért aki szereti, kivált, hogyha teheti hát cserélje.

390.

Most még hideg van

Most még hideg van, fagyos a világ,
Most még titokban kell várni terád.
Most még virág nincs, nóta sem terem,
Most még tilos a csók, a szerelem.

Lesz még ragyogás, enyhe kikelet,
Lesz még szívem boldog teveled,
Lesz még a sorsunk kacagó remény,
Lesz még valaha csókod az enyém.

391.

Nem fúj a szél, nem forog a dorozsmai szélmalom

Nem fúj a szél, nem forog a dorozsmai szélmalom.
A malomba fogadtál te hű szerelmet angyalom.
De megcsaltál, mással éled világod,
Tán most csókolt meg a rózsád, hogy a malom megállott.

Rágondolok mikor nékem a szívedet hazudtad,
Hej, fogadni a szerelmet hűtlen, csalfa, de tudtad.
A te álnok szívedet megátkozom,
Szélvész támad, megindul a dorozsmai szélmalom.

392.

Budapest

Budapest, Budapest, gyönyörű vagy Budapest Duna gyöngye.
Budapest, Budapest, rabod vagyok Budapest mindörökre.
Dunapartot, Nagykörutat ahogy járom,
Hegyek közül rád tekintve csak azt látom,
Budapest, Budapest, nincs szebb nálad Budapest a világon.

Amikor jön az est, átöltözöl Budapest fényruhába.
Millió csillogás, mint megannyi briliáns ragyogása.
Budapest, te minden szívet megdobogtatsz,
Esténként a szerelemről mesét mondasz.
Budapest, Budapest, így ahogy vagy Budapest gyönyörű vagy,
az enyém vagy.

393.

Gyere haza kincsem

Gyere haza kincsem, ne hagyjál el engem,
Ne tórd már a könnyet szomorú szememben.
Hagyjuk a haragot, meg a büszkeséget,
Hisz te sírsz utánam, s én meghalok érted.
Az apád ezt mondja, az anyád azt mondja
Az egész világnak mivelünk van gondja.
Kicsi kapunk előtt majd elhallgat minden,
Csak te gyere haza, gyere haza kincsem.

394.

Faluvégén a nagy kerek tóba'

Faluvégén a nagy kerek tóba'
Sétálgat egy hosszúlábú gólya.
Le-le hajol a víz fenekére,
Békát keres magának ebédre.

Gólya, gólya, hosszúlábú gólya,
Arra kérlek ne menj le a tóra,
Oda járnak fürödni a lányok,
Gólyamadár szégyent ne hozz rájuk.

Odajárt a hosszúlábú gém is,
Odajártam a babámmal én is,
Addig, addig jártunk le a tóra,
Míg házunkra is rászállott a gólya.

395.

Jó dolog a szerelem

Jó dolog a szerelem, ajánlom én melegen tenéked.
Ha az ember szerelmes, meglásd milyen kellemes a szívének.
Szerelemhez hogyha társat keresnél
Nem is kell, hogy nagyon messze elmenjél,
Nyújtsd ki csak a karodat, ajánlom én magamat tenéked.
Szeretni is hogyan kell, szolgálok majd recepttel tenéked.
Hallgasd sügök valamit, meglásd szép lesz az amit mesélek.
Miközben a két szemedet csodálom
Boldogságod a szívembe varázslom,
Jó dolog a szerelem, ajánlom én melegen tenéked.

396.

Kis falu a Dunántúlon

Kis falu a Dunántúlon ahová én mindig visszavágyom,
Ahol boldog gyermekkorom ködbevesző emlékeit látom.
Ott, ahol az ablakodban égő piros muskátli virágzik,
Ott, ahol a jó bort termő, szelíd dombok lankás háta látszik.
Beszédesek az emlékek, bevésődtek a lelkembe mélyen,
Gondolatom ott jár most is túl a Dunán egy virágos réten.
Az lesz majd a boldog óra amikor én újra viszontlátom,
És azt, aki régen vár rám, végre ismét két karomba zárom.

397.

Nincsen nagyobb boldogságom

Nincsen nagyobb boldogságom mintha rólad mond mesét az álom,
Feledem, hogy bánat is van, mikor arcod mosolyogni látom.
Amerre jársz az utadon nyíljanak ki a legszebb virágok,
S mondják meg, hogy szüntelenül rád gondolok, csak tereád várok

Ha majd egykor a szívedben az én piros rózsám elvirágzik,
Hogyha többé nem jössz hozzám ami szép volt bús emlékké válik.
Nem átkozlak, a nevedet könnyeimmal a szívembe zárom,
S megköszönöm szépen csendben azt, hogy egyszer szeretté
virágom.

398.

Szeretnék május éjszakán

Szeretnék május éjszakán letépni minden orgonát,
S míg ölel az édes álom, díszíteni véle kis szobám.
S mikor szíved az üdvre dobban szeretnék mézet lopni onnan,
Csókolni édes ajkadat. Minden hiába, nem szabad.

Szeretnék mindent elfeledni, amit feledni oly nehéz.
Nevetni mindent, csak nevetni, amíg szívem a könnyre kész.
Égő sebemre mit sem adni, kacagva mindent elsíratni,
Széttépni bús emlékedet. Minden hiába nem lehet.

399.

Vége van a dáridónak

Vége van a dáridónak, mégsem könnyű hazamenni,
Szőke szép lány, barna szép lány jaj de tetszik valamennyi.
Meforgatom az egyiket, meforgatom mindegyiket
Kitáncolom magamat az angyalát,
Szőke szép lány, barna szép lány folytassuk a ragyogóját.

Húzzad, húzzad azt a nótát mert már mindegy fene bánja.
Nem bánom, ha ránk is virrad, nem baj bármi lesz az ára.
Hiszen úgyis egyszer élünk, senkivel ma nem cserélünk,
Kimulatjuk magunkat az angyalát,
Húzzad, húzzad azt a nótát, hajnalig a ragyogóját.

400.

Vásárhelyi sétatéren

Vásárhelyi sétatéren Béla cigány muzsikál.
Hajlik ide, hajlik oda, liliomszál, rózsaszál.
Énfelém is hajladozott, mosolygott egy rózsza,
Bár sohase hajladozott, ne mosolygott volna.

Béla cigány, jó barátom ne kíméld a hegedüt
Szerelemről, menyországról húzz neki egy gyönyörűt.
Hegedüld a szívét hozzám ennek a kis leánynak,
Hej galambom oda hallgass, hisz néked muzsikálnak.

401.

Azt a fehér rózsát te ültetted nékem

Azt a fehér rózsát te ültetted nékem,
Azt a fehér rózsát tövestül kitépem.
Vadul, szívtelenül taposom a sárba,
És azután sírva leborulok rája.

Azt a fehér rózsát nem küldöm én vissza,
Az a fehér rózsza könnyemtől lesz tiszta.
Az árva legénynek rózsája is árva,
Az a fehér rózsza velem hull a sárba.

402.

Azt mondják, hogy tavasz nyílik

Azt mondják, hogy tavasz nyílik odakünn a réten,
Azt mondják, hogy nem szeretsz már, elfeledtél régen,
Azt mondják, hogy sárba dobtad már a rózsaszálat,
Amit egyszer alkonyatkor ott feledtem nálad.

Azt mondják, hogy más legény visz vasárnap a táncba,
Azt mondják, hogy esküvő lesz otthon nemsokára.
Nem átkozlak, ne félj tőlem, rád csak áldást kérek,
De az a legény imádkozzék, hogy haza sose térjek.

403.

Azért csillag, hogy ragyogjon

Azért csillag, hogy ragyogjon, azért asszony, hogy megcsaljon
Azért jöttem a világra, hogy bolonduljak utána, utána.

Azért erdő, hogy zöldelljen, azért vihar, hogy tördeljen,
Azért a szív, hogy dobogjon, bánatában megszakadjon,
megszakadjon.

404.

Balatoni nádas parton három vízirózsa

Balatoni nádas parton három vízirózsa,
Harminchárom pille szállt egy jegenyére róla.
Könnyű szárnyuk úgy lebeg a friss tavaszi szélbe',
Mint az anyám kendőjének fehér csipke széle.

Hazamegyek édesanyám, haza nemsokára,
Otthon leszek amikorra kinyílik a mályva.
Kis falumtól hej de távol, nagyon távol estem,
Ha a szívem megállana hazaszállna lelkem.

405.

Férjhez megyek anyám

Férjhez megyek anyám, úgyis tudja talán
Szerelmes a kicsi lánya.
Van már nékem babám, csóktól tüzes a szám,

Bizsereg a szívem tája.
Megöleltem, megcsókoltam, hiszen imád,
Nem találtam benne semmi hibát.
Én már azt is tudom, hogy a sutba dobom
Ezt a cifra selyem párnát.

Bevallom most anyám, megszedültem talán,
Odafenn a nagy erdőben.
Nyitott a vadvirág, fürdött a nagy világ,
A ráhulló aranyfényben.
Mindennek csak az a tavasz volt az oka,
Selyempárnám az erdőben veszett oda.
Node sebaj anyám, elvesz az én babám,
Mire lehull a fák lombja.

406.

Oda van a virágos nyár

Oda van a virágos nyár, minden levél sárga,
Jajgatva sír a szellő is, mintha neki fájna.
Fel-felzokog úgy kesereg ott künn a viharban,
Mint amikor a rózsámnak, szerelmetes violámnak
Elvesztét sirattam.

Szellő, szellő, síró szellő fáj a szívem, lelkem,
Beteg vagyok, meg is halok, sirassál el engem,
Vidd magaddal a szívemet e világon végig,
Mutogasd meg mindenkinek, milyenek a vérző szívek,
Mikor összetépik.

407.

Leszállt a csendes éj

Leszállt a csendes éj, alszik a város,
Aludj hát te is fiam,
Feletted százsorszép pillangó szálldos,

Feléd száz tündér suhan.
Búcsúzól most a karod kitárod,
Úgy suddatsz jó éjszakát.
Amíg a tündérek országát járod
Apád majd vigyáz reád.

Te vagy az életem minden reménye,
Te vagy az élet nekem.
Add hát a kis kezed apád kezébe,
S álmodjál szép gyermekem.
Álmodban hallgass majd tündérmeséket,
Hallgasd a szívem szavát.
Szeress úgy engem, mint ahogy én téged,
Kis fiam jó éjszakát.

Ha majd az utadon virágok nyílnak
Akkor is törődj velem.
Én mindig szeretlek, várok rád, hívlak,
Gondolj rám szép gyermekem.
Mikor majd utamnak végére értem,
Mond ki a búcsú szavát,
Köszönj el apádtól mint egykor régen,
Pihenj meg, jó éjszakát.

408.

Írt a babám tegnap előtt

Írt a babám tegnap előtt egy szerelmes levelet,
Azt írta, hogy menjek haza szabadságra ha lehet.
Mennék én, de a hadnagy úr nem enged,
Most töltöm le érted babám az egyest,
Holnap után, váltás után megyek haza egyenest.

Őrmester úr adja ki a civil ruhám s egyebem,
Állítsa ki két év után szabadságos levelem.
Nem kell már a menázi sem énnékem,
Lesz majd annál sokkal külön ebédem,
Vár a babám csókkal reám odahaza Berényben.

409.

Az asszony, ha veszekszik

Az asszony, ha veszekszik nagyon hamar öregszik.
Ha sokat jár a szája, ráncos lesz a rózsabimbós orcája.
Az idő bár elszalad, minden asszony szép marad.
Csak az aki veszekszik, egyedül csak az az asszony öregszik.

Maradjon csak maradjon békességben az asszony.
Mert ha pöröl megkékül, a duzzogó asszony hamar megvénül.
Az idő már elszalad, minden asszony szép marad.
Csak az aki veszekszik, egyedül a mérges asszony öregszik.

410.

Egy kicsi ház van a domb tetején

Egy kicsi ház van a domb tetején, gyere oda édes kis angyalom
Ott leszünk boldogok te meg én ott sügd a fülembé szeretsz nagyon
Orgonaillatú most a világ, könnyeket ejteni oly csacsiság.
Egy kicsi ház van a domb tetején, gyere oda édes szeress belém.

Itt van a május, itt van a nyár, ránk mosolyog nézd csak a tarka rét.
Mindenütt orgona illata száll, úgy dobog a szívem, az ajkam ég.
Éljen az élet és zengjen a dal, jöjjön a csók ha az est betakar.
Vár az a kis lak a domb tetején, gyere oda édes ott légy enyém.

411.

Nem tud senki semmit róla

Nem tud senki semmit róla, csak a rózsa, fehér rózsa szirma.
Nyíló rózsabokrok között fogadkozott, esküdözött sírva.
Hej, hogy ölelt, hej, hogy csókolt, ne verje meg az úr Isten érte
El sem hervadt még a rózsa, más indul a kézfogóra véle.

Letarolják a kis kertet, letépi a nyáron termett rózsát,
Fátyolos szép koszorúnak, menyasszonyi koszorúnak fonják.
Óvjátok meg fehér rózsák, legyen az a hűtlen szíve boldog,
Eszébe ne juttassátok azt az esküt, azt a csalfa csókot.

412.

Nem megyek el a templomba

Nem megyek el a templomba mikor téged esketnek,
Ne tudják, hogy az az eskü, úgy fáj mind a kettőnknek.
De ha mégis elmennék, de ha mégis ott lennék,
Tudom Isten, hogy zokognánk mind a ketten.

Ónos eső verdesi a legényszobám ablakát,
Azt mondják, hogy nem vagy boldog, azt beszéli a világ.
Szép asszony lett belőled, jó asszony lett belőled,
Istenem, csak ne zokognánk mind a ketten.

413.

Fejem fölött gyorsan repülnek az évek

Fejem fölött gyorsan repülnek az évek,
Merengek a múltban, vissza-vissza nézek.
Mért nem lettem boldog?
Ezt a titkot semmi meg nem magyarázza,
Valahol az ember mindig elhibázza.

Lassúbbodó szívvel magamra maradtam,
Aki hű volt hozzám azt én kikacagtam.
Mért van az, hogy szívünk azért dobog aki megalázza,
Valahol az ember mindig elhibázza.

Hamis lelkű lányok, hazug jó barátok,
Ami elmúlt elmúlt, mindent megbocsátok.
Aki ennyit átélt, akit ennyi kár ért már csak fejét rázza.
Valahol az ember mindig elhibázza.

414.

Kisasszony napján elmennek a fecskék

Kisasszony napján elmennek a fecskék,
A mi szerelmünk már csak egy fájó emlék.
Csak egy fájó emlék, csak egy könnyes álom,
Nem is volt jó más egyébre, csakhogymindig fájjon.
Hogymörökké fájjon.

Hogymörökké fájjon a te édes csókokod,
Mindig rád gondoljak, sosem legyek boldog.
Legjobb volna talán, ha én is elmennék,
Híszén nekem új tavaszt már nem hoznak a fecskék.
Nem hoznak a fecskék.

415.

Láttál-e már szirmát bontó piros rózsát

Láttál-e már szirmát bontó piros rózsát?
Láttad-e már nyíló virág hervadását?
Életünkben a szerelem nyíló rózsza,
Elhervadna, ha nem várna boldog óra.

Láttál-e már hajnali fényt az ég alján?
Láttad-e már két orcámat mikor halvány?
Hajnali fény mosolyt derít a világra,
Ha te szeretsz sosem leszek többé árva.

416.

Páros élet a legszebb a világon

Páros élet a legszebb a világon,
Párosával él a madár az ágon.
Nem bánom én akármit is beszélnek,

A fülemen kieresztem a szélnek.
Őszi szellő ragadd el, bánatomat tagadd el,
Mert, páros élet a legszebb a világon

Csak azért se, csak azért se búsulok!
Jókedvet a pacsirtától tanulok.
Nembánom én akárhogy lesz ezután,
Terem azért rózsza, szegfű, tulipán,
Dalolok a madárral, mosolygok a virággal,
Mert csak azért se, csak azért se búsulok.

417.

Elragadta galambomat a Balaton tőlem

Elragadta galambomat a Balaton tőlem,
Éjjel nappal siratgatom, jaj mi lesz belőlem.
Kérdezgetem a habokat, merre fekszik, hol van,
Egy se tudja, csak azt mondja,
Csak azt mondja itt a Balatonban.

Játszik a szél a Balaton homokos partjával,
Köröskörül beültetem szomorú fűzfával.
Köröskörül ráhajlik mind, ráborul a tóra,
Mintha, mintha valamennyi,
Valamennyi egy-egy fejfa volna.

418.

Ahol az én bölcsőm ringott

Ahol az én bölcsőm ringott,
Szebb a vidék, szebb a termő róna.
Emléke még mindig kísér,
Minden éjjel álmodozom róla.
Ott nevelt az édesanyám,
Féltő gonddal tanított a jóra,
Este mikor elringatott,

Szépen szólt az altatgató nóta.
Meséljen még édesanyám,
Olyam szépen, mint azelőtt régen,
Ne fájjon úgy a csalódás,
Ami elmúlt vissza sose térjen.
A szívemnek mutassa meg
Merre vezet a feledés útja,
Ott ahol a bölcsőm ringott,
Boldog leszek édesanyám újra.

419.

Dunántúlon nagy híre van a lánynak

Dunántúlon nagy híre van a lánynak,
Göndörhajú szeretőt tart magának.
Szökét, barnát válogatja, cserélgeti titokba',
Arra vigyáz, hogy sohase kerüljön a tilosba.

Dunántúlon nincs hiba a legénybe',
Mélyen néz a szeretője szemébe.
De ha ő is csereberél néha-néha titokba',
Ha nem vigyáz a végén majd ő kerül a tilosba.

420.

Rád tekint egy kislány

Rád tekint egy kislány, csókos szájú kis lány,
Mikor férjhez akar menni.
Ha barna, ha szőke, nem menekülsz tőle,
Mérget lehet arra venni.
Érti jól, hogy mi a dolog csínyja, bínja,
Jó apánk is egyre csak így tanítja:
Ne csókolódz János, mert az terád káros,
Hát, vigyázz fiam János.

Így a legény szépen, legyen mindig résen,
Óvatosnak kell ám lenni.
Mert a kislány végül a nyakadba szédül,
Le nem szedi onnan senki.
Jól mondta az apánk, hogy a csók bár édes,
De túl sokat fogyasztani veszélyes.
Könnyen lehet káros, és a vége gyászos,
Hát, vigyázz fiam János.

421.

Írtam én levelet a császárnak

Írtam én levelet a császárnak ne vigye a rózsám katonának.
Van neki ezrével katonája, szívemnek ez az egy a babája.
Megiött a császártól az üzenet, engedné a rózsám de nem lehet.
Istenem, hát én most mit csináljak, viszik a galambom katonának.

422.

Árad a Tisza

Árad a Tisza, zavaros nem tiszta, félve léptem ki a partra.
Észre ne vegyék, szóvá ne tegyék, sáros lett a cipőm sarka.
Édesanyám jól vigyázott rám, mégse tudta, hogy a lánya,
Éjjel a Tiszán ringó csónakján régi szeretőjét várja.
A víz elapad, a szívem megszakad, búsán bánatosan járok.
Hiába lesem, bárhol keresem nem jön akit én úgy várok.
Szívem szegény, megcsalt a legény, hej ha csak felejteni tudnám,
Megcsalt a legény kinek kebelén fájó könnyeim elsírnám.

423.

Mikor eszembe jutsz

Mikor eszembe jutsz, mintha tavasz volna,
Az orgonabokor mintha rám hajolna,
Ringó ágabogán koszorús füzérral lila bokkrétával,
Mikor eszembe jutsz tele van a lelkem tavasz melegével,
Mámoros illatú orgonavirággal.

Mikor eszembe jutsz, mintha felhő járja,
Fekete borulás május éjszakába',
Frissen hantolt sírra orgona hull lassú csöndes hervadással,
Mikor eszembe jutsz tele van a lelkem koszorú illatú
Színtelen, vértelen orgonavirággal.

424.

Alkony borult a pusztára

Alkony borult a pusztára, kegyetlenül hideg a tél,
Még az ebet is benn tartják, belül marad, aki csak él.
Vándorlegény jár egyedül, feje felett varjú repül,
Kísérgeti régóta már, egyre mondja, hogy kár, kár, kár.

Keresztfa áll az útszélen rajta szentelt Mária kép.
Szegény legény, rongyos legény roskadozva alája lép.
Térdre borul, hajlékot kér, esedezik irgalomér',
De a varjú föléje száll, egyre mondja, hogy kár, kár, kár.

425.

Szerelmes a Nap a Holdba

Szerelmes a Nap a Holdba, a Hold meg a csillagokba,
A csillagok az egekbe, én meg a te két szemedbe,
A ragyogó két szemedbe.

Van nekem egy imakönyvem, belenézek hull a könnyem,
Az van abba beleírva, a szerelem visz a sírba,
A szerelem visz a sírba.

426.

Délibábos Hortobágyon

Délibábos Hortobágyon egy kis kurta kocsmá van,
Én a jó bort úgy imádom, csak ott érzem jól magam.
Kereshet engem a családom, sohasem ér véget a dínomdánom.
Délibábos Hortobágyon Péter-Pálíg húzatom.

427.

Nem tagadom sohasem

Nem tagadom sohasem, hogy én a bort szeretem,
Ne gondoljon rólam rosszat senki sem.
Mert aki a bort szereti, azt a bánat kerüli,
S a babája is szívesen öleli.
Szombat este pénzt teszek a zsebembe,
A nótámat húzatom a fülembe,
Nem kell ahhoz kocsi, ló, gyalog iszom az a jó,
Amíg csak a nap nem süt a szemembe.

Házasodni akarok, de csak akkor ha kapok,
Aki a bort szereti hát szeresse,
Ha veszekszik nem vitáz, nem is sokat magyaráz,
De szereti a szép nótákat dalolni.
Szombat este pénzt teszünk a zsebünkbe,
A nótánkat húzassuk a fülünkbe.
Nem kell ahhoz kocsi, ló, gyalog iszunk az a jó,
Amíg csak a nap nem süt a szemünkbe.

428.

Csendes Maros partján

Csendes Maros partján van a halászegény tanyája.
Oda jár ki halászegény göndör hajú babája.
Oda jár ki szép csillagos holdvilágos éjjelen,
Kicsalja a csendes Maros partjára a szerelem.

Lement a Nap, feljött a Hold, ragyognak a csillagok,
Már ilyenkor késő este lassan folyik a Maros.
Már messziről elhallik a fülemüle éneke,
Szerelemtől dobog az én kis angyalom kebele.

429.

Beszegődtem Tarnócára bojtárnak

Beszegődtem Tarnócára bojtárnak,
Jó legelője van ott a birkának,
Fizetésem tíz forint, húsz krajcár,
Megél abból egy bojtár.

Szent-György napján jönnek értem szekéren,
A gazdámval leszek majd egy kenyéren,
Fölteszik a tulipános ládámat,
Furulyámat, dudámat.

430.

Szórja a nap aranysugarát

Szórja a nap aranysugarát, újra lombot bontanak a fák.
Minden illat, virágfakadás, madárdal és vidám kacagás,
Madárdal és vidám kacagás.

Virágok közt párom keresem, jó, hogy van a földön szerelem.
Melenget a fénylő napsugár, így suhan el felettünk a nyár.
Így suhan el felettünk a nyár.

Jöhet az őszi, jöhet már a tél, nekünk minden tavaszról mesél.
Múlhatnak az évek csendesen, örökké él ez a szerelem.
Szívünk mélyén él a szerelem.

431.

Ne gondold, hogy az őszi szél

Ne gondold, hogy az őszi szél csak a bánat felhőt hordja,
Hogy a hulló sárga levél emlékeztet a tavaszra.
Az idő egy örök kerék, egyszer öröm, egyszer bánat,
De ha két szív úgy akarja, az örömnél meg is állhat.

Ősszel volt, hogy megláttalak, tudtam többé nem felejtlek,
Mint az árnyék rabod lettem, rabja a te két szemednek,
Mert lelkünkben vágy, boldogság, tiszta öröm van azóta,
Ne gondold, hogy az őszi szél csak a bánat felhőt hordja.

432.

Küldtem néked szerelmes levelet

Küldtem néked szerelmes levelet rózsaszínű kopertába.
Lestem, vártam, de nem jött rá felelet a tatai kaszárnyába.
Százhusz kis nap de sok amíg letelik,
Amíg várom az én babám levelit,
Édes rózsám ne várass már hiába a tatai kaszárnyába.

Most már nékem ne is írd levelet, a postát én nem is várom.
Eztán úgysem találkozom teveled, akad leány tizenhárom.
Galléromra felvarrták a csillagot,
Egy szép kislány szeme csak úgy csillogott.
Ő lesz nékem ha akarja a nyáron az én igaz hites párom.

433.

Anyám, édesanyám

Anyám, édesanyám dallal köszönöm
Boldog ifjúságom, felnőtt örömöm.
Köszönöm, hogy mindig Édesanya voltál,
Köszönöm a dalt, amellyel álomba ringattál, álomba dúdoltál.

Anyám hogyha dalol minden muzsikál,
Mint mikor a hárfa bársony hangja száll.
Dalolj Édesanyám úgy mint réges régen
Mindannyian azt kívánjuk véget sose érjen, anyám soká éljen.

434.

Éjfélkor a bálteremben

Éjfélkor a bálteremben nótát muzsikálnak,
Barna legény húzatja egy szőke hajú lánynak.
Átölelik egymást ketten, dalolgatnak szépen,
Egyszerre csak könnyet látok mindkettő szemében.

Rosszat sejtve odamegyek, szeretettel kérdem,
Mi az ami bántja őket, mesélik el nekem.
Mosolyogva szól a legény: boldogabb nincs nálunk,
Míg a nótánk muzsikálták egymásra találtunk.

435.

Nem akarom elhinni

Nem akarom elhinni, hogy itt hagysz nemsokára.
Nem akarom elhinni, hogy ősz borul a nyárra.
Azt sem tudom elhinni, hogy elfeledlek téged,
Piros rózsa, esti csillag lesz a te emléked.

Nem akarsz elhinni, hogy beteg leszek érted,
A befelé hulló könnyem nagyon, fájón éget.
Nem akarsz elhinni, hogy kísértnek az álmok,
Minden este egyetlen egy üzenetre várok.

436.

Ha egy kislányt a szerelem utolér

Ha egy kislányt a szerelem utolér,
Nem kell annak könyörögni a csókér'.
Reggel, délben csókra áll a csókra termett kis szája,
Estére meg megduplázva visszakívánja.

Ragadós egy betegség a szerelem
Minden kislány szívében az megterem.
És a kislány helyett, hogy elkerülné ha látja,
Kedvet kap és maga is azt csinálja.

437.

Szeretni csak téged lehet

Szeretni csak téged lehet oly nagyon,
Mint ahogyan én szeretlek angyalom.
Úgy ölelni, csókolni mást nem lehet,
Mint ahogyan én öllelek én csókollak tégedet.

Két szemednek a világon párja nincs,
A szerelmed, a hűséged drága kincs.
Nem adnám senkiért a világon,
Százszor áldom a Teremtőt, hogy te lettél a párom.

438.

Szeretlek – e szónál nincs szebb a világon

Szeretlek – e szónál nincs szebb a világon.
Mindig te mond nékem, én csak azt kívánom.
Öröm és boldogság, de könny is jár nyomába',
A szerelmes szívnek ez a szó a vágya, legszebb vallomása.

Sokszor mondtam én is: úgy szeretlek téged,
Mindig újra mondom ameddig csak élek.
Régi szó, mégis szép, szívem muzsikája,
Bármily messze mennél, csak tehozzád szállna, tudom rád találna.

439.

Úgy szöknek az évek

Úgy szöknek az évek, mint a tűnő álom,
Szárnyukat megkötni hiába próbálom.
Isten úgy akarja, Isten úgy teremti,
Kidőlt keresztfának nem köszönt már senki.

Nagy szívvel születtem kicsike országban
Pár vidám emlékem és sok bús nótám van.
De ha elnémulok ez csak azt jelenti,
Kidőlt keresztfának nem köszönt már senki.

Száguldó évekből nékem már nem jut más,
Asszonyhazugságba lassú belenyugvás.
Így lesz bölcs az ember, csak a szíve zengi:
Kidőlt keresztfának nem köszönt már senki.

440.

Háborog a Balaton

Háborog a Balaton, haragszik a galambom csudára.
Békíteni akarom, sajnálom, de nem tudom, hiába.
Olyan ő mint a Balaton vize, kéket, zöldet játszik az arcszíne.
Háborog a Balaton, haragszik a galambom csudára.

Megnyugszik a Balaton, megbékél a galambom magába.
Felém tárja a karját, csókra nyújtja az ajkát utána.
Olyan ő mint a Balaton vize, Aranyfényben játszik az arcszíne.
Gyönyörű a Balaton, megszedít a galambom csudára.

441.

Ha majd minket újra

Ha majd minket újra összehoz a végzet,
Tudom akkor is így szeretlek téged.
Tudom, hogy akkor is te leszel a párom,
Haldokló reményem, minden imádságom, vesztett boldogságom.

Dér hull a virágra, jön az ősz kegyetlen,
Megtörik még a fény gyönyörű szemedben.
Madárdalos hajnal gyászos estre válik,
Csak az én szerelmem, szomorú szerelmem csak az tart halálíg.

442.

Legszebb, legédesebb dalom

Legszebb, legédesebb dalom néked írtam,
Abba szívem minden titkát beleírtam.
Nem bánom, ha egész világ kacag rajta,
Csak az édes akihez szól meghallgassa.

Amikor már nem láthatlak többé téged,
Amikor csak sóhajom száll titkon érted,
És amikor messze sodor majd az élet,
Ez a kis dal helyettem is beszél néked.

443.

Elkerült a jószerencse

Elkerült a jószerencse világeletemben,
Mindig azok bántottak meg akiket szerettem.
A jóbarát, a szépasszony mind elpártolt tőlem,
Az is akit úgy szerettem tiszta szívvel önfeledten
Jaj de nagyon csendes ember lett már énbőlöm.

Néha nagyon bánt az élet az Isten is látja,
Bánom is én rágyújtok a bojtos kis pipámra.
A kalapom egykedvűen a szememre vágom,
Egy szál szegfűt mellé tűzök, egy szép nótát elfütyülök,
Megélek én valahogyan ezen a világon.

444.

Úgy megyünk el egymás mellett

Úgy megyünk el egymás mellett mint két ismeretlen,
Mintha meg sem látnánk egymást, szemünk meg se rebben,
A szíved oly hangosan ver, szinte idehallik,
Mégis kemény, mint a gyémánt, török, de nem hajlik.

Megyünk szótlan egyik balra a másik meg jobbra,
Büszkeségből szenvedünk, de egyikünk se mondja.
Letagadjuk, hogy szívünkben mind a ketten vérzünk,
De az utca két sarkából mégis visszanezünk.

445.

Bánatos szemű poéta

Bánatos szemű poéta apró kis dalocskát ír,
Az arca fonnyadó sápadt, úgy látszik, titokban sír.
Mikor a sorokat írja lelke a messzibe lát,
Lázasan dúdolja aztán könnyekkel megírta dalát:
Sokszor úgy szeretnék sírni, magam sem tudom miért.
Szeretnék zokogva sírni, magam sem tudom kiért,
Szeretnék valakit bírni kihez már nincs több remény,
Valakit, aki már másé és nem lehet soha enyéem.
Kihez e sorokat írja mulatós asszony, kacér,
Nem veszi észre a költőt, tiltja a nagyúri vér.
Tobzódik víg társaságban, mulat az asszony vadul,
Eneleg a cigányprimással, s tőle egy új dalt tanul:
Sokszor úgy szeretnék sírni...

446.

Késő ősziidőben

Késő ősziidőben, mikor a madarak tarló felett szállnak,
Amikor a vadvirágok színtelenné válnak.
Szomorú, borongós vasárnap délután
Elfog a vágy újra halvány arcod után, sápadt arcod után.
Nem fáj nékem semmi, csak a régi sebek fakadoznak újra,
Csak a régi álmok jönnek vissza újra.
Csókolj meg még egyszer vesztett boldogságom,
Azután haljak meg az a kívánságom, végső kívánságom.

447.

Messze földön távol

Messze földön távol, van egy fogolytábor,
Valahol a tajgán túlon, az orosz fogságban, nagy szomorúságban,

Búslakodik két magyar legény.
Messze száll két sóhaj, az egyik megszólal:
A fogságot pajtás nem bírom,
Nem élek sokáig, nem jutok hazáig, rád bízom a testamentumon.
Van otthon egy cifra szűröm, meg egy szép subám,
Van otthon egy szépen szóló fűzfa furulyám,
Legyen tied e tilinkóm fűjd el rajta majd,
Hogy egy magyar katona a fogságban meghalt.
Meggyfanyelű fokosomat öcsémre hagyom,
A karikás ostoromat Nagy Pálra hagyom,
A ládámban találsz majd egy piros keszkenőt,
Add vissza a Mariskámnak Isten áldja őt.

448.

Te voltál az első tavasz

Te voltál az első tavasz, legszebb tavasz életemben.
Melengető napsugaram lángoló nagy szerelmemben.
Mikor együtt megtaláltuk a sok földi jót és szépet,
Te is én is, azt hittük, hogy ez a tavasz, boldog tavasz
Soha, soha nem ér véget.

Te lettél az első bánat, örök bánat a szívemben.
Ezért ül most minden éjjel könnyharmat a két szememben.
Most sem értem, így egymástól hogy is tudtunk elszakadni,
Első tavasz, boldog tavasz, mért nem tudtál itt maradni,
S velem együtt elhervadni.

449.

Szőke kislány csitt, csitt, csitt

Szőke kislány csitt, csitt, csitt,
Hallgass édes egy kicsit,
Rózsabimbó pattan, három a csók csattan,
Csitt, csitt, csitt galambom egy kicsit.

Szőke kislány csitt, csitt, csitt,
Repülünk csak egy kicsit.
Fenn vagyunk az égben, viseld magad szépen,
Csitt, csitt, csitt galambom egy kicsit.

450.

Csonka Magyarországnak

Csonka Magyarországnak a délkeleti táján,
Élt egyszer egy cigánylegény, meg egy szép cigánylány.
Zöld erdő volt a tanyája, puha pázsit a párnája,
Falevele betakarta ha hideg jött rája.

Egyszer aztán kigyúltak a csillagok az égen,
Cigány legény hegedűje nem úgy szólt mint régen,
Belesért az éjszakába. — A vadgalamb is csak búgta,
Bánatában szakadt meg a hegedűn a húrja.

451.

Mért nem szabad azt szeretni

Mért nem szabad azt szeretni, akit úgy szeretünk?
Mért kell mindig mosolyogni, mikor fáj a lelkünk?
Mért nem szabad azt imádni, akit úgy imádunk,
Akiért egy életen át mindhiába várunk.

Hogyha minden úgy lehetne, ahogy mi szeretnénk,
Hej de szép is, jó is lenne, de boldogok lennénk,
Nem fájna a szívünk tája, nem peregne könnyünk,
Egy volna csak a számunkra: gyönyörű szerelmünk.

452.

Vannak el nem csókolt csókok

Vannak el nem csókolt csókok és befelé hulló könnyek,
Elfelejtett régi álmok, amik vissza sose jönnek.
Leveleket, üzenetet van úgy, hogy már sose várunk,
Vannak utcák, vannak házak, hova többé sose járunk.

Vannak szemek, amiknek a pillantása sosem éget.
Vannak kezek, amiknek a remegését sosem érzed.
Vannak büszke dacos ajkak, amik soha nem beszélnek,
De a könnyes, gyűrött párnák reggel mindent elmesélnek.

453.

Ne menj kislány a tarlóra

Ne menj kislány a tarlóra,
Gyöngé vagy még a sarlóra.
Ha megvágod kis kezedet
Ki süt nékem lágy kenyeret?

Mehetsz kislány a tarlóra,
Erős vagy már a sarlóra,
Nem vágod meg kis kezedet,
Süthetsz nékem lágy kenyeret.

454.

Nagy árnyas kert közepében

Nagy árnyas kert közepében állott egy sötét platán,
Alatta álmokat szóttünk szép tavaszi éjszakán.
Szerelemről, boldogságról ábrándozánk te meg én,
Kis kerti padunkon ülve, rózsanyílás idején.
Hulló falevél, suttogva beszél.

A szép tavasznak már vége, a nyárnak mely lelkünkben ége
Már csak emléke él.

Hulló falevél, sárgult falevél.

Ösmerém lelki világod, s te ösmerél engemet,
Elválaszthatatlanoknak tartottak az emberek.
Mikor a szemedbe néztem lelked csak nékem virult,
Mikor kis kezedhez értem sápadt arcod kipirult.
Hulló falevél...

Nem tudom miképpen történt, nem tudom hová tűntél,
Elmúlt a tavasz a nyár és itt az ősz közeleg a tél.
Kis kertünk szomorú árva, dalos madárkánk zokog,
Megirigyelte az élet mért voltunk oly boldogok.
Hulló falevél...

455.

Születtem a Kis-kunságon

Születtem a Kis-kunságon, csikós lettem Hortobágyon.
Nincs is olyan földi lélek, akivel én megcserélek.
Szívemnek csak egy a baja, s nem segíthet senki rajta,
Hogy itt élek Hortobágyon, a rózsám meg Csongorádon.

Fut a lovam árkon, bokron, a világgal semmi gondom,
Minden bucka jó pajtásom, senkivel sincs számadásom.
Itt a rossz is mind jó volna, csak az az egy baj ne volna,
Hogy itt élek Hortobágyon, a rózsám meg Csongorádon.

456.

Fülembe csendül egy nóta még

Fülembe csendül egy nóta még,
Ott szunnyadott már a szívembe rég.
A dajkanóták emléke kél,
Egy árva népről bús dalt regél.

A hársfák lombja szomorúan rezdül,
Lassú sóhajtás száll miként a szél:
Hazámba vágyom Duna Tisza partja vár,
Szebb ott az álom, szebben dalol a madár.

Csak most születtem, úgy érzem én
Csinált e jókedv, nem igaz e fény.
Latorca partján a nóta más,
Leányok ajkán galambsírás.
Legények ajkán csatakürtök hangja
Sodor mint orkán vihar zokogás:
Hazámba vágyom...

457.

Kitárom reszkető karom

Kitárom reszkető karom, ölelni földemet,
Reá záporként hullatom fiúi könnyemet.
Szülőttidben csalatkozám, de hű s igaz valál hozzám.
Hazám, hazám, hazám, édes magyar hazám.

Hogy álmom nyugtatóbb legyen, hazám határiból
Maroknyi földet elviszek síromba vánkosul.
Így hát míg sírom eltakar síromban is leszek magyar.
Magyar, magyar, magyar, míg sírom eltakar.

458.

Mit tudjátok ti benn

Mit tudjátok ti benn, hogy idekint mi fáj.
Hej, voltam egyszer én is büszke bálkirály.
Nótámat én is százszor elhúztam,
Százszor annyi bankót adtam mint amennyi jár.
Ne olyan nagyon fennen, hej ti odabent!
Mert olyan úr már én is voltam, annyi szent,
És holnap lehet ez majd szánom-bánom,

Ami ma még dínomdánom, ahogy nálam ment.
Hej cigány, hej cigány, húzd a nótád,
Százfelé szakadjon a húr!
Gyer' ide, hej cigány, hej cigány, húzd ne sajnáld,
Így mulat minálunk az úr!
Hogy mostan milyet szeretnek, úgyis tudod jól:
Sírjon is, meg kacagjon is,
Mint énbennem szól, jaj, jaj, jaj.
Hej cigány, hej cigány, húzd a nótád,
Százfelé szakadjon a húr!

Hej voltam egyszer én is huszárhadnagy úr,
Hej szalutáltam én is vissza hanyagul.
Megveszekedett fenegyerek voltam,
Színésznőknek udvaroltam, pezsgőztem vadul.
De örökké nem tartott az én éjszakám,
És fázós, rideg hajnal köszöntött reám.
Rég elmúlt a jókedv hangos tora,
Velem már csak egy cimbora maradt, a magány...
Hej cigány...

459.

Megálmodtam réges régen

Megálmodtam réges régen, hogy te lész az üdvösségem,
Te leszel az éltem édes párja, egymásé leszünk mi te meg én.
Most valóra válik álmom, menyasszony vagy látom látom,
Megcsúfolt, kigúnyolt bús menyasszony,
De az enyém, mégis az enyém.
De már mostan válok, katonának állok,
Elmegyek huszárnak messze földre én,
Kis Iluskám lelkem, ne felejts el engem,
Visszajövök én, még bíztat a remény.
Megálmodtam réges régen, hogy te lész az üdvösségem,
Te leszel az éltem édes párja, egymásé leszünk mi te meg én.

460.

Irigylik a vagyonomat

Irigylik a vagyonomat, pedig nincsen egyebem,
A babámnak a két szeme a világon mindenem.
Ilyen két szem sohasem volt,
Benne ragyog a kék mennybolt valamennyi csillaga.
Ha lezárul a két szeme, mintha az ég beborulna,
Sötét lesz az éjszaka.

Koldus vagyok, mint az aki házról házra kéreget,
Utcahosszat belém kötnek, megugatnak az ebek.
Hogyha jön a csikorgós tél,
Széjjel hordja a hideg szél, ócska kopott ruhámat.
Én meg járok étlen, szomjan, a szívemben fel-fellobban:
Úgy érzem, hogy meghalok utánad.

Nézzétek el koldusságom, akármennyit mulatok,
Hisz az ócska, kopott ruhám elkísér az utamon.
Ha hideg jó, velem fázik,
Ha zápor jó, velem ázik, iszik ha én mulatok.
Bármily nagy a koldusságom, nincs boldogabb a világon,
Mint amilyen én vagyok.

461.

Ha kimegyek a temető mély árkába

Ha kimegyek a temető mély árkába,
Béklyót vetek kis pej lovam négy lábára.
Legelj lovam, legelj, itt maradok veled,
Nem messze van ide kít a szívem szeret.

Ha kimegyek a temető mély árkába,
Ráborulok édesanyám sírhalmára.
Kelj fel anyám, kelj fel, kelj fel a sírodból,
Nézd meg milyen csavargó lett a fiadból.

462.

Tele van a város akácfa virággal

Tele van a város akácfa virággal,
Akácfa virágnak édes illatával.
Bolyongok alattuk ébren álmodozva,
Mintha minden egy' akácfa nékem virágozna.

Óh, hol van az álom mit alattuk szöttem,
Az a világ ami akkor állt előttem.
Hová lettél, hová ábrándok világa,
Te maradtál csak meg nekem akácfa virága.

Mintha a nagy utcák lármája elülne,
S köröttem a város faluvá szépülne,
Mintha csak ott járnék a mi kis falunkba'
Ráismernék illatáról minden akácunkra.

Akácfa erdőség kicsi falum képe,
Gyermekkori álmok ezer szép emléke.
Milyen gyönyörűség gondolni is rátok,
Házunk előtt bölintgató akácfa virágok.

463.

Ezüsttükros kávéházban

Ezüsttükros kávéházban primás voltam én,
Nem volt nálam szebb szál legény három vármegyén,
Hegedümmel odacsaltam sok szép úrinőt,
Hegedültem grófok, bárók, hercegek előtt.
Körülöttem orgiákkal ünnepelt a bűn,
De énnékem nem kellett más csak a hegedűm,
Szép volt, rég volt, igaz sem volt talán,
Szép volt, rég volt, egy május éjszakán.

Láttam a cár birodalmát és Itáliát,
Hallgattam a szép olasz nők csábító dalát,
És miután raboskodtam két esztendeje
Visszajöttem újra hozzád szívem jobb fele,
Visszajöttem újra hozzád, de már nincs dalom,
Szökés közben gránát vitte el a jobb karom.
Szép volt...

464.

Mit susog a fehér akác hervadozó virága

Mit susog a fehér akác hervadozó virága.
Ha a szellő hozzá repül a szívem is átjárja.
Boldog idő hová lettél, édes emlék ne hagyj el,
Susogj, susogj fehér akác, hervadj el a szívemmel.

Nem szeretsz te engemet már hiába is tagadod,
Nem csal meg a suttogásod, könnyörgésed, bánatod,
Nem téveszt meg csillogása rimánkodó szemednek,
Hanem azért én még jobban, lángolóbban szeretlek.

Fehér akác, ha elveszti a virágát, levelét,
Fáj, ha látom, bánatomban bár én is úgy tehetnék.
Könnyeket csal a szemembe, rám borul egy szép álom,
Amely egykor betöltötte az én egész világot.

Itt borultál a szívemre, itt a lombos fák alatt,
És ezért az egy csókodért mindörökre áldalak.
Könny ne üljön szempilládon, felhő sem a lelkened,
Sose tudd meg mi a fájó, boldogtalan szerelem.

465.

Hamis a rózsám

Hamis a rózsám, mindig kacsint rám, szép szemével csak integet.
Cukor a szája, nincs annak párja, két orcája a kikelet.
Hamis a mája, meg a zúzája, hamis minden porcikája.
Az édes száját, a csókos száját szép szerelmes pecsét zárja.

Hamis vagy mondom pici galambom hamis a te nevető szád.
Csak azt susogja, szívemnek mondja, hogy a számnak sok
csókot ad.

Szíved temető, boldog temető, eltemette a szívemet,
Szemed sugára, kis szád mosolya megzavarta az eszemet.

A NÓTÁK BETŰRENDES MUTATÓJA

	<i>A nóta száma</i>	<i>Oldal</i>
A Balaton partján	384	184
A Csap utcán végestelen végig	229	113
A faluban nincs több kislány, csak kettő	206	102
A fonóba' szól a nóta	106	58
A furulyám jaj be búsan szól	178	89
A fuszulyka szára, fölfutott a fára	177	89
A győri korzón	123	66
A kanyargós Tisza partján	196	98
A mi öreg Bodri kutyánk	15	13
A pécskai cigánysoron	104	56
A ti utcátokban fényesebb a csillag	230	113
A virágnak megtiltani nem lehet	323	156
Ahogy én szeretlek	56	32
Ahol az én bölcsőm ringott	418	198
Akácos út	105	57
Akácvirág, akácvirág	61	34
Aki nekem mindenem volt	9	11
Akinek a lelke beteg	243	119
Alkony borult a pusztára	424	201
Ami köztünk történt	256	125
Amikor az édesanyám	49	29
Amikor már én nem leszek	218	107
Anyám, anyám, édesanyám	149	78
Anyám, édesanyám	433	205
Asszony lesz a lányból	171	87
Asztalosék kapufáját	239	117
Az akinek bánata van	107	58
Az asszony ha veszekszik	409	195
Az élet száz viharától	209	104
Az én ajkamról már	245	120
Az én bánatom már nagyon csendes bánat	356	172

Az én jó apámnál	191	96
Azért csillag, hogy ragyogjon	403	192
Azt a boldogságot, amit tőled kaptam	357	172
Azt a fehér rózsát te ültetted nékem	401	191
Azt beszélnek a faluban	238	116
Azt beszélnek felőled	40	25
Azt hittem, hogy minden könnyem	281	137
Azt mondják, hogy tavasz nyílik	402	191
Azt üzente a babám	144	76
Árad a Tisza	422	200
Árnyékos kis utcátokban	64	35
Árok is van, gödör is van	182	91
Árok, árok, de mély árok	147	77
Badacsonyi kéknyelűt	367	176
Baj van, baj van	368	177
Balatoni nádas parton három vízirózsa	404	192
Bánatos szemű poéta	445	210
Bazsa Mária libája	94	51
Befordultam a konyhába	232	114
Befújta az utat a hó	166	85
Bementem a patikába	382	183
Beszegődtem Tarnócára bojtárnak	429	203
Betyár vagyok én	136	72
Betyárgyerek nehéz vasban	65	36
Bíró uram, bíró uram	383	183
Bocsáss meg, hogy írtam	366	176
Bort iszunk mi	13	13
Budapest	392	187
Búbánatos annak az élete	363	175
Búcsút int az ős a nyárnak	112	60
Cigány vagyok árok partján	37	23
Cudar világ ez a világ	20	16
Csak a szépre emlékezem	308	149
Csak tebenned bíztam	385	184
Csak titokban akartalak	91	50
Csárdás kis kalapot veszek	237	116

Csendes ember lettem	19	15
Csendes Maros partján	428	203
Cserebogár, sárga cserebogár	324	156
Cserfa erdő újra zöldül	305	148
Csitt csak rózsám hallod	369	177
Csonka Magyarországnak	450	212
Dalolgotok úgy mint régen	301	146
Darumadár fenn az égen	299	145
Darumadár útnak indul	193	97
De jó volna mindent elfeledni	26	19
De szeretnék künn a pusztán...	114	61
De szomorú ember lettem	50	29
Debrecenben voltam	131	69
Deres már a határ	300	146
Délibábos álmok elhagyatok régen	211	104
Délibábos Hortobágyon	426	202
Domboldalon áll egy öreg nyárfa	370	178
Dombon van a házam	249	122
Dunántúlon nagy híre van a lánynak	419	199
Egy asszonynak kilenc a leánya	195	98
Egy asszonynak kurizálok	294	143
Egy cica, két cica	303	147
Egy fekete kávé mellett	73	41
Egy kicsi ház van a domb tetején	410	195
Egy rózsafán megszámláltam	55	32
Egy rózsaszál szebben beszél	175	88
Egy valakit megcsókolni	283	137
Éjfélkor a bálteremben	434	205
El akarom felejteni	43	26
Eladtam egy pejszikót	240	117
Eljárok én a templomba	78	43
Elkerülsz, mert szegény vagyok	164	84
Elkerült a jószerencse	443	209
Elküldöm a leveletem	353	170
Elmegyek az életedből	202	100
Elmegyek én nemsokára	152	79

Elment a Lidi néni a vásárba	198	99
Elmúltak a szép tavaszi esték	352	169
Elpihent a nagyvilág	236	116
Elragadta galambomat a Balaton tőlem	417	198
Eltörött a hegedűm	96	52
Eltörött a kerekem	296	143
Erdélyországban van	130	69
Erdő szélén nagy a zshivaj, láрма	184	91
Erdő, erdő, erdő	185	92
Eresz alatt csivitelik	87	47
Eresz alatt fecskefészek	110	60
Ereszkedik le a felhő	289	140
Érik a, hajlik a búzakarász	266	129
Esik eső hegyen völgyön	325	157
Esik eső sűrű cseppje	241	118
Esik eső, jaj de szépen	119	63
Este ha lefekszik	17	14
Ez a kislány megy a kútra	204	101
Ezüst tükrös kávéházban	217	107
Ezüsttükrös kávéházban	463	218
Édes tündérmese volt	90	50
Édesanyám is volt nékem	117	63
Édesanyám kérdi tőlem	83	46
Édesanyám kössön kendőt	386	185
Édesanyám levelem jött	273	133
Édesanyám nem tudok elaludni	181	90
Édesanyám te jó asszony	205	102
Édesanyám, lelkem	16	14
Éjfélkor a bálteremben		
Életemben csak két nőt szerettem	252	123
Én a pásztorok királya	174	88
Én csak azért születtem meg	58	33
Én is hittem egyszer	332	160
Én vagyok a bojtárgyerek	173	87
Én vagyok a csongorádi gulyás	225	111
Énnálam egy boldog óra	48	29

Fa lesznek, ha fának vagy virága	290	140
Fagyban, közepében a télnek	93	51
Faluvégén a nagy kerek tóba'	394	188
Fehér galamb száll	68	38
Fejem fölött gyorsan repülnek az évek	413	196
Fekete szárú cseresznye	295	143
Fekete szem éjszakája	23	17
Felednék, felednék	150	78
Felhők felett száll a sas	126	67
Felleg borult az erdőre	69	39
Felszállott a vadgalamb	387	185
Fenyő, fenyő	244	119
Férjhez megyek anyám	405	192
Fodrozik a Tisza vize	371	178
Fülembe csendül egy nóta még	456	214
Fürdik a holdvilág	145	76
Galamb száll a Hortobágyon	115	62
Galambszívet örököltem	120	64
Gépmadár suhan	128	68
Gondolatban nálad vagyok	153	79
Gyászba borult az életem temiattad	207	103
Gyere Bodri kutyám	160	82
Gyere haza kincsem	393	188
Gyere velem akáclobos falumba	82	45
Gyere vélem az erdőbe	79	44
Gyöngyvirágos kiskertedben	151	78
Ha egy kislányt a szerelem utolér	436	206
Ha elmegyek édesanyám	219	108
Ha én gazdag lennék	140	74
Ha kimegyek a temető mély árkába	461	217
Ha kimegyek, ha kimegyek	143	75
Ha leszál az éj kicsikém	36	23
Ha majd minket újra	441	208
Ha még egyszer gyermek tudnék lenni	268	130
Ha meguntál kis angyalom szeretni	311	151
Ha szívedbe zárnál	57	32

Halljátok cigányok	326	157
Hallod-e hogy hívlak	84	46
Hallod-e nótás, füttyös, szép madár	388	185
Halvány sárga rózsát	33	22
Hamis a rózsám	465	220
Haragszik a pusztabíró	335	161
Haragszik az édesanyám	14	13
Harangoznak a mi kis falunkba'	226	111
Hat nap óta	95	51
Hazudnak a gyöngybetűk	92	50
Háborog a Balaton	440	208
Házasodom nemsokára	86	47
Hegedülnek, szépen muzsikálnak	373	179
Hiába süt a világra	333	160
Hideg szél fúj édesanyám	163	83
Híres cigány hegedűjén	361	174
Hívlak akkor is ha nem jössz	334	160
Hogy is felednék	85	46
Holdvilágos éjszakán	277	135
Hull a zápor künn a pusztán	12	12
Hull az eső, nagy a sár	389	186
Húzzad cigány	362	174
Imádság már az is	42	26
Irigylik a vagyonomat	460	217
Itt hagyom a falutokat nemsokára	208	103
Írom a levelem Balog Máriának	158	81
Írt a babám tegnap előtt	408	194
Írtam én a babámnak egy levelet	200	100
Írtam én levelet a császárnak	421	200
Jaj de bajos a szerelmet	21	16
Jaj de messze estél tőlem	28	19
Jaj de réges régen volt	313	151
Jaj de sáros galambom az utcátok	316	153
Jaj de szépen muzsikálnak	223	110
Jegenyefán fészket rak a csóka	179	90
Jégvirágos hideg tél volt	168	85

Jó a lány, szép a lány	372	178
Jó dolog a szerelem	395	189
Kalapomban piros szekfű	2	7
Kár valakit visszahívni	328	158
Kendő, kendő csipkés szélű	318	153
Keresek egy régi utcát	10	11
Keressük a boldogságot	336	161
Keresztúri nagy vásárból	285	138
Ketten vagytok a szívemben	34	22
Kék a búzavirág	246	120
Kék a szemed mint az ég	374	179
Kék tó, tiszta tó	176	89
Kéket nyílik az ibolya	222	109
Késő őszi időben	446	210
Két babonás szép szemednek	148	77
Két gyöngye volt a falunak	359	173
Két hold földje	321	154
Kiballagok a vasúthoz	312	151
Ki tudja merre, merre visz a végzet	297	144
Ki volt az az asszony	255	125
Kicsi, fehér meszelt szoba	75	42
Kicsi, piros, mézes szívet	214	106
Kidőlt a fa mandulástól	188	94
Kilencet ütött az óra	304	147
Kimegyek a temetőbe	31	21
Kinn lakom én Kispornyésen	242	118
Kis angyalom ablakára	307	149
Kis falu a Dunántúlon	396	189
Kis kertembe szép tavaszi estén	224	110
Kis lak áll	291	141
Kisasszony napján elmennek a fecskék	414	197
Kiskereki betyárcsárda	135	71
Kit sirat fecskemadár	350	168
Kitárom reszkető karom	457	215
Kócos fejed ha rám hajtod	365	175
Kondorosi csárda mellett	167	85

Kopognak az esőcseppek künn az ablakon	280	136
Könnyek nélkül élni könnyebb	108	59
Krasznahorka büszke vára	124	66
Krasznahorka vára most	125	67
Küldtem néked szerelmes levelet	432	204
Látod édesanyám	227	112
Láttál-e már szirmát bontó piros rózsát	415	197
Legszebb, legédesebb dalom	442	208
Lehullott a rezgő nyárfa ezüst színű levele	51	30
Lehullott a rózsalevél	253	124
Lekaszálták már a rétet	72	40
Lent a délibábos Hortobágyon	375	180
Leszállt a csendes éj	407	193
Ma este indulunk a frontra	157	81
Madár vígan dalol	88	48
Magas a kaszárnya	339	163
Magas jegenyefán sárgarigófészek	265	129
Mandulafa, mandulafa	286	139
Már én többet	314	152
Maros vize folyik csendesen	338	162
Marosmenti fenyves erdők aljába	298	145
Márványkőből	165	84
Megállok a keresztútnál	329	158
Megálmodtam réges régen	459	216
Megérett a repce	134	71
Megittam már mindenemet	113	61
Megkondukt a kecskeméti öreg templom nagy harangja	53	31
Megszólalt a bolond szívem	233	114
Megugrattak Hortobágyon	284	138
Menj csak tovább az utadon	340	163
Messze falu, kicsi templom	247	121
Messze földön távol	447	210
Messze mentél	320	154
Messze van a kicsi falum	302	147

Még azt mondják azok a vén asszonyok	306	148
Még azt mondják nincs boszorkány Szegeden	172	87
Mért is jöttél az utamba	29	20
Mért nem szabad azt szeretni	451	212
Mért nem szabad szeresselek	8	10
Mi kell a repülőnek	127	68
Mi piroslik ott a síkon távolban?	142	75
Midőn Havannában	260	127
Midőn még pólyában feküdtem	122	65
Mikor én még a tavaszban	215	106
Mikor eszembe jutsz	423	201
Minden piros, fehér rózsát	60	33
Mindig mondtam veszedelmes a lány	376	180
Minek turbékoltok	186	93
Mit susog a fehér akác hervadozó virága	464	219
Mit tudjátok ti benn	458	215
Most a rónák nyártüzében	100	53
Most még hideg van	390	186
Most van a nap lemenőben	169	86
Moszkva felől sebesülve	46	28
Muzsikánál nincs jobb barát	70	39
Nádfedeles kis házikóm	118	63
Nagy árnyas kert közepében	454	213
Nagyságos és méltóságos	187	93
Naplemente van a pusztán	76	42
Napról napra halványabb	210	104
Ne ábrándozz orgonáról	341	164
Ne gondold, hogy az a tavasz	212	105
Ne gondold, hogy az őszi szél	431	204
Ne gondold, hogy eltemeted	213	105
Ne legyen tavasz	45	27
Ne menj kislány a tarlóra	453	213
Ne nézzen úgy rám	6	9

Ne szidjatok soha engem	52	30
Nem akarom elhinni	435	205
Nem bírok én megjavulni	71	40
Nem én lettem hűtlen hozzád	30	20
Nem fúj a szél, nem forog a dorozsmai szélmalom	391	187
Nem hiszek a szerelemben	3	7
Nem hiszem, hogy köztünk már	354	171
Nem hiszem, hogy még egyszer is	251	123
Nem jó, nem jó minden este	315	152
Nem jön levél	330	159
Nem kell nékem a világon	141	74
Nem kell pénz a boldogsághoz	221	109
Nem küldök már piros rózsát	80	44
Nem látlak én téged többé	309	150
Nem megyek el a templomba	412	196
Nem születél te sem mint én	322	155
Nem tagadom sohasem	427	202
Nem tud senki semmit róla	411	195
Nem tudják azt csak mi ketten	342	164
Nem tudok én néked	54	31
Nem tudom az életemet	47	28
Nem tudom, hogy szeretem-e	331	159
Nem való bokréta	1	7
Nem várom a leveledet	234	115
Nem ver meg engem az Isten	292	142
Nem zavarom életedet	349	168
Nincs a földön olyan ember	63	35
Nincs cserepes tanyám	161	82
Nincsen annyi tenger csillag	203	101
Nincsen nagyobb boldogságom	397	189
Nincsen rózsza tövis nélkül	216	106
Nótás kedvű volt az apám	116	62
Nyáron vályogot vetek	199	99
Oda alá muzsikálnak	267	130

Oda van a virágos nyár	406	193
Odahaza már zöldell a határ	25	18
Orgonavirág, oly árva	44	27
Ott fogsz majd sírni	270	131
Ördög bújt a vonóba	343	165
Öreg idő, szálló idő	111	60
Öreg prímás tégy hangfogót	74	41
Páros csillag az ég alján	377	180
Páros élet a legszebb a világon	416	197
Pilóta gyerek	129	69
Piros pettyes ruhácskában	133	70
Piros pünkösöd napján	35	23
Piros rózsá, fészlő rózsá	132	70
Piros rózsák, fehér rózsák	348	167
Pusztán születtem	288	139
Rád tekint egy kislány	420	199
Rámás csizmát visel a babám	319	154
Régen laktam én e házban	344	165
Régi nóta híres nóta cseng fülembé'	345	166
Repülj, repülj hétpettyes	137	72
Rózsá, rózsá százlevelű rózsá	180	90
Rózsabokor a domboldalon	231	114
Sárga rigó, sárga rigó felszállott a fára	264	129
Sárgadinnye levele	364	175
Sárgarépat nem jó dombra ültetni	146	76
Sárgulnak már a levelek	259	127
Selyem kendő, selyem kötény	317	153
Sirassatok engem orgonavirágok	11	12
Sirassatok engem ti bánatos csalogányok	38	24
Somogy megye kellős közepében	258	126
Somorjai vasútállomáson	272	132
Somorjai vigadóba'	271	132
Sosem lettem volna	257	125

Sudár magas	275	134
Sújt az átok	5	8
Sűrű sötét erdő, vékony holdvilág	379	181
Szabad, szabad, szabad	378	181
Szálldogál a fecske	380	182
Száz szál piros rózsát	121	64
Szegény legény, szegény juhászlegény	155	80
Szél viszi messze a fellegeket	261	127
Széles az Isonzó vize	262	128
Szép a rózsám, nincs hibája	201	100
Szerelemből sosem elég	346	166
Szerelmes a Nap a Holdba	425	201
Szerelmes vagyok	274	133
Szeressük egymást gyerekek	98	53
Szeretem a kertet	235	115
Szeretlek – e szónál nincs szebb a világon	438	207
Szeretnék május éjszakán	398	190
Szeretnék újra rózsák között látni	27	19
Szeretni csak téged lehet	437	206
Szeretőt keresek	159	82
Szíriában Ajsk faluban	81	45
Szomorú a nyárfaerdő	327	158
Szomorú vasárnap száz fehér virággal	248	121
Szórja a nap aranyugarát	430	203
Szőke kislány csitt, csitt, csitt	449	211
Születésed ünnepnapján	103	56
Születtem a Kis-kunságon	455	214
Tagadom, tagadom	138	73
Tanítottad a szívemet	32	21
Tavasz végén kinyílt már	89	49
Tavasszal a Tisza	162	83
Tábortüzek fénye	102	55
Te adtad nékem	351	169

Te akartad, hogy így legyen	39	24
Te vagy nékem az az asszony	62	34
Te voltál az első tavasz	448	211
Tegnap sem ragyogott	190	95
Tejbe fürdik az én rózsám	24	18
Tele van a csipkebokor virággal	282	137
Tele van a szemed könnyel	287	139
Tele van a város akácfa virággal	462	218
Temetőben láttalak meg először	170	86
Tiéd leszek, tiéd lesz a lelkem	194	97
Tizennégy és fél esztendő	278	135
Tudod mi a bánat?	360	173
Túl a Tiszán egy akácfa	269	131
Túl a Tiszán van egy csárda	263	128
Tüzes ború Badacsony	22	17
Ugye most már másnak mondod	139	73
Úgy megyünk el egymás mellett	444	209
Úgy szöknek az évek	439	207
Ülök a szobámban búsan egyedül	192	96
Ünnepi nótával, száz piros rózsával	355	171
Ünnepnap van nálunk	197	99
Valahol a Volga mentén	7	9
Valahol egy kis faluban	97	52
Valahol esküszik egy csinos barna lány	254	124
Valakinek muzsikálnak	250	122
Valami kis szerelem	276	134
Valamikor néked vittem	189	95
Valamikor rózsa volt a virágom	59	33
Valamikor úgy szeretted	310	150
Valamikor úgy szerettem a virágot	4	8
Vallomásra küldöm	337	162
Van egy szőke asszony	220	108

Van nekem egy gerlicém	347	166
Vannak el nem csókolt csókok	452	213
Vádolom a szívedet	41	25
Vándor felhők fenn az égen	109	59
Várjatok még őszirózsák	381	182
Vásárhelyi sétatéren	400	191
Vecsernyére szól a harang	183	91
Vége van a dáridónak	399	190
Vége van egy igaz, tiszta szerelemnek	77	43
Vihar a levelet ide-oda fújja	156	80
Virít már a szarkaláb odakünn a réten	228	112
Volt egyszer egy hadnagyocska	101	54
Volt egyszer egy mese	99	53
Volt egyszer egy tévedésem	279	136
Volt nékem négy ökröm	66	36
Vörös bort ittam az este	293	142
Zöld erdő mélyén	67	37
Zöld erdőben kakukk hangja	18	15
Zöldre festett kapud előtt	358	172
Zsindelyezik a kaszárnya tetejét	154	80

A Gyurcsó István Alapítvány Könyvek sorozatban megjelent:

1. *Vígan zengjetelek citorák*, Csallóközi betlehemes játékok és mendikák, gyűjtötte és válogatta Ág Tibor, 1992
2. Marczell Béla: *A Csallóköz hiedelemvilága*, 1994
3. Cséplő Ferenc: *Réte – bástya és menedék*, Helytörténet két egyházi könyv köré építve, 1995
4. *Biborpiros szép rózsza*, Népzenei gyűjtés Peredről, a dallamokat válogatta: Ág Tibor, 1996
5. Tánczos Tibor: *Ötven éve történt*, A kitelepítés és a deportálás története Nagymegyeren, 1996
6. *Ázik, nem fázik*, A nagyabonyi népdalkör legkedvesebb dalai, 1996
7. *Legendák és tények Nagymegyér városának történetéből*, Tánczos Tibor: A nagymegyeri Mátyás legendák; Henkey Gyula: A nagymegyeri magyarok etnikai embertani képe, 1997
8. Barsi Ernő: *Tanácsok népdalcsokrok összeállításához*, 1997
9. Marczell Béla: *Naptár és néphagyomány*, Csallóközi népszokások, 1997
10. Zalabai Zsigmond: *Koszorúk*, 1998
11. Nagy Iván: *Erősíteni szíveket*, Balony község népzenei monográfiája, 1998
12. Szőke István: *A bábjátászás ábécéje*, Az ujjtól a marionettig, 1998
13. Varga László: *Az első lépések*, A Csemadok Nagymegyeri Szervezetének és a Nagymegyeri járás Csemadok szervezeteinek története, 1999
14. Himmler Zsófia: *Mindentlátó királylány*, Népmesedramatizációk gyermekbábcsoportoknak, 1999
15. Ág Tibor: *Felsütött a Nap sugára*, Kelet-Szlovákiai népdalok, 1999, (MC melléklettel)
16. Metzner Valéria: *Emlékezés*, A Csemadok rétei szervezetének megalakulása és tevékenysége napjainkig, 1999
- ** Száraz Pál: *Kilométermű*, Novellák, 1999
17. Móser Zoltán: *Körülvesznek engem a dalok*, (A népdalgyűjtő és népdalíró Czuczor Gergely), A hét szabad művészet könyvtárával (Zsámbéki Apor Vilmos Katolikus Tanítóképző Főiskola) közös kiadásban, 2000
18. Presinszky Lajos: *Felső Csallóközi arcképcsarnok*, 2000
19. *Akkor sirassatok engem* (Katona Pista összegyűjtött nótái), 2000
20. *Lement a vacsoracsillag*, Bartók Béla születésének 120. évfordulója alkalmából, Válogatás az 1910-es év nagymegyeri gyűjtéséből, összeállította Ág Tibor, 2001
21. Sidó Zoltán–Ősi Irma: *Ötven év szolgálat*, A Csemadok tevékenysége az Érsekújvári járásban (1949-1999), 2001

22. Ág Tibor: *Csináltassunk hírharangot*, Nyitra-vidéki népballadák, 2001, (CD, MC melléklet)
23. Vas Ottó: *Hogyan tanuljunk verset, prózát?* Előadók és felkészítők kézikönyve, 2001 (MC melléklet)
24. Henkey Gyula: *A csallóközi magyarok etnikai embertani képe*, Alistál környéke, Bős, Nagymegyér, Csallóközi összefoglaló tanulmány, 2002
25. Varga László: *Béke poraikra*, Az 1. és a 2. világháború áldozatai és hősei Nagymegyeren, 2002
26. Csiba Lajos: *Őszi szarvasbőgések, tavaszi szalonkázások*, Csallóközi vadásznapló, 2002
27. Borsi Ferenc: *Mi vagyunk a rózsák*, Az érzékiség képi ábrázolása a magyar népdalokban, 2003
28. Tánczos Tibor: *Az öreg juhász szép meséje és más elbeszélések*, 2003
29. Ág Tibor: *Semmit sem vétettem Nyitra városának*, Nyitra-vidéki magyar népdalok, 2004, (CD melléklettel)
30. Varga László: *Kultúránk szolgálatában*, A Nagymegyéri körzet Csemadok szervezeteinek kialakulása és fejlődése, 2004
31. *Köszönjük a Jizuskát*, Régi karácsonyi énekek a Felvidékről, gyűjtötte és válogatta Harmath Lajosné Vöröss Kornélia, 2004
32. *A Kolonyi templom előtt*, Válogatás Ürge Mária népzene gyűjtéséből. Válogatta, szerkesztette és jegyzetekkel ellátta Tari Lujza, 2004
33. *A Népes*, írta és összeállította Takács András, 2004
- ** Száraz Pál: *Beszélő fények, Kisprózák, egyéb szövegek, versek*, 2004
34. Fügedi János–Takács András: *A Bertóké és társai* (Jóka falu hagyományos táncai), 2005
35. Kovács Ferenc: *40 év és a kiwi megérett*, 2006
36. Ág Tibor: *Az árgyélus kismadár*, Martos község népzeneje, 2006
37. Pelle Andrea: *Sej, Bást falu sáros, Óbásttal határos*, Medvesalji népdalok, 2006 (CD melléklet, 2010)
38. Varga László: *Amikor elindult a vonat*, Deportálás és kitelepítés Nagymegyér és környékén lévő településekről 1945-1949 között, 2007
39. Takács András: *Az országos népművészeti fesztiválok ötven éve*, 2007
40. Szijjártó Jenő: *Az anyai szó*, kórusművek, (második bővített kiadás), 2007
41. Bors Éva: *Mély kútba tekinték*, Népi táncos gyermekjátékok, 2008
42. *Lement a vacsoracsillag*, Bartók Béla 1910-es nagymegyéri gyűjtése, Közli Ág Tibor, (második bővített kiadás), 2008
- 43 a.) Szijjártó Jenő: *Virágok vetélkedése*, Válogatás Szijjártó Jenő népzenei gyűjtéséből, 2008
- 43 b.) Simek Viktor: *Zoboralji színek*, A zsérei népviselet Simek Viktor festészetében, 2009
44. Ág Tibor: *Csillagoknak teremtője*, Mátyusföldi népdalok, 2009
45. Jánosi András: *A magyar népzene előadásmódja*, 2009 (CD melléklet)
46. *Akkor sirassatok engem*, Katona Pista összegyűjtött nótái, (II. kiadás), 2010

A Gyurcsó István Alapítvány Könyvek hangzó-anyag sorozatban megjelent:

1. Ág Tibor: *Felsütött a Nap sugára*, MC, 2000
2. Ág Tibor: *Csináltassunk hírharangot*, MC-CD, 2001
3. Vas Ottó: *Hogyan tanuljunk verset, prózát?*, MC, 2001
4. *Biborpiros szép rózsza*, a népzenei vetélkedő országos gálaműsorának élőfelvétele, MC, 2002
5. Bárdos Ágnes: *Tánc-lánc*, MC-CD, 2002
6. Ág Tibor: *Semmit sem vétettem Nyitra városának*, Nyitra-vidéki magyar népdalok, CD, 2004
7. *Szerelem*, Csanaky Nóra-Écsi Gyöngyi, Válogatás a XX. század magyar szerelmi lírájából és népdalainkból, CD, 2004
8. *Hommage à József Attila* (Szlovákiai magyar verséneklők József Attiláról), CD, 2005
9. Pelle Andrea: *Sej, Bást falu sáros, Óbásttal határos*, Medvesaljai népdalok, CD, 2006
10. *Fiaim, csak énekeljetek*, Válogatás a Tompa Mihály Vers- és Próزامondó Verseny Országos Döntőjéből, 2006, CD, 2007
11. *Fiaim, csak énekeljetek*, Válogatás a Tompa Mihály Vers- és Próزامondó Verseny Országos Döntőjéből, 2007, CD, 2008
12. *Fiaim, csak énekeljetek*, Válogatás a Tompa Mihály Vers- és Próزامondó Verseny Országos Döntőjéből, 2008, CD, 2009
13. *A Bertóké és társai*, Jóka falu hagyományos táncai, DVD, 2009
14. *XI. Országos citeratalálkozó*, Nagykapos, 2009, CD
15. Ág Tibor, 2010
16. Pelle Andrea, 2010
17. Jánosi András, 2010

Ez a könyv
a VALEUR KFT
nyomdájában készült

929 01 Dunaszerdahely (Dunajská Streda)
Múzeum u. 208/4
Telefon, fax: (0)31 551 72 19, 551 72 18

A KIADÓ CÍME:
Csemadok Művelődési Intézete, Dunaszerdahely
P. O. BOX 16., Bacsákova 240/13.,
929 01 Dunajská Streda
Tel: +421/31/552 24 78
Fax: +421/31/550 98 30
E-mail: intezet@csemadok.sk
WEB: www.csemadok.sk

ISBN 978–80–89001–48–4

AKKOR SIRASSATOK ENGEM
Katona Pista összegyűjtött nótái

Kiadta a Csemadok Művelődési Intézete, Dunaszerdahelyen
A kiadásért Huszár László, igazgató felel
A nyomdai előmunkálatok a Csemadok
Művelődési Intézetében készültek
Nyomta a Valeur kft. nyomdája Dunaszerdahelyen
Megjelent 400 példányban
Kiadás éve: 2010

